

*** به نام خداوند بخشنده و مهربان ***

عنوان درس :

طراحی اجزاء (۱)

نام استاد :

جناب آقای دکتر پور سینا

تهیه کننده :

روح ا... شیشه بران

۲۰۰۷-۰۵-۱۵

: Refrences

۱. طراحی اجزا در مهندسی مکانیک

نویسنده : جوزف ادوارد شیگلی - (جلد قرمز رنگ)

ترجمه مهندس دیباچی نیا

۲. طراحی اجزا ماشین

نویسنده : آرلف (ORLOV) ۵ جلد به فارسی ترجمه شده است.

۳. طراحی اجزا ماشین

نویسنده : دکتر مهدی اخلاقی ۲ جلد آبی رنگ

۴. طراحی مکانیکی اجزا ماشین

نویسنده : رابرت. ال. مارت (۲ جلد)

مترجم : دکتر حمید رضا قاسم زاده (دانشگاه تبریز)

این کتاب برای طراحی شافت ۱۳ تا ۱۶ مثال خوب دارد که توصیه می شود دانشجویان آنرا حل کنند.

۵. SCHAM'S SERIES OUT LINE FOR ASIAN STUDENT

این کتاب دارای جلد سبز است و حتماً باید برای دانشجویان آسیایی باشد.

۶. جداول و استانداردهای ماشین سازی در طراحی

ترجمه : (مهندس عبدال... ولی نژاد) استاندارد DIN را کاملاً شرح داده است.

۷. ۲۲۰R۲۵ REVISED EDITION MACHINERY HAND BOOK

(AUSI)

تقسیم بندی نمره درس طراحی اجزا (۱) :

half term : grade ۸ .۱

final term : grade ۸ .۲

project : grade ۴ .۳

Total grades : ۲۰۰

• توضیح برای پروژه درسی این است که مشخصات زیر داشته باشد:

۱. جلد داشته باشد.

۲. فهرست داشته باشد.

۳. نقشه داشته باشد.

۴. لازم است که فردی که می خواهد طراحی کند حداقل با یکی از نرم افزار های زیر آشنایی داشته باشد:

ANSYS.۱ : برنامه ای برای آنالیز تنش ، کرنش تغییر طول

MAPLE.۲ : برنامه ای است ریاضی که میتوان برنامه مربوط به طراحی پروژه را به آن داد.

MATLAB.۳ : همانند میل است.

AUTOCAD.۴ : برنامه ای برای رسم فنی و نقشه کشی.

INVENTOR.۵ : برای طراحی پیچ ، جوش ، شافت ، بلبرینگ و چرخ دنده.

SOLID WORKS.۶ : نرم افزاری قدرتمند برای نقشه کشی دو بعدی و سه بعدی و موئناژ قطعاتی که به طور جداگانه رسم شده است.

COSMOS WORKS.۷ : این نرم افزار جانبی SOLID WORKS برای آنالیز تنش و کرنش است.

WORKING MODEL.۸ : برای حرکت دادن اجزا و آنالیز نیرویی

VISUAL NASTRAN.۹ : همانند بالا.

در این درس ما ۳ پروژه برای دانشجویان عزیز در نظر گرفتیم:

۱. طراحی جرثقیل و یا طراحی لیفتراک liftruck

۲. طراحی شافت برای یک گیربکس

۳. طراحی پیچ و جوش

:Syllabus

۱. آنالیز تنش و رفتار مواد
۲. طراحی بر مبنای استحکام استاتیکی.
۳. طراحی بر مبنای استحکام خستگی.
۴. طراحی شافت (اساسی ترین بخش درس طراحی (۱)).
۵. پیچ ها (پیچ جزء قطعات استاندارد است).
۶. طراحی جوش.
۷. طراحی فنر.

مقدمه (Introduction)

تعريف طراحی :

اگر ایده ای را از حالت بالقوه به حالت بالفعل در آوریم ، در صورتیکه نیاز ما را بطرف سازد می گوئیم طراحی انجام داده ایم.

فاکتورهای اصلی در طراحی اجزا :

۱. استحکام (strength): استحکام جزء خواص ذاتی یک ماده است.

شاید در درس مقاومت مصالح حدنهایی تنش تعریف کرده باشیم امادر اینجا خاطر نشان می کنیم استحکام یک خاصیت ذاتی است و ربطی به تنش ندارد.

$$\begin{cases} S_{ut} = 370 \text{ MPa} \\ S_t = 295 \text{ MPa} \end{cases}$$

۲. قابلیت اعتماد (R) (Reliability)

سنجهش آماری عدم گسیختگی یک قطعه مکانیکی حین کار قابلیت اعتماد آن قطعه نامیده می شود.

قابلیت اعتماد را با R نمایش می دهیم و محدوده آن به صورت ذیل می باشد:

$$0 < R < 1$$

برای مثال اگر می گوییم $R = 0,90$ می باشد یعنی ۹۰٪ قطعات در مقابل تنش یاد شده ایمن می باشند.

۳. مسائل حرارتی پیش بینی شده و پیش بینی نشده.

۴. سایش (wear)

۵. خوردگی

۶. وزن (weigh)

۷. شکل ظاهری

۸. هزینه

۹. پرداخت سطح

۱۰. ضریب ایمنی (safety factor)

واژه ضریب ایمنی به ضریبی گفته می شود که میزان ایمنی یک عضو را ارزیابی می نماید.

$$n = \frac{F_u}{F}$$

حد نهایی بار = F_u

مقدار بار گذاری شده = F

ضریب ایمنی به سه شکل اعمال می شود:

۱. قطعه ای را در نظر بگیرید که تحت تأثیر نیروی F ، یا Moment باشد آنقدر نیروی F را بالا می بریم که هر گونه افزایش کوچک نیروی F سبب آسیب رساندن دائمی به توانایی عملکرد صحیح آن عضو شود اگر این مقدار F را با F_u نمایش دهیم در آن صورت ضریب ایمنی به صورت زیر تعریف می شود:

$$n = \frac{F_u}{F}$$

اگر $F_u = F$ در آن صورت $n=1$

- ضریب ایمنی وقتی یک شود دال بر این نکته است که کوچکترین تغییر جزیی باعث از بین رفتن قطعه می شود.

- ضریب ایمنی را تا آنجا که امکان دارد باید پایین بیاوریم.

سوال: چرا از ضریب ایمنی استفاده می کنیم :

۱. اطلاعات کافی در دست نیست.

۲. موادی که روز به روز می آید سبکتر و مقاومتر است.

۳. نحوه استفاده مصرف کننده

۲. اعمال ضریب ایمنی بر روی استحکام تسییم مواد مورد استفاده می شود.

با استفاده از فرمول های زیر می توان تنش نرمال و برشی مجاز را تعریف نمود:

$$(Normal stress allowed) \sigma = \frac{s}{n}$$

$$(Shear stress allowed) \tau = \frac{s_s}{n}$$

۳. روش سوم برای تعیین ضریب ایمنی این است که ضریب ایمنی را می توان به صورت چند مؤلفه تقسیم کنیم و هر کدام از مؤلفه ها را در بار گذاری مربوط به خودش اعمال نمائیم.

$$n = n_s, n_1, n_2, n_3$$

n_s = استحکام را کاهش می دهیم

n_1 = Moment

n_2 = Torque

n_3 = Force

۴. تعیین ضریب ایمنی قطعات به روش پاگزلى:

در مسائل طرح شده در کلاس یا کتاب معمولاً ضریب اینمی داده شده یا جواب مسئله به گونه ایست که ضریب اینمی عدد مشخصی است که باید محاسبه شود. ولی در طراحی واقعی ضریب اینمی برای کاربرد مشخص باید انتخاب شود. انتخاب آن بستگی به تجربه و آگاهی طراح دارد پاگرلی^۱ روشی برای تعیین ضریب اینمی به طور سیستماتیک معرفی کرده است که به شرح ذیل می باشد:

$$n = XY$$

ضریب X: تأثیر محیط عملکرد و تولید و ساخت قطعه در بر دارد.

برای تعیین ضریب X موارد زیر را به صورت خیلی خوب (V_g)، خوب (g)، متوسط (f)، یا ضعیف (P) ارزیابی کنید.

(A) کیفیت مواد ، تبحر کارکنان تعمیر و سرویس ، و بازیبینی (کنترل کیفیت)

(B) کنترل بر بارگذاری روی قطعه

(C) دقیق تحلیل و محاسبات تنش ، اطلاعات تجربی و تجربه با چنین طرح هایی

		B=			
A=	C=	V _g	g	f	p
V_g	V_g	1,1	1,3	1,5	1,7
	g	1,2	1,45	1,7	1,95
	f	1,3	1,6	1,9	2,2
	P	1,4	1,75	2,1	2,45
g	V_g	1,3	1,50	1,8	2,05
	g	1,45	1,70	2,05	2,35
	f	1,6	1,90	2,3	2,65
	P	1,75	2,10	2,55	2,95

Pugsley .^۱

Environment & Manufacturing Factor^۲

f	V_g	1,۰	1,۸	۲,۱	۲,۴
g		1,۷	۲,۰۵	۲,۴	۲,۷۵
f		1,۹	۲,۳	۳,۷	۳,۱
P		۲,۱	۲,۵۵	۳,۰	۳,۴۵
p	V_g	1,۷	۲,۱۵	۲,۶	۲,۷۵
g		۱,۹۵	۲,۳۵	۲,۷۵	۳,۱۵
f		۲,۲	۲,۶۵	۳,۱	۳,۵۵
P		۲,۴۵	۲,۹۵	۳,۴۵	۳,۹۵

ضریب Y : بازتاب اقتصادی و اجتماعی قطعه را در بر دارد.^۳

برای تعیین ضریب Y موارد زیر را به صورت خیلی جدی (v_s)، جدی (s) و معمولی (n_s) ارزیابی

کنید.

E=	D=		
	n_s	s	v_s
n_s	1,۰	1,۲	1,۴
S	1,۰	1,۳	1,۵
v_s	1,۲	1,۴	1,۶

(D) خطر برای پرسنل یا استفاده کنندگان

(E) بازتاب اقتصادی

بنابراین با توجه به مطالب گفته شده برای تعیین ضریب اینمی قطعات ضریب اینمی را برای تک تک اجزاء محاسبه

می کنیم . و این ضرایب را در طراحی اثر می دهیم .

• نتیجه کلی :

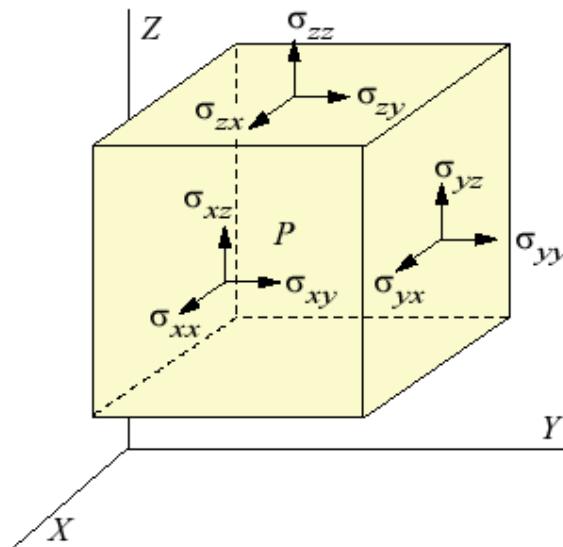
Social & Economic impact factor .^۴

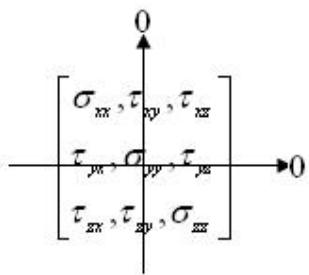
با ضریب ایمنی یا باید استحکام را کاهش دهیم ، یا باید بارگذاری واقعی بالاتر ببریم . بنابراین اگر ابعاد یک قطعه را بزرگ می کنیم یعنی داریم ضریب ایمنی را بالا می بریم.

- آنالیز تنش :
- تانسور تنش

$$\sigma^{ij} = \begin{pmatrix} \sigma_{xx} & \tau_{xy} & \tau_{xz} \\ \text{Sym} & \sigma_{yy} & \tau_{yz} \\ & & \sigma_{zz} \end{pmatrix}$$

۱. تانسور تنش یک ماتریس متقارن (Symmetric) است یعنی $\tau_{yz} = \tau_{zy}$ و $\tau_{xz} = \tau_{zx}$ و $\tau_{xy} = \tau_{yx}$ و $\sigma_{yy} = \sigma_{yy}$ و $\sigma_{zz} = \sigma_{zz}$.
۲. تانسور تنش دارای ۹ مؤلفه است که ۶ مؤلفه آن اصلی و سه مؤلفه آن وابسته است.
۳. تنش نرمال وقتی مثبت است که بار مثبت می باشد.
۴. تنش برشی وقتی مثبت است که هر دو جهت مثبت محور باشد.(قرار داد تیموشیکنو)
۵. در حالت کلی ما اصلاً تنش برشی منفی نداریم.
۶. τ_{xy} یعنی عمود بر محور X و در جهت محور Y .
۷. اگر در تانسور تنش یک سطر و یک ستون هم شماره داری عناصر صفر باشد مسئله تنش صفحه ای یا دو بعدی می باشد.

سوال :

$$\text{چرا } \tau_{xy} = \tau_{yx} \text{ است؟}$$

جواب: چون چرخش نداریم و تنها از سه معادله تعادل نیرو یعنی $\sum F_x = 0, \sum F_y = 0, \sum F_z = 0$ استفاده می کنیم لذا چون از معادلات گشتاور استفاده نمی کنیم و ما در تانسور تنش ۹ مؤلفه تعادل (equilibrium) داریم که ۳ تای آنها ممکن استند که قبل از استفاده شده اند و ما دیگر حق بکار گیری آنها را نداریم.

سوال : چگونه یک مسئله طراحی را حل کنیم؟

جواب) روند کلی حل یک مسئله طراحی بدین صورت است که ابتدا در سازه مورد نظر نقطه یا نقاط بحرانی (critical points) را که در آنها مکانیزم تنشها را داریم بیاییم سپس مقادیر تنش را در این نقاط محاسبه و با مقاومت ماده مقایسه می کنیم.

اگر مقدار تنش مکانیزم مساوی یا بزرگتر از مقاومت قابل تحمل ماده بود در قطعه شکست (Failure) روی می دهد. پس در تمامی مسائل طراحی اجزا با یک رابطه کلی سروکار داریم که عبارت است از:

$$\text{مقاومت ماده قطعه} < \text{مکانیزم تنش نرمال}$$

در مرحله یافتن نقاط بحرانی فاکتور های مختلف مؤثر هستند از جمله هندسه قطعه، نحوه بار گذاری، تمرکز تنش، ار لحاظ هندسی نقاط با مقاطع کوچکتر تنش بیشتری را تحمل می کنند. در مسائل عملی هیچگاه نمی توان به صورت صد درصد نقطه بحرانی را پیدا کرد آنچه در این مرحله به طراح کمک می کند تجربه و داشتن حس مهندسی می باشد. معمولاً یک سری نقاط را به عنوان نقاط بحرانی حدس زده و پس محاسبه تنش ها در این نقاط نقطه با تنش مکانیزم نقطه بحرانی است. یکی از راهکار ها یافتن نقاط بحرانی رسم دیاگرام های نیرو و گشتاور است که هر کجا از این نمودارها حداکثر نیرو و گشتاور را داشتیم آنجا نقطه بحرانی است. به عنوان مثال در یک شافت نقطه بحرانی مربوط به جای خار یا پله های شافت است که محل تمرکز تنش می باشد.

پس به طور کلی روند زیر را در طراحی باید طی کنیم:

$$1. \text{رسم دیاگرامهای P,V,T,M}$$

۲. مقطع بحرانی را از روی دیاگرامها تشکیل می دهیم ، مثلاً در استاتیک جایی که ممان ماکزیمم است نقطه بحرانی می باشد.

۳. المان بحرانی

۴. تانسور تنش در المان بحرانی

۵. با استفاده از یک معیار تسلیم مناسب تشخیص دهیم که آیا عضو یا مکانیزم مورد نظر تحت این بارگذاری ایمن است یا نه ، در واقع ضریب ایمنی را محاسبه می کنیم و مسئله را تا جایی تکرار (چک طرح) می کنیم که ضریب ایمنی داده شده در صورت مسأله ارضاء شود.

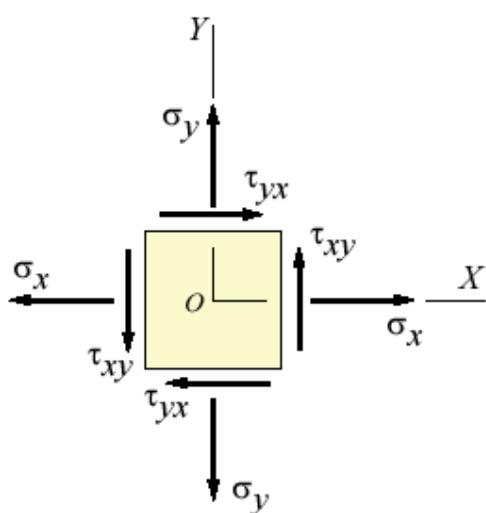
دسته بندی مسائل در درس طراحی اجزا:

۱. طراحی (design): در طراحی دانشجو با سعی و خطا به جواب مورد نظر می رسد لذا مشکل تر تا چک طرح است. دانشجو باید به این نکته توجه کند که در درس طراحی اجزا ما می خواهیم طراحی انجام دهیم نه چک طرح.

۲. چک طرح (Check design): در چک طرح مستقیم به جواب می رسیم.

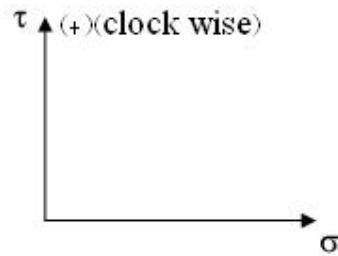
• دایره مور (Mohr's circle): روش ترسیمی:

۱. تنש نرمال کششی را مثبت و تنش نرمال فشاری منفی در نظر می گیریم.

۲. اگر المان را در جهت عقربه های ساعت بچرخاند (clock wise (+)) است و در غیر اینصورت (counter clock wise (-)) می باشد.

۳. دستگاه کارتزینی انتخاب می کنیم که محور قائم آن τ و محور افقی آن σ باشد.

۴. وجهه المانی را که بر روی آن تنش ها قرار دارند را نام گذاری می کنیم یکی را سطح X و یکی را سطح Y می نامیم:

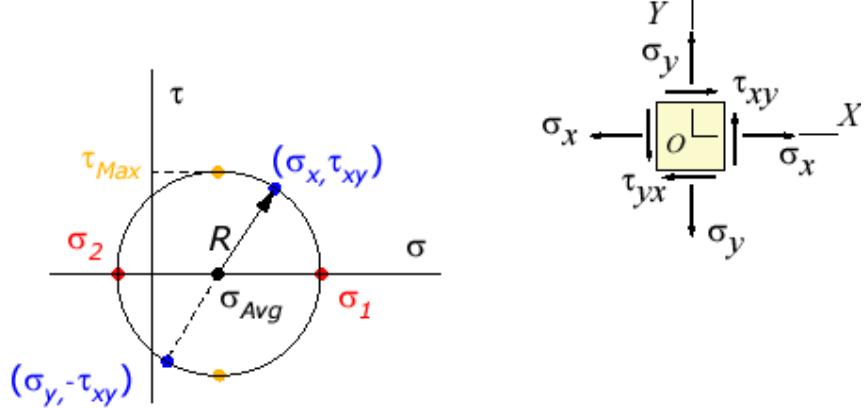
$$\begin{array}{c|c} \sigma_y & X \\ \hline \tau_{yx} & \end{array} \quad \begin{array}{c|c} \sigma_x & X \\ \hline \tau_{xy} & \end{array}$$

اکنون Y مشخص می گرددند.

۵. نقاط X, Y را روی دستگاه کارتزین نشان می دهیم، مسلماً یکی از این نقاط بالای محور و دیگری پایین محور می افتد.

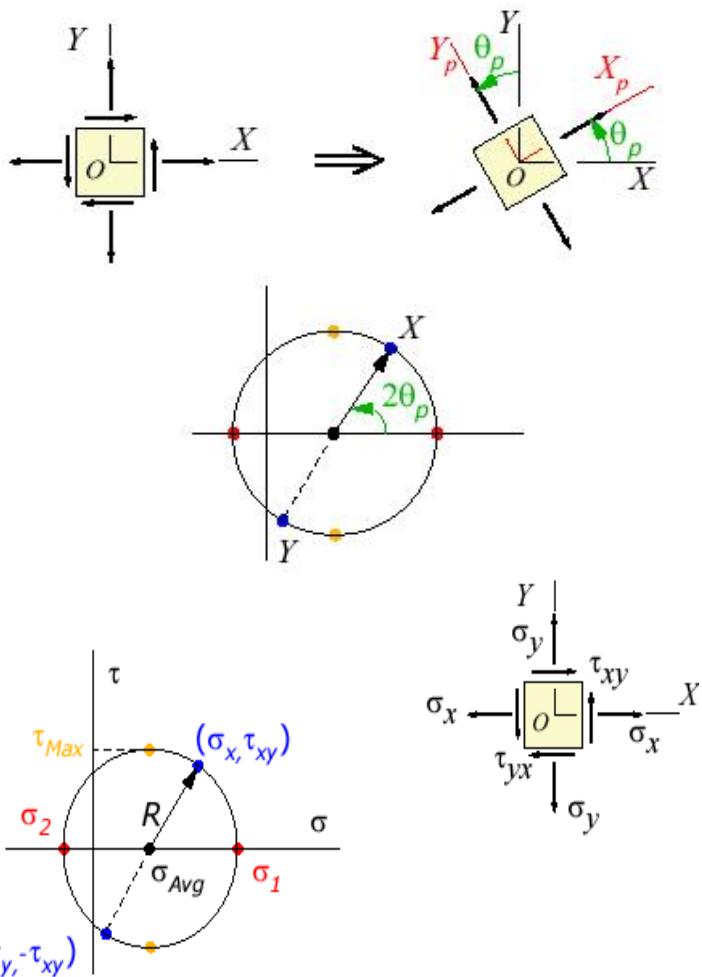
۶. دو نقطه را با یک خط به یکدیگر وصل می کنیم. محلی را که خط XY محور افقی را قطع می کند با C نمایش می دهیم و مرکز دایره مور می نامیم، اکنون به مرکز C وشعاع C_x یا C_y دایره می زنیم و دایره مور مشخص می شود.

۷. از آنجائیکه نقاط x, y را با خط مستقیم به یکدیگر وصل نمودیم بین دونقطه در دایره مور ۱۸۰ درجه اختلاف فاز است، حال آنکه بر روی المان به اندازه ۹۰ درجه اختلاف فاز می باشد.

تذکر مهم :

از آنجائیکه بر روی المان زاویه بین y, X درجه است لذا هر چه قدر بر روی دایره مور بچرخیم بر روی المان بایستی نصف آنرا بچرخیم.

نتیجه:

$$R = \sqrt{\left(\frac{\partial x - \partial y}{2}\right)^2 + \tau_{xy}^2}$$

مرکز دایره موهر به مختصات $\sigma_{avg} = \frac{\sigma_x + \sigma_y}{2}$ و شعاع

حالات مختلف تنش را در یک المان هنگامیکه المان چهار چرخش می شود نشان می دهد و بدین صورت رسم می شود که با بدست آوردن σ_{avg} مرکز آن مشخص می شود و با محاسبه R شعاع دایره نیز مشخص می گردد.

طبق این دایره ماکزیمم و مینمم تنش نرمال زمانی روی می دهد که تنش برشی صفر باشد ، این تنش ها را تنش های اصلی می نامیم.

$$\tau_{max} = |\tau_{min}| = R$$

$$\sigma_{max} = \sigma_c + R = \frac{\sigma_x + \sigma_y}{2} + R$$

$$\sigma_{min} = \sigma_c - R = \frac{\sigma_x + \sigma_y}{2} - R$$

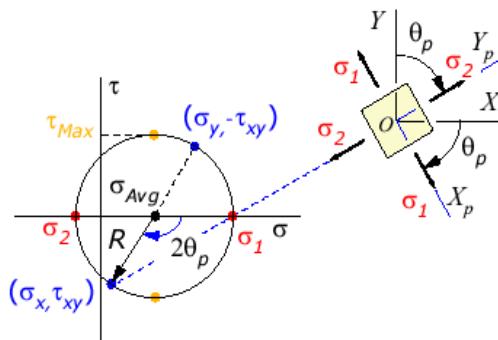
$$\sigma_x - \sigma_c = \sigma_x - \left(\frac{\sigma_x + \sigma_y}{2} \right) = \frac{\sigma_x - \sigma_y}{2}$$

$$R = \sqrt{\left(\frac{\sigma_x - \sigma_y}{2} \right)^2 + \tau_{xy}^2} \rightarrow \tau_{\max} = \sqrt{(\frac{\sigma_x - \sigma_y}{2})^2 + \tau_{xy}^2}$$

$$\tan 2\theta = \frac{2\tau_{xy}}{\sigma_x - \sigma_y}$$

• تذکر مهم:

اگر از نقطه X به اندازه $2\theta_p$ روی دایره حرکت کنیم به σ_{\max} می‌رسیم در حالیکه روی المان به اندازه θ_p حرکت کنیم به σ_{\max} می‌رسیم.

• تذکر مهم:

τ_{\max} , τ_{\min} از لحاظ مقداری برابر اما مختلف العلامه می‌باشد در عمل ما τ مثبت و منفی نداریم و برای راحتی کار-و+ تعریف می‌کنیم.

• کاربرد دایره موهر در تحلیل سه بعدی تنش:

دایره موئی که ترسیم نمودیم در حقیقت مربوط به المان تنش صفحه‌ای است یعنی: $(\sigma_z, \tau_{xz}, \tau_{yz} = 0)$

اما در حقیقت سه دایره موئی وجود دارد و بایستی برای τ_{\max} شعاع دایره بزرگترین را در نظر بگیریم.

در یک المان سه بعدی اگر $\sigma_1, \sigma_2, \sigma_3$ به عنوان تنش‌های اصلی باشند، می‌توان سه دایره موئی برای المان رسم کرد. در این حالت اگر المان حول هر کدام از محورهای اصلی (مثلاً σ_1) بچرخد مسیر تنش بر روی محیط یکی از سه دایره خواهد بود.

در حالت تنش سه بعدی اگر همیشه تنشها را به صورت $\sigma_1 > \sigma_2 > \sigma_3$ مرتب کنیم آنگاه تنش برشی ماکزیمم برابر است با:

$$\tau_{\max} = \frac{\sigma_1 - \sigma_3}{2}$$

قابل ذکر است که تنش دو بعدی حالت خاصی از تنش سه بعدی است؛ لذا داریم:

۱. در صورتیکه تنش های $(\sigma_1 > \sigma_2 > 0)$ باشند.

باید بین حداکثر تنش برشی در صفحه و حداکثر تنش برشی تفاوت قائل شد ، که حداکثر تنش برشی در

$$\text{صفحه برابر با } \tau_{\max} = \frac{\sigma_1 - \sigma_2}{2}$$

است که در آن صورت حداکثر تنش برشی برابر $\sigma_3 = 0$

$$\tau_{\max} = \frac{1}{2}(\sigma_1 - \sigma_2) \quad \text{و } \sigma_1 > \sigma_2, \sigma_3 = 0$$

در واقع اگر σ_{\max} و σ_{\min} هم علامت باشند تنش سوم را برابر صفر فرض می کنیم.

و سه دایره مور رسم می کنیم ، یکی بین $\sigma_{\max}, \sigma_{\min}$ (که در همین درس یاد گرفتیم).

یکی بین σ_{\min} و صفر و یکی بین σ_{\max} و صفر و در این حالت شاعع دایره بزرگتر مقدار τ_{\max} را نمایش می دهد.

$$\sigma_{\max} = \sigma_c + R = \frac{\sigma_x + \sigma_y}{2} + R \rightarrow \sigma_{\max} = 40 + 64 = 104 Mpa$$

$$\sigma_{\min} = \sigma_c - R = \frac{\sigma_x + \sigma_y}{2} - R \rightarrow \sigma_{\min} = 40 - 64 = -24 Mpa$$

توجه : تنش برشی به صورت فضایی

کنترل می شود اما تنش نرمال در اینجا

$$\sigma_3 = 0 \quad \text{صفحه ای است چون}$$

است.

۱.۲ اگر σ_1, σ_2 غیر هم علامت باشند.

دایره موری که رسم می کنیم شعاعش نشانگر ماکزیمم مقدار تنش برشی نیز است.

• مثال (۱) :

برای تنش های داده شده دایره موهر را رسم نمایید و جهات اصلی را مشخص کنید.

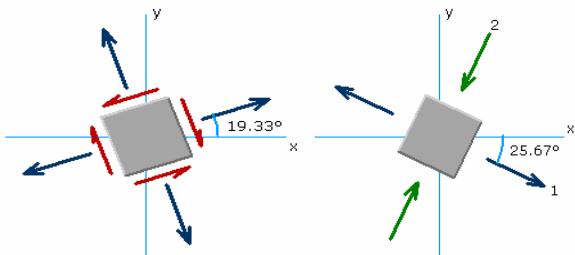
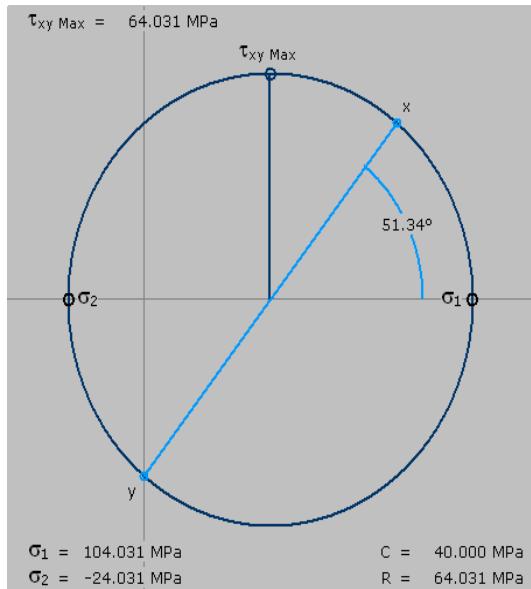
$$\begin{cases} \sigma_x = 80 Mpa \\ \tau_{xy} = 50 MPa \end{cases}$$

$$R = \sqrt{\left(\left(\frac{\sigma_x - \sigma_y}{2} \right)^2 + \tau_{xy}^2 \right)} \rightarrow \tau_{\max} = \sqrt{\left(\frac{\sigma_x - \sigma_y}{2} \right)^2 + \tau_{xy}^2} \rightarrow R = 64 Mpa$$

$$\tan 2\theta_{p1} = \frac{2\tau_{xy}}{\sigma_x - \sigma_y} \rightarrow 2\theta_{p1} = 53.3^\circ$$

$$2\theta_s = \frac{\pi}{2} - 2\theta_{p1}$$

بنابراین برای رسم دایره موهر خواهیم داشت:

• تبدیلات تنش:

1. روش محاسباتی
2. روش دایرکت مور

$$\sigma'_x, \tau'_{xy}, \sigma'_y$$

$$1) \sigma'_x = \frac{\sigma_x + \sigma_y}{2} + \frac{\sigma_x - \sigma_y}{2} \cos 2\theta + \tau_{xy} \sin 2\theta$$

$$2) \tau'_{xy} = \frac{\sigma_x - \sigma_y}{2} \sin 2\theta - \tau_{xy} \cos 2\theta$$

$$\sigma'_x = \begin{cases} -\sigma_y \\ \theta = \theta + \frac{\pi}{2} \end{cases}$$

$$\frac{d\sigma'_x}{d\theta} = 0 \rightarrow -(\sigma_x - \sigma_y) \sin 2\theta + 2\tau_{xy} \cos 2\theta = 0$$

$$3) \operatorname{tg} 2\theta = \frac{2\tau_{xy}}{\sigma_x - \sigma_y} \rightarrow 2\theta_p, 2\theta_{p2} \rightarrow \sigma'_x \Big|_{\theta_p} = \sigma_{\max} \text{ or } \sigma_{\min}$$

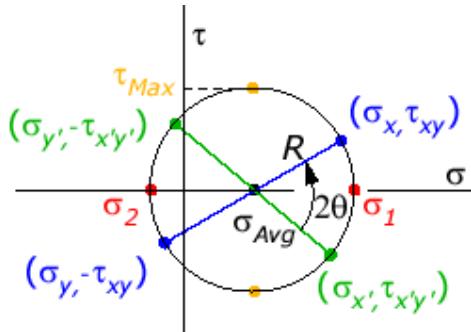
$$\tau'_{xy} = \begin{cases} \theta = \theta_{p1} \\ \theta = \theta_{p2} \end{cases} \rightarrow ?$$

$$4) 2\tau_{xy} \cos 2\theta = (\sigma_x - \sigma_y) \sin 2\theta$$

$$\tau_{x'y'} = \frac{2\tau_{xy} \cos 2\theta}{2} - \tau_{xy} \cos 2\theta = 0$$

$$\frac{d\tau_{x'y'}}{d\theta} = 0 \rightarrow \frac{(\sigma_x - \sigma_y)}{2\tau_{xy}} \rightarrow 2\theta_{s1}, 2\theta_{s2} \rightarrow \tau_{\max}, \tau_{\min}$$

$$\sigma_x \Big|_{\theta = \theta_s} = \frac{\sigma_x + \sigma_y}{2} + \left(\frac{-2\tau_{xy} \sin 2\theta}{2} \right) + \tau_{xy} \sin 2\theta = \frac{\sigma_x + \sigma_y}{2}$$

نکته: تنش در سه بعد

$$\sigma_{ij} = \begin{bmatrix} \sigma_{xx}, \tau_{xy}, \tau_{xz} \\ \tau_{yx}, \sigma_{yy}, \tau_{yz} \\ \tau_{zx}, \tau_{zy}, \sigma_{zz} \end{bmatrix}$$

برای بدست آوردن تنش های اصلی کافیست دترمینان زیر را حساب کنید و مساوی صفر قرار دهیم:

$$\begin{vmatrix} (\sigma_{xx} - \sigma) & \tau_{xy} & \tau_{xz} \\ \tau_{yx} & (\sigma_{yy} - \sigma) & \tau_{yz} \\ \tau_{zx} & \tau_{zy} & (\sigma_{zz} - \sigma) \end{vmatrix} = 0 \rightarrow \sigma_1, \sigma_2, \sigma_3$$

تنش های اصلی

این حالت برای دو بعدی هم جواب می دهد به عنوان مثال داریم.

$$\partial_{ij} = \begin{bmatrix} 80 & 50 \\ 50 & 0 \end{bmatrix} \rightarrow \begin{bmatrix} 80 - \sigma & 50 \\ 50 & 0 & -\sigma \end{bmatrix} \rightarrow -80\sigma - \sigma^2 - 2500 = 0 \rightarrow 104, -24$$

(تست های کنکوری)

• تست کنکور مهندسی مکانیک ۶۹

تنش های اصلی برای تانسور تنش داده شده عبارت است از:

$$\delta_{ij} = \begin{bmatrix} 0,b,b \\ b,0,b \\ b,b,0 \end{bmatrix}$$

$$\begin{cases} 1.0,2b,-b \\ 2.b,b,b \\ 3.2b,-b,-b \\ 4.b,b,-b \end{cases}$$

• تست کنکور مهندسی مکانیک ۷۷

در لبه آزاد جسمی که از ماده تراکم ناپذیر ساخته شده و در حالت کرنش صفحه ای قرار دارد ، تانسور تنش به صورت زیر است . کدام مقدار مبین یکی از تنشهای اصلی است؟

$$\delta_{ij} = \begin{bmatrix} \partial_{xx}, \tau_{xy}, 0 \\ \tau_{yx}, \partial_{yy}, 0 \\ 0, 0, 200 \end{bmatrix}$$

$$\begin{cases} 1.-400 \\ 2.100 \\ 3.400 \\ 4.600 \end{cases}$$

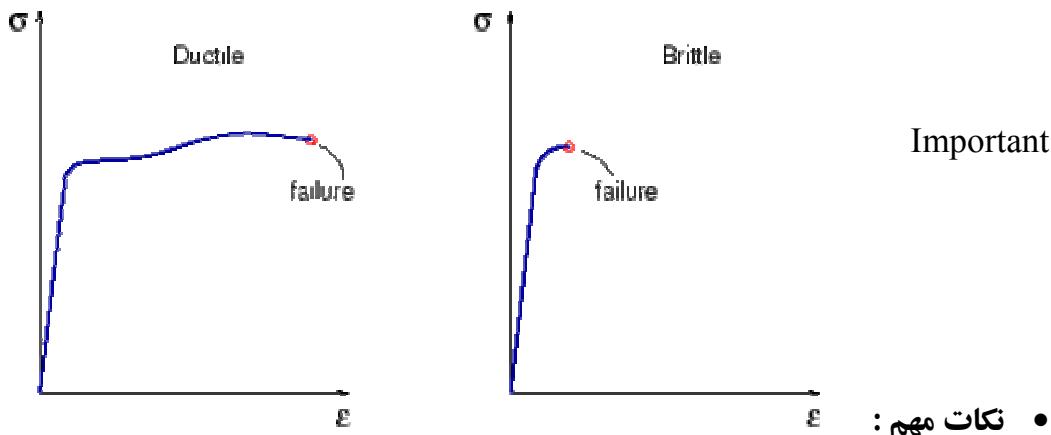

فصل ششم

طراحی بر مبنای استحکام استاتیکی

طراحی بر مبنای استحکام استاتیکی:

۱. مواد نرم (Ductile): موادی که قابلیت تغییر فرم پلاستیک را دارند.
۲. مواد ترد (Brittle): وارد منطقه پلاستیک نمی شوند. ترد یا نرم بودن ماده نیز به ساختار بلوری ماده بر می گردد که در علم مواد مفصلأً شرح داده شده است.

- نکات مهم :

- استحکام مواد نرم در کشش و فشار رفتار یکسانی دارند یا به عبارت دیگر $\begin{cases} S_{ut} = S_{uc} \\ S_{yt} = S_{yc} \end{cases}$
- در مواد ترد $S_{ut} \neq S_{uc}$ می باشد، استحکام فشاری نهایی S_{uc} بسیار بیشتر از استحکام کششی نهایی S_{ut} است.

برای مثال بتن فشار را خوب تحمل می کند اما کشش را تحمل نمی کند بخاطر همین است که در بتن میلگرد کار می گذارند که کشش را هم تحمل کند.

- این نکته را باید رعایت کرد که مواد ترد شکسته می شوند اما مواد نرم گسیخته می شوند.
- مواد نرم در نقطه Full plastic گسیخته می شوند.

انواع بار گذاری :

۱. بار گذاری استاتیکی (Static loading)

۲. بار گذاری خستگی (Fatigue loading)

سوال : مشخصات یک بردار Vector چیست؟

۱. اندازه ۲. راستا ۳. جهت ۴. نقطه اثر

سوال : بردار نیرو در استاتیک و مقاومت مصالح و طراحی اجزا چگونه برداری است؟

۱. در استاتیک : بردار لغزنده است ، چون نقطه اثر در استاتیک در نظر می گرفتیم.
۲. در مقاومت مصالح و طراحی نیرو یک بردار ثابت خواهد بود چون در طراحی و مقاومت ما تغییرات کشسان و موسمان داریم.

حال اگر چهار مولفه یک بردار را برای نیرو با هم در نظر بگیریم این بار گذاری استاتیکی است.
اما اگر چهار مولفه بالا یکی از آنها تغییر کند این بار گذاری دینامیکی است.

تذکر: اگر تغییرات آنقدر کوچک باشد که بتوان از اثر آن صرف نظر کرد می توان بار گذاری دینامیکی را به استاتیکی تبدیل کرد. (مثلاً تحلیل یک جرثقیل در نرم افزار working model در شتاب جاذبه صفر و یا شتاب نزدیک صفر با طولانی کردن حرکت اجزاء)

همانگونه که خاطر نشان شد مواد به دو دسته عمومی نرم و ترد قابل تقسیم هستند لذا برای شکست این مواد معیارهای وجود دارد که در زیر به بررسی آنها می پردازیم.

معیارهای گسیختگی مواد نرم:

اگر توجه کنید در اینجا لفظ گسیختگی را بکار بردیم ولفظ شکست را به کار نبردیم زیرا مواد نرم شکسته نمی شوند بلکه گسیخته می شوند.

از آنجائیکه طراحی مواد نرم باید به گونه ای باشد که همواره در فاز الاستیک باقی بماند بهترین معیاری که استفاده می شود استفاده از تنش یا استحکام تسلیم (S_y) می باشد.

اما مواد ترد از آنجائیکه نقطه تسلیم مشخصی ندارند استفاده از S_u چندان معقول به نظر نمی رسد. و بهتر است از تنش نهایی S_{uc} یا S_{ut} استفاده کنیم.

$u \rightarrow ultimate$

$y \rightarrow yield$

$t \rightarrow tension$

$c \rightarrow compression$

۱. معیار ماکزیمم تنش نرمال (Criterion maximum normal stress)

۲. معیار ترسکا یا ماکزیمم تنش برشی (Criterion Tersca)

۳. معیار ون میز (Criterion von mises)

۱. معیار ماکزیمم تنش نرمال:

این نظریه به علت قدمنش بیان می شود، پیش بینی های آن با آزمایش ورق ندارد و اصولاً نتایج ناامنی می دهد این تئوری می گوید:

تسليیم یا شکست موقعی در قطعه مکانیکی رخ می دهد که بزرگترین تنش اصلی آن با استحکام (در مواد نرم با S_y و در مواد ترد با S_{ut}) برابر شود.

فرض کنید سه تنش اصلی را برای هر حالت تنش به شکل زیر مرتب کنیم:

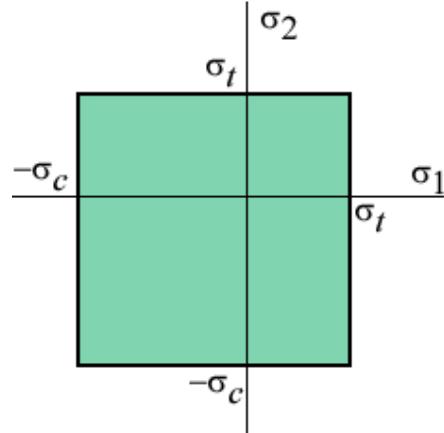
$$\sigma_1 > \sigma_2 > \sigma_3$$

این نظریه می گوید گسیختگی در مواد نرم زمانی روی می دهد که:

$$\sigma_1 = S_{yt}, \sigma_3 = -S_{yc}$$

و در مواد ترد زمانی رخ می دهد که:

$$\sigma_1 = S_{ut}, \sigma_3 = -S_{uc}$$

۱. نکات مهم :

۱. این تئوری هم برای مواد نرم و هم برای مواد ترد کار برد دارد.
۲. اگر نقطه بار گذاری load point داخل مربع بود حتماً گسیختگی نداریم چون در ناحیه اینم واقع شده است. اما اگر خارج این مربع بود گسیختگی داریم (توجه اینکه نقطه بار گذاری از محاسبه σ_1, σ_2 بدست می آید).

یعنی برای هر نقطه ضریب اینمی یک است و در آستانه گسیختگی می باشد.

۳. ماکزیمم تنش نرمال در ربع اول و سوم جواب های قابل قبول می دهد چون در محدوده بیضی ون مایز نیز قرار می گیرد و در این حالت است که با ماکزیمم تنش برشی شباهت دارد اما این معیار در ربع های دو و چهار خارج از بیضی ون مایز قرار می گیرد و این نشان دهنده آن است که معیار ماکزیمم تنش نرمال در ربع اول و سوم امن تر اما در دو ربع دیگر نمی تواند از اینمی خاصی بر خوردار باشد و استفاده از این معیار را خطر ناک می کند و بهتر است طراح فقط برای زمانی که می خواهد به جواب تخمینی سریعی برسد و اندازه برای آن مهم نیست از آن استفاده کند. در غیر این صورت در ربع های دو و چهار معیار ون میز امن تر است.

بنابراین اگر ضریب اینمی قطعه را با معیار ماکزیمم تنش نرمال n_1 و با ماکزیمم تنش برشی n_2 و با ون مایز n_3 بگیریم در این صورت خواهیم داشت:

$$n_2 \leq n_1, n_2 \leq n_3$$

۴. اگر المانی تحت پیچش باشد معیار ماکزیمم تنش نرمال نمی تواند پیش بینی صحیحی در مورد گسیختگی انجام دهد.

اثبات:

$$\tau = R \rightarrow \sigma_{\max} = R = \tau_{\max} = S_y$$

$$\tau = R \rightarrow \sigma_{\min} = -R = -\tau_{\max} = S_y$$

τ_{\max} اگر $\tau_{\max} = 0.577S_y$ از این مقدار بیشتر شود ما صد درصد تسلیم یا گسیختگی داریم اما اینجا

τ_{\max} و در حالیکه آزمایش نشان می دهد که قطعه های بارگذاری در پیچش بیشینه در حدود ۶۰٪ استحکام تسلیم باشد یا S_y از ۵۷۷. آن بزرگتر است و این یکی از دلایلی است که این نظریه نامناسب است.

۲. تئوری ماکزیمم تنش برشی یا معیار ترسکا:

۱. این تئوری به خاطر سادگی و پیش بینی صحیح آن کاربرد فراوان دارد و فقط برای مواد نرم به کار می رود.

۲. این تئوری می گوید یک عنصر مکانیکی زمانی به تسلیم می رسد که تنش برشی ایجاد شده در آن عضو با تنش برشی \max همان قطعه وقتی تحت آزمایش کشش ساده به تسلیم می رسد برابر باشد.

برای آزمایش کشش ساده داریم:

$$\tau_{\max} = \frac{S_y}{2} = \frac{\sigma_1}{2}$$

برای پیچش خالص با فرض $\sigma_3 > \sigma_2 > \sigma_1$ هم داریم:

$$\tau_{\max} = \frac{\sigma_1 - \sigma_3}{2} = \frac{S_y}{2}$$

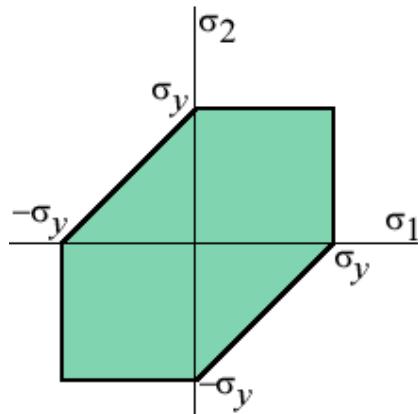
این نظریه می گوید که استحکام تسلیم در برش از معادله $S_{sy} = 0.5S_y$ بدست می آید.

اگر ضریب اینمی را در نظر بگیریم داریم :

$$n\tau_{\max} = n \frac{\sigma_1 - \sigma_3}{2} = 0.5S_y \rightarrow n = \frac{0.5S_y}{\tau_{\max}}$$

۳. معیار ترسکا ابعاد قطعه را بزرگتر تا ماکزیمم تنش نرمال می دهد.

۴. از مقایسه این شکل مربوط به معیار ماکزیمم تنش نرمال در می یابیم که این دو معیار در ربع اول و دوم مشابه همدیگرند

۳. نظریه انرژی واپیچش (فون مایز (میز)):

۵. این نظریه همانند معیار ترسکا فقط برای تعريف لحظه شروع تسلیم به کار می رود.

۶. فقط برای مواد نرم کار برد دارد اما کار کردن با آن به سادگی ترسکا نیست.

۷. نظریه وان میز به خاطر آن به وجود آمد که استحکام تسلیم مشاهده شده در مواد نرمی که به گونه هیدرواستاتیکی تنش گذاری شده اند به مراتب بیشتر از مقادیر حاصل از آزمون کشش ساده بود بنابراین مسلم شد که تسلیم صرفاً کششی یا فشاری نیست بلکه تا اندازه ای برش بین اجزا (تغییر زاویه) نیز بستگی دارد.

۸. تنش های هیدرواستاتیکی برای ما ایجاد مزاحمت نمی کنند بلکه آنچه ایجاد مزاحمت می کند تنش های انحرافی هستند.

۹. تئوری قدیمی می گوید تسلیم هنگامی آغاز می شود که انرژی ذخیره شده در جزء تحت تنش با انرژی کرنشی ذخیره شده در جزئی از نمونه آزمون کشش ساده در نقطه تسلیم برابر باشد که،
نظریه انرژی کرنشی ماکریم نام دارد این نظریه دیگر استفاده نمی شود اما اساس نظریه انرژی واپیچش یا همان فون مایسنس (ون مایز) است.

نکته مهم : حداکثر انرژی جنبشی یک ضریب اینمی بزرگتر از نظریه واپیچش می دهد.

تست فوق لیسانس :

فرق نظریه انرژی واپیچش با حداکثر انرژی کرنشی در چیست؟

ج: فرق آن این است که انرژی حداکثر کرنشی یک واحد حجم را تحت عنوان (تنش های هیدرواستاتیکی) بیشتر دارد تا واپیچش.

$$\text{کل انرژی کرنشی از رابطه } \mathcal{U} = \frac{1}{2} \epsilon_x \sigma_x \text{ محاسبه می شود که بسط آن با رابطه زیر می باشد:}$$

$$\begin{aligned} & \frac{1}{2}\sigma_1\varepsilon_1 + \frac{1}{2}\sigma_2\varepsilon_2 + \frac{1}{2}\sigma_3\varepsilon_3 \\ & \varepsilon_1 = \frac{1}{E}[\sigma_1 - \nu(\sigma_2 + \sigma_3)] \\ & u = \frac{1}{2E}[\sigma_1^2 + \sigma_2^2 + \sigma_3^2 - 2\nu(\sigma_1\sigma_2 + \sigma_2\sigma_3 + \sigma_3\sigma_1)] \\ & u_v = \frac{1}{2E}[3\sigma_{average}^2 - 2\nu(3\sigma_{average})^2] = \frac{3\sigma_{av}^2}{2E}[1 - 2\nu] \\ & u_d = u - u_v = \frac{1+\nu}{3E} \left[\frac{(\sigma_1 - \sigma_2)^2 + (\sigma_2 - \sigma_3)^2 + (\sigma_1 - \sigma_3)^2}{2} \right] \end{aligned}$$

نکته (۱): اگر انرژی کرنشی حداکثر دارید باید با u_d مقایسه کنید و اگر انرژی واپیچش دارید باید آنرا با u_v مقایسه کنید.

نکته (۲): در رابطه مربوط به u_d که انرژی تغییر شکل را نشان می دهد تنש هیدررواستاتیک

$$u_d = \sigma_1 = \sigma_2 = \sigma_3$$

در رابطه u_d در صورتیکه فرایند کشش ساده باشد u_d به صورت زیر محاسبه خواهد شد:

برای کشش ساده داریم:

$$\begin{aligned} & \left. \begin{array}{l} \sigma_1 = S_y \\ \sigma_2 = 0 \\ \sigma_3 = 0 \end{array} \right\} \rightarrow u_d = \frac{1+\nu}{3E} S_y^2 \\ & \frac{1+\nu}{3E} S_y^2 = \frac{1+\nu}{3E} \left[\frac{(\sigma_1 - \sigma_2)^2 + (\sigma_2 - \sigma_3)^2 + (\sigma_1 - \sigma_3)^2}{2} \right] \\ & S_y^2 = \left[\frac{(\sigma_1 - \sigma_2)^2 + (\sigma_2 - \sigma_3)^2 + (\sigma_1 - \sigma_3)^2}{2} \right] \\ & \text{if } \rightarrow \sigma' = \frac{1}{\sqrt{2}} [(\sigma_1 - \sigma_2)^2 + (\sigma_2 - \sigma_3)^2 + (\sigma_1 - \sigma_3)^2]^{\frac{1}{2}} \end{aligned}$$

آنگاه سه حالت پیش می آید:

زمانیکه $S_y > \sigma'$ قطعه دیگر تسلیم شده است و مرگ حتمی برای قطعه را داریم.

زمانیکه $S_y = \sigma'$ شد قطعه تسلیم می شود و فاتحه قطعه خوانده شده است.

زمانیکه $S_y < \sigma'$ شد قطعه امید برای ماندن را دارد و این مسئله خوب است.

- حالت خاص حالت دو بعدی است:

$$\sigma_3 = 0 \rightarrow \sigma' = \frac{1}{\sqrt{2}} [\sigma_1^2 + \sigma_2^2 - \sigma_1\sigma_2]^{\frac{1}{2}}$$

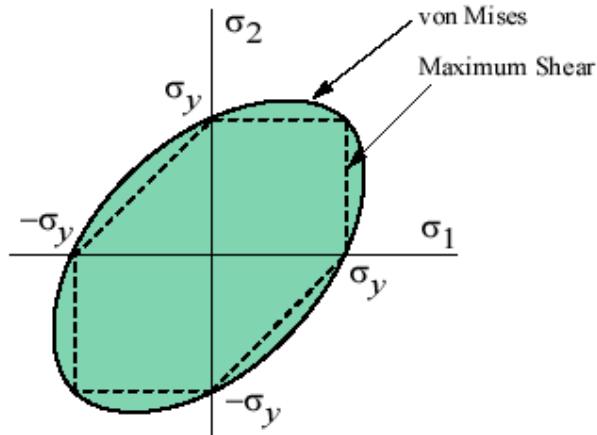
اگر به معادله σ' در بالا توجه کنید یک معادله بیضی به صورت زیر است:

$$X^2 + Y^2 - XY = A$$

در این معادله بیضی اقطار آن موازی محور های X و Y نیست چون:

$$\frac{(x-a)^2}{A^2} + \frac{(y-b)^2}{B^2} = C^2$$

$$\therefore S_y = \left[\sigma_1^2 + \sigma_2^2 - \sigma_1 \sigma_2 \right]^{\frac{1}{2}} : \text{بنابراین داریم}$$

- نکات مهم :

۱. اگر یک مسئله پیچش خالص را مورد بررسی قرار می دهیم :

$$\sigma' = \left[3\tau_{\max}^2 \right]^{\frac{1}{2}} = S_y \Rightarrow \sqrt{3}\tau_{\max} = \sigma' = S_y \Rightarrow \tau_{\max} = 0.577S_y$$

۲. معیار میز دقيق ترین معیاری است که برای مواد نرم به کار می رود اما اینمی آن کمتر از ترسکا است ، یعنی ضریب اینمی میز از ترسکا کمتر است. به عبارت دیگر جواب های میز و ترسکا ۱۵٪ اختلاف دارند.

۳. در صورتیکه از معیار میز استفاده نماییم و قطعه مورد بحث تحت ترکیبی از خمیش و پیچش باشد در اینصورت از رابطه زیر استفاده می کنیم:

$$\sigma' = \sqrt{\sigma_x^2 + 3\tau_{xy}^2}$$

در این رابطه σ_x نمایه ای برای خمیش و τ_{xy} برای پیچش است که برای پیچش داریم

۵. فرمول معیار میز در حالت کلی که این معیار را تئوری تنش هشت وجهی هم می گویند به فرم زیر است:

$$\sigma' = \frac{1}{\sqrt{2}} \left[(\sigma_1 - \sigma_2)^2 + (\sigma_2 - \sigma_3)^2 + (\sigma_1 - \sigma_3)^2 + 6(\tau_{xy}^2 + \tau_{xz}^2 + \tau_{yz}^2) \right]^{\frac{1}{2}}$$

در این فرمول به σ_1 تنش موثر یا تنش ون مایزی می گویند.

۶. فرمول معیار میز در حالت سه بعدی:

$$\sigma' = \frac{1}{\sqrt{2}} \left[(\sigma_1 - \sigma_2)^2 + (\sigma_2 - \sigma_3)^2 + (\sigma_1 - \sigma_3)^2 \right]^{\frac{1}{2}}$$

۷. فرمول معیار میزز در حالت دو بعدی:

$$\sigma_3 = 0 \rightarrow \sigma' = \frac{1}{\sqrt{2}} [\sigma_1^2 + \sigma_2^2 + \sigma_1 \sigma_2]^{\frac{1}{2}}$$

• استحکام مواد ترد تحت بارگذاری استاتیکی :

از جمله خواص مواد ترد می توان به زیر اشاره کرد که تست های فوق لیسانس هم بوده است:

۱. نمودار تنش و کرنش تا نقطه شکست خط پیوسته همواری می باشد.
۲. گسیختگی در اثر شکست اتفاق می افتد بنابراین این مواد نقطه تسليم مشخصی را ندارند.
۳. استحکام فشاری این مواد معمولاً چندین برابر استحکام کششی آنها است.

یعنی $S_{ut} \neq S_{uc}$

۴. استحکام پیچشی نهایی S_{su} که مدول گسیختگی است تقریباً با استحکام کششی آنها برابر

است. یعنی $S_{su} = S_{ut}$

در حقیقت از سه تئوری ماکزیمم تنش نرمال، کلون-مور، کلون-مور اصلاح شده می توان برای پیشگیری شکست مواد ترد استفاده نمود پس معیار هایی که برای مواد ترد به کار می رود مطابق زیر است.

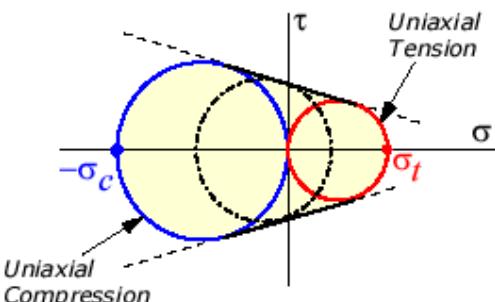
• معیار های شکست مواد ترد:

۱. تئوری ماکزیمم تنش نرمال:

این تئوری مطابق با آنچه که برای مواد نرم به کار می رفت برای مواد ترد هم به کار می رود.

اگر σ_1, σ_2 را محاسبه کنیم و load point با مختصات $A = \begin{vmatrix} \sigma_1 \\ \sigma_2 \end{vmatrix}$ را بدست آوریم و در ناحیه ایمن واقع شد شکست نداریم در غیر اینصورت شکست داریم.

۲. تئوری کلون-مور:

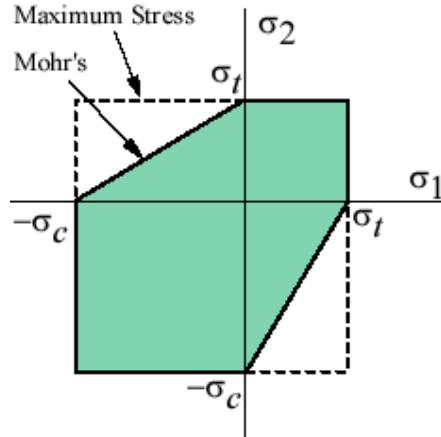

این تئوری که به آن نقطه اصطکاک داخلی هم می گویند بر اساس آزمونهای ساده کشش و فشار استوار می باشد. دو دایره مطابق شکل بالا رسم می کنیم، مماس مشترک این دو دایره را رسم کرده اکنون برای هر وضعیت بار

گذاری یک دایره مور قابل ترسیم است در صورتیکه این دایره داخل ناحیه هاشور خورده قرار گیرد بارگذاری ایمن در غیر اینصورت شکست خواهیم داشت.

$$\frac{\sigma_1}{S_{ut}} + \frac{\sigma_3}{S_{uc}} = \frac{1}{n}$$

در این معادله حتماً S_{uc} منفی خواهد بود.

۳. تئوری کلون-مور اصلاح شده :

می دانیم که معادله خط کلون-مور اصلاح شده در صفحه قبل به شرح زیر است:

$$\frac{n\sigma_2}{S_{ut} + S_{uc}} + \frac{n\sigma_1}{S_{ut}} = \frac{S_{uc}}{S_{ut} + S_{uc}}$$

- نکات مهم فرمول فوق:

۱. طرف چپ رابطه فوق حتماً بایستی به صورت جمع باشد حال چه جمع منفی یا چه جمع مثبت.

۲. در رابطه بالا بایستی حتماً منفی باشد.

۳. از فرمول بالا زمانیکه خط بارگذاری (خط ۴۵ درجه) را قطع می کند استفاده میکنیم.

۴. در فرمول فوق برای σ_1, σ_2 داریم:

$$\sigma_{1,2} = \frac{\sigma_x + \sigma_y}{2} \pm \left[\left(\frac{\sigma_x - \sigma_y}{2} \right)^2 + \tau_{xy}^2 \right]^{1/2}$$

۵. را از جدول آخر کتاب شیگلی برای مواد مختلف خوانده می شود و n هم ضریب ایمنی است.

۶. معیار کلون-مور جانب احتیاط را دارد چون همگی نقاط داده شده در خارج می افتد.

اما معیار کلون مور اصلاح شده به محاطاطی کلون مور نیست ولی پیش بینی شکست را بهتر انجام مید دهد.

۷. سه معیار یاد شده در حل یک مسئله طراحی برای n (ضریب ایمنی) جواب های نزدیک به هم می دهند اما معیار همیشه ماکریم تنش نرمال جواب های بزرگتر از کلون مور و کلون مور اصلاح شده می دهد.

۸. در استفاده از $1Mpa = \frac{N}{mm^2}$ بنابراین اگر واحد متري داشتید بهتر است به mm تبدیل کنید.

• مثال(۱)

پینی به قطر mm ۶ از چدن ساخته شده است ، پین جوری طراحی $A_{STM} NO40$ $\begin{cases} S_u = 293 Mpa \\ S_{uc} = 965 Mpa \end{cases}$

شده است که باز محوری فشاری ۳۵KN همراه باز پیچشی ۹KN.m تحمل می نماید. مطلوبست مقدار ضریب ایمنی با استفاده از سه نظریه شکست مواد ترد.

حل : اولین کار برای حل این مسئله این است که مؤلفه های تنش اصلی را محاسبه کیم :

نیروی محوری فشاری تولید کننده تنش نرما مطابق زیر است :

$$\sigma_x = \frac{F}{A} = \frac{-3.5 \times 10^3}{\frac{\pi}{4} \times (6^2)} = -124 Mpa$$

و تُرك تولید کننده تنش برشی به صورت زیر است :

$$\tau_{xy} = \frac{16T}{\pi d^3} = \frac{16 \times 9.8 \times 10^3}{\frac{\pi}{4} \times (6^3)} = 231 Mpa$$

For principal stress have as following:

$$\sigma_{1,2} = \frac{\sigma_x + \sigma_y}{2} \pm \left[\left(\frac{\sigma_x - \sigma_y}{2} \right)^2 + \tau_{xy}^2 \right]^{\frac{1}{2}} \Rightarrow \sigma_1 = 177 Mpa, \sigma_2 = -301 Mpa$$

: Criterion maximum normal stress •

$$n = \frac{S_{ut}}{\sigma_1} = \frac{293}{177} = 1.65$$

: Criterion CLOM-MOHR •

$$\left(\frac{\sigma_1 + \sigma_2}{S_{ut} + S_{uc}} \right) = \frac{1}{n} \Rightarrow \left(\frac{177}{293} + \frac{-301}{-965} \right) = \frac{1}{n} \Rightarrow n = 1.09$$

: Criterion optimized CLOM-MOHR •

$$\left(\frac{n\sigma_2}{S_{ut} + S_{uc}} + \frac{n\sigma_1}{S_{ut}} \right) = \left(\frac{S_{uc}}{S_{ut} + S_{uc}} \right) = n \left(\frac{\sigma_2}{S_{ut} + S_{uc}} + \frac{\sigma_1}{S_{ut}} \right) = \frac{S_{uc}}{S_{ut} + S_{uc}}$$

$$\Rightarrow n \left(\frac{-301}{293 - 965} + \frac{177}{293} \right) = \left(\frac{-965}{293 - 965} \right) \Rightarrow n = 1.36$$

مثال (۲): پینی با ضریب ایمنی ۲,۵ طراحی کرده ایم اگر جنس پین

باشد و بار محوری فشاری در آن ۳۵KN همرا با بار پیچشی ۹,۸KN.m باشد مطلوب است قطر پین با استفاده از بهترین معیار شکست برای مواد ترد.

با توجه به نیروی محوری فشاری برای تنش نرمال داریم :

$$1) \sigma_x = \frac{F}{A} = \frac{-3.5 \times 10^3}{\frac{\pi}{4} \times d^2}$$

$$2) \sigma_y = 0$$

$$3) \tau_{xy} = \frac{16T}{\pi d^3} = \frac{16 \times 9.8 \times 10^3}{\pi d^3}$$

$$4) \sigma_{1,2} = \frac{\sigma_x + \sigma_y}{2} \pm \left[\left(\frac{\sigma_x - \sigma_y}{2} \right)^2 + \tau_{xy}^2 \right]^{\frac{1}{2}}$$

$$5) n \left(\frac{\sigma_2}{S_{ut} + S_{uc}} + \frac{\sigma_1}{S_{ut}} \right) = \frac{S_{uc}}{S_{ut} + S_{uc}}$$

$$2) \sigma_y = 0$$

$$3) \tau_{xy} = \frac{16T}{\pi d^3} = \frac{16 \times 9.8 \times 10^3}{\pi d^3}$$

$$4) \sigma_{1,2} = \frac{\sigma_x + \sigma_y}{2} \pm \left[\left(\frac{\sigma_x - \sigma_y}{2} \right)^2 + \tau_{xy}^2 \right]^{\frac{1}{2}}$$

$$5) n \left(\frac{\sigma_2}{S_{ut} + S_{uc}} + \frac{\sigma_1}{S_{ut}} \right) = \frac{S_{uc}}{S_{ut} + S_{uc}}$$

با جایگذاری ۱ و ۲ در ۴ و با جایگذاری ۴ در ۵ خواهیم داشت:

$$\frac{2.5 \left(\frac{-3.5 \times 10^3}{\frac{\pi}{2} \times d^2} \right) + \left(\left(\frac{-3.5 \times 10^3}{\frac{\pi}{2} \times d^2} \right)^2 + \left(\frac{16 \times 9.8 \times 10^3}{\pi d^3} \right)^2 \right)^{\frac{1}{2}}}{293} = \frac{-965}{293 - 965} \rightarrow d =$$

نتیجه : این سوال یک سوال طراحی بود که در حل پروژه جرثقیل و یا لیفتراک liftruck می تواند کمک کننده باشد.

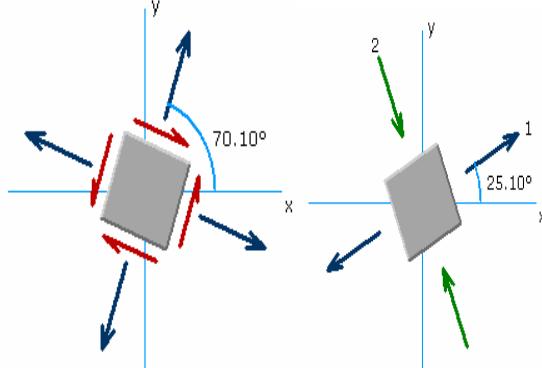
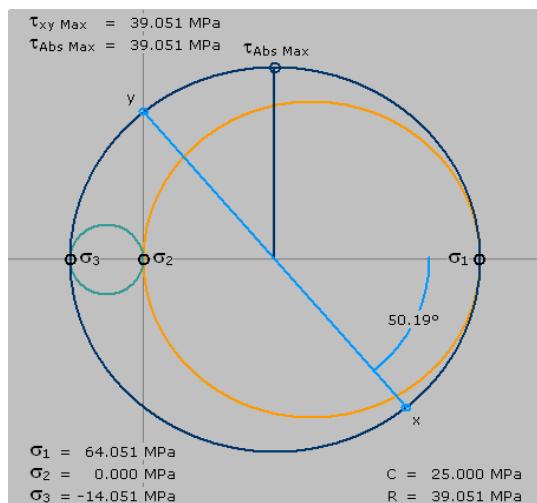
- مثال (۳): آزمایش نشان داده است خواص چدنی عبارت است از ضریب ایمنی را برای هر یک از سه نظریه شکست مواد ترد در حالت های تنش زیر بدست آورید.

$$\sigma_x = 50 \text{ MPa}, \tau_{xy} = 30 \text{ MPa}$$

حل:

$$\sigma_{1,2} = \frac{\sigma_x + \sigma_y}{2} \pm \left[\left(\frac{\sigma_x - \sigma_y}{2} \right)^2 + \tau_{xy}^2 \right]^{\frac{1}{2}}$$

$$\sigma_{1,2} = \frac{50}{2} \pm \left[\left(\frac{50}{2} \right)^2 + 30^2 \right]^{\frac{1}{2}} = 64.1, -14.1$$

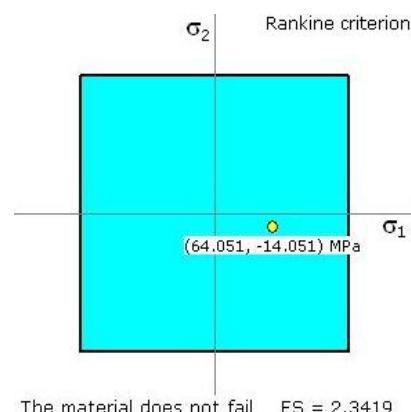
توجه داریم که $\sigma_3 < \sigma_2 < \sigma_1$ بنابراین جهت بدست آوردن نقطه load point بر روی نمودار

$$\begin{cases} \sigma_1 = 64.051 \\ \sigma_2 = -14.051 \end{cases}$$

داریم:

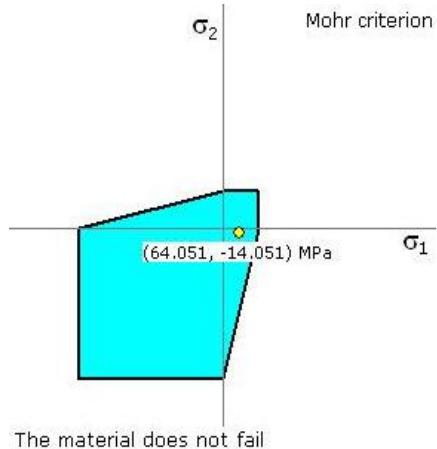
$$n_1 = \frac{S_{ut}}{\sigma_1} = \frac{150}{64.1} = 2.34$$

ماکریم تنش نرمال:

$$\frac{\sigma_1}{S_{ut}} + \frac{\sigma_2}{S_{uc}} = \frac{1}{n} \rightarrow n_2 = \frac{1}{\frac{\sigma_1}{S_{ut}} + \frac{\sigma_2}{S_{uc}}} = \frac{1}{\frac{64.1}{150} + \frac{-14.1}{-600}} = 2.22$$

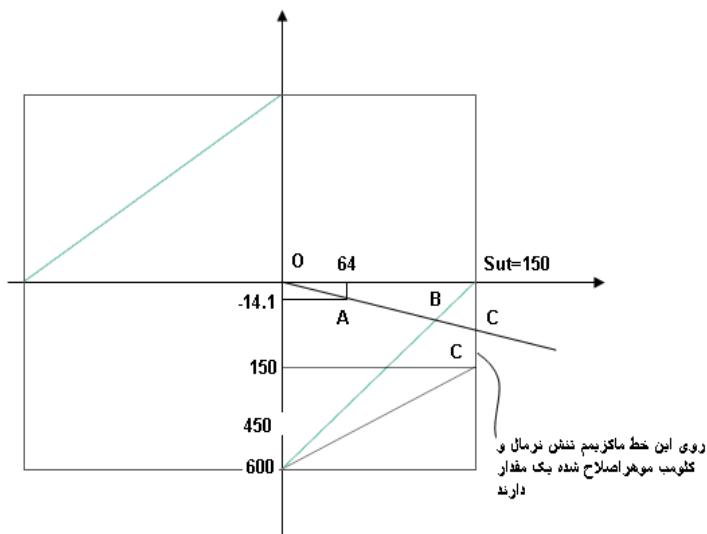
کلومب موهر:

$$\frac{n\sigma_2}{S_{ut} + S_{uc}} + \frac{n\sigma_1}{S_{ut}} = \frac{S_{uc}}{S_{ut} + S_{uc}} \rightarrow n_3 = 2.9$$

کلومب موهر اصلاح شده:

با توجه به اینکه n_1 برابر $2,34$ مقدار n_3 غیر قابل قبول خواهد بود زیرا معمولاً معیار ماکزیمم تنش نرمال جواب بیشتری را از کلون موهر اصلاح شده می دهد این مطلب از روی نمودار معیار ها هم به صورت زیر واضح است.

اگر به نقطه C توجه کنید می بینید که خط گذرنده از load point را قطع نمی کند بنابراین جواب ۲,۹ برای n_3 کلومب موهر اصلاح شده غق است. از طرفی می دانیم روی خط (ماکزیمم تنش نرمال و کلومب موهر

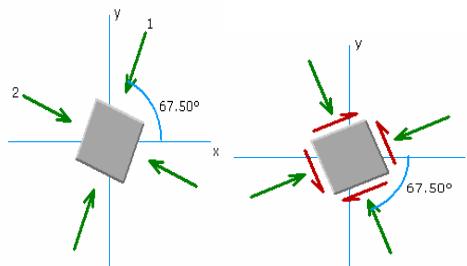
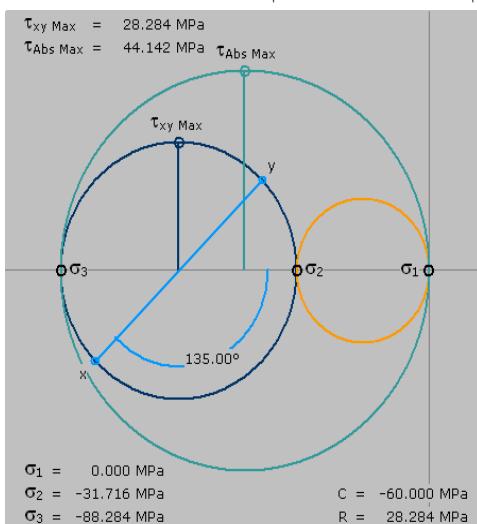
اصلاح شده) یک مقدار دارند پس عدد قابل قبول همان عدد بدست آمده برای n_1 یعنی $n_1 = n_2 = 2.34$ می باشد.

$$\sigma_x = -80 Mpa, \sigma_y = -40 Mpa, \tau_{xy} = 20 Mpa \quad \bullet$$

$$\sigma_{1,2} = \frac{\sigma_x + \sigma_y}{2} \pm \left[\left(\frac{\sigma_x - \sigma_y}{2} \right)^2 + \tau_{xy}^2 \right]^{\frac{1}{2}}$$

$$\sigma_{1,2} = \frac{-80 - 40}{2} \pm \left[\left(\frac{-80 + 40}{2} \right)^2 + 20^2 \right]^{\frac{1}{2}} \rightarrow \sigma_1 = -31.71 Mpa, \sigma_2 = -88.28 Mpa$$

با توجه به اینکه σ_1, σ_2 هم علامت می باشند برای رسم دایره موهر خواهیم داشت:

توجه داریم که $\sigma_3 > \sigma_2 > \sigma_1$ بر روی نمودار load point بنا بر این جهت بدست آوردن نقطه

$$\begin{cases} \sigma_1 = 0 \\ \sigma_2 = -88.284 \end{cases}$$

$$n_1 = \frac{S_{uc}}{\sigma_2} = \frac{-600}{-88.28} = 6.79$$

معیار ماکریم تنش نرمال:

$$\frac{\sigma_2}{S_{ut}} + \frac{\sigma_1}{S_{uc}} = \frac{1}{n} \rightarrow n_2 = \frac{1}{\frac{\sigma_2}{S_{ut}} + \frac{\sigma_1}{S_{uc}}} = \frac{1}{0 + \frac{-88.28}{-600}} = 6.79$$

معیار کلومب موهر:

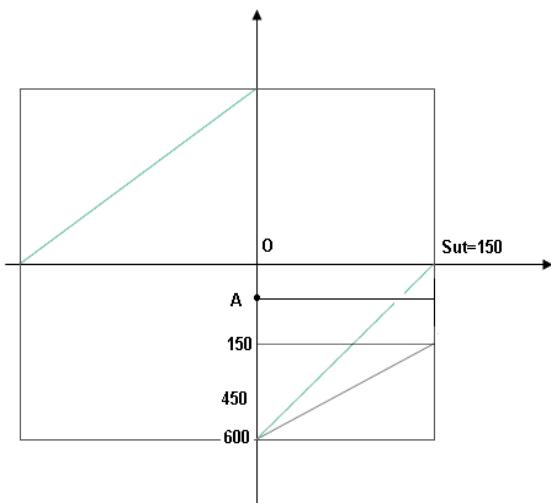
معیار کلومب موهر اصلاح شده:

$$\frac{n\sigma_2}{S_{ut} + S_{uc}} + \frac{n\sigma_1}{S_{ut}} = \frac{S_{uc}}{S_{ut} + S_{uc}} \rightarrow n_3 \left(\frac{-88.28}{150 - 600} + \frac{0}{-600} \right) = \frac{-600}{150 - 600}$$

$$\rightarrow n_3 (0.196) = 1.33 \rightarrow n_3 = \frac{1.33}{0.196} = 6.79$$

نتیجه:

هرگاه روی یکی از محور های دیاگرام افتاد نتیجه می گیریم که $n_1 = n_2 = n_3$ است.

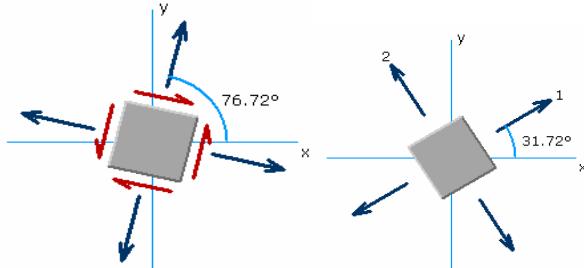
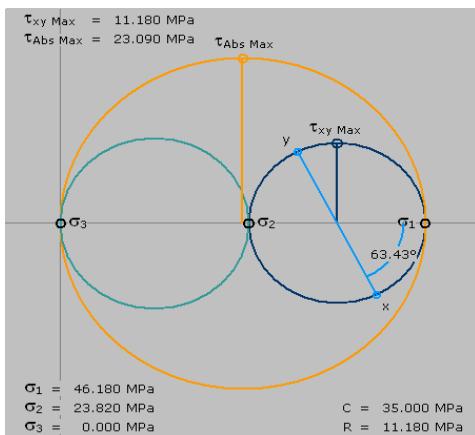
$$\sigma_x = 40 \text{ MPa}, \sigma_y = 30 \text{ MPa}, \tau_{xy} = 10 \text{ MPa} \quad \text{(ج) •}$$

حل:

$$\sigma_{1,2} = \frac{\sigma_x + \sigma_y}{2} \pm \left[\left(\frac{\sigma_x - \sigma_y}{2} \right)^2 + \tau_{xy}^2 \right]^{\frac{1}{2}}$$

$$\sigma_{1,2} = \frac{40+30}{2} \pm \left[\left(\frac{40-30}{2} \right)^2 + 10^2 \right]^{\frac{1}{2}} \rightarrow \sigma_1 = 46.180 \text{ MPa}, \sigma_2 = 23.81 \text{ MPa}$$

با توجه به اینکه σ_1 , σ_2 هم علامت می باشند داریم:

بنابراین جهت بدست آوردن نقطه load point بر روی نمودار داریم:

$$\begin{cases} \sigma_1 = 46.180 \\ \sigma_2 = 0 \end{cases}$$

هرگاه روی یکی از محور های دیاگرام افتاد یا به عبارت دیگر σ_1 یا σ_2 صفر شود نتیجه می گیریم که $n_1=n_2=n_3$ (برای هر سه معیار مقدار مساوی برای ضریب اینمی داریم) است.

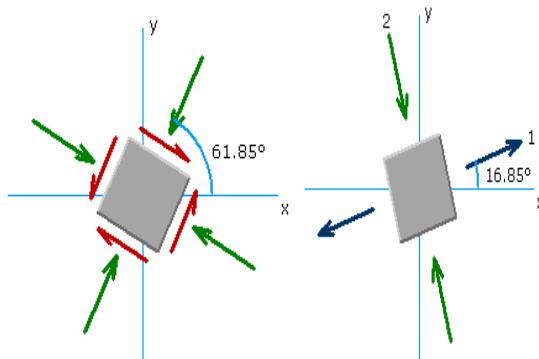
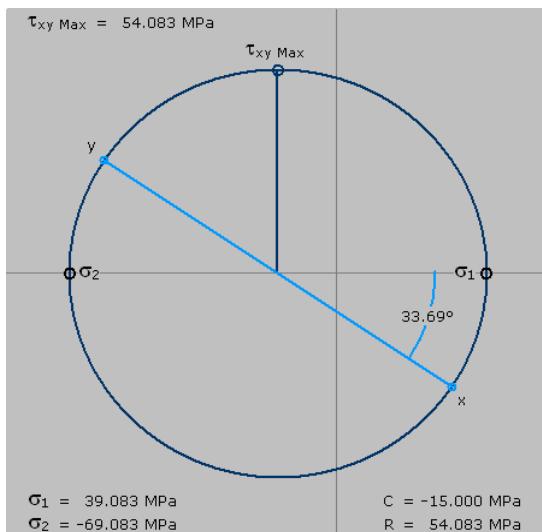
$$n_1 = n_2 = n_3 = \frac{S_{ut}}{\sigma_1} = \frac{150}{46.18} = 3.25$$

$$\sigma_x = 30 Mpa, \sigma_y = -60 Mpa, \tau_{xy} = 30 Mpa \quad (d)$$

$$\sigma_{1,2} = \frac{\sigma_x + \sigma_y}{2} \pm \left[\left(\frac{\sigma_x - \sigma_y}{2} \right)^2 + \tau_{xy}^2 \right]^{\frac{1}{2}}$$

$$\sigma_{1,2} = \frac{30 - 60}{2} \pm \left[\left(\frac{30 + 60}{2} \right)^2 + 30^2 \right]^{\frac{1}{2}} \rightarrow \sigma_1 = 39.1 MPa, \sigma_2 = -69.1 MPa$$

همانطور که مشاهده می کنید تنش های اصلی مختلف العلامه می باشند.

برای پیدا کردن load point بر روی نمودار با توجه به دایره موهر فوق داریم:

$$\begin{cases} \sigma_1 = 39.1 MPa \\ \sigma_2 = -69.1 MPa \end{cases}$$

$$n_1 = \frac{S_{ut}}{\sigma_1} = \frac{150}{39.1} = 3.84$$

معیار ماکریم تنش نرمال:

$$\frac{\sigma_1}{S_{ut}} + \frac{\sigma_2}{S_{uc}} = \frac{1}{n} \rightarrow n_2 = \frac{1}{\frac{\sigma_1}{S_{ut}} + \frac{\sigma_2}{S_{uc}}} = \frac{1}{\frac{39.1}{150} + \frac{-69.1}{-600}} = 2.67$$

معیار کلوomb موهر :

معیار کلوomb موهر اصلاح شده:

$$\begin{aligned} \frac{n\sigma_2}{S_{ut} + S_{uc}} + \frac{n\sigma_1}{S_{ut}} &= \frac{S_{uc}}{S_{ut} + S_{uc}} \rightarrow n_3 \left(\frac{-69.1}{150 - 600} + \frac{39.1}{150} \right) = \frac{-600}{150 - 600} \\ \rightarrow n_3 (0.154 + 0.260) &= 1.33 \rightarrow n_3 = \frac{1.33}{0.414} = 3.22 \end{aligned}$$

از مقایسه این مساله با مساله قبلی در می یابیم که این مسئله راحت‌تر بوده است چرا که این مساله یک مسئله چک طرح است و تنش ها را داریم حال آنکه مسئله قبلی یک مسئله تقریباً طراحی بود.

مثال (۴): در صورت استفاده از میله برجی C_{2700} ضرایب ایمنی را در مورد هر یک از سه نظریه

گسیختگی استاتیکی در حالت‌های تنشی زیر را باید:

$$\sigma_y = 30 \text{ MPa} \quad \text{و} \quad \sigma_x = 70 \text{ MPa}$$

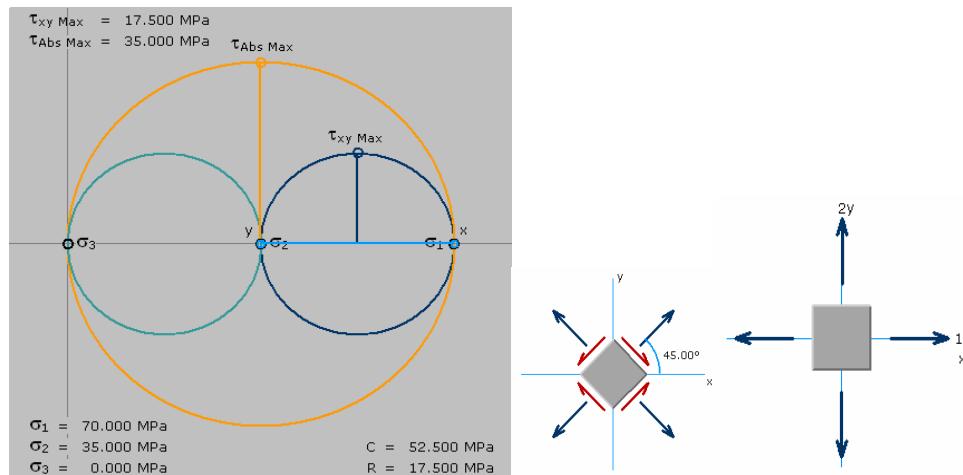
حل:

$$\begin{cases} S_y = 310 \text{ MPa} \\ S_{sy} = 0.5S_y = 155 \text{ MPa} \end{cases}$$

$$\sigma_{1,2} = \frac{\sigma_x + \sigma_y}{2} \pm \left[\left(\frac{\sigma_x - \sigma_y}{2} \right)^2 + \tau_{xy}^2 \right]^{\frac{1}{2}}$$

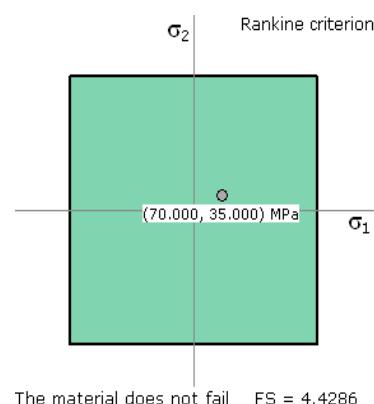
$$\sigma_{1,2} = \frac{30 + 70}{2} \pm \left[\left(\frac{30 - 70}{2} \right)^2 + 0 \right]^{\frac{1}{2}} \rightarrow \sigma_1 = 70 \text{ MPa}, \sigma_2 = 30 \text{ MPa}$$

با توجه به اینکه σ_1, σ_2 هم علامت می‌باشند داریم:

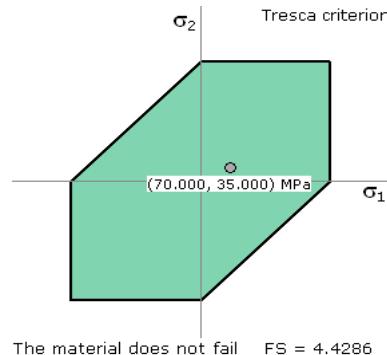
$$n_1 = \frac{S_y}{\sigma_1} = \frac{310}{70} = 4.43$$

معیار ماکزیمم تنش نرمال:

$$n_2 = \frac{S_{sy}}{\tau_{\max}} = \frac{155}{35} = 4.43$$

معیار ماکزیمم تنش برشی:

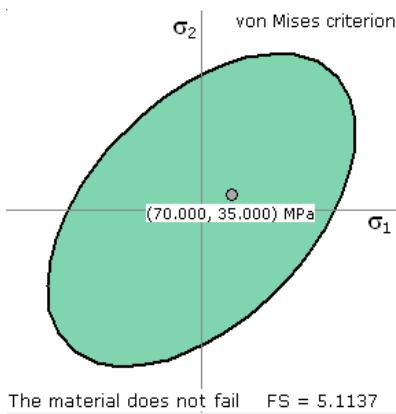

از اینکه دو معیار ماکزیمم تنش برشی و ماکزیمم تنش نرمال یک جواب را به مداداند می‌توان به این نتیجه هم رسید که load point در ربع اوّل یا سوم واقع شده است.

معیار ون مایزر:

$$\sigma' = \sqrt{(\sigma_1)^2 + (\sigma_2)^2 - (\sigma_1 \times \sigma_2)^2} \rightarrow \sigma' = 60.8 \text{ MPa}$$

$$n_3 = \frac{S_y}{\sigma'} = \frac{310}{60.80} = 5.1$$

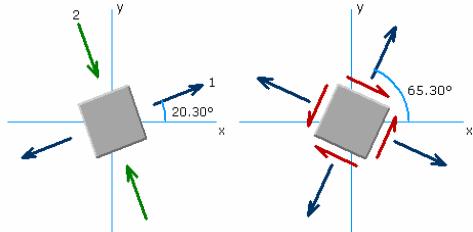
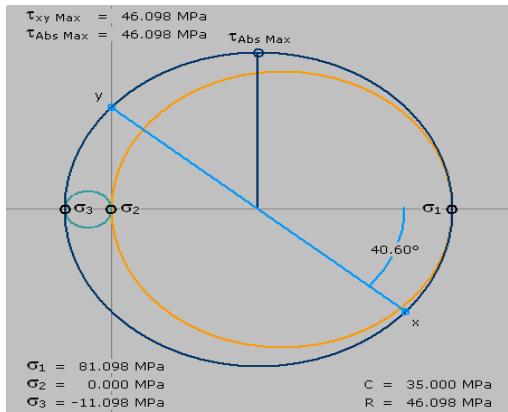
ب) $\tau_{xy} = 30 \text{ MPa}$ و $\sigma_x = 70 \text{ MPa}$

$$\sigma_{1,2} = \frac{\sigma_x + \sigma_y}{2} \pm \left[\left(\frac{\sigma_x - \sigma_y}{2} \right)^2 + \tau_{xy}^2 \right]^{\frac{1}{2}}$$

$$\sigma_{1,2} = \frac{70}{2} \pm \left[\left(\frac{-70}{2} \right)^2 + 30 \right]^{\frac{1}{2}} \rightarrow \sigma_1 = 81.1 \text{ MPa}, \sigma_2 = -11.1 \text{ MPa}$$

$$\tau_{\max} = \sqrt{\left(\frac{\sigma_x - \sigma_y}{2} \right)^2 + \tau_{xy}^2} \rightarrow \tau_{\max} = \sqrt{\left(\frac{70}{2} \right)^2 + 30^2} = 46.1 \text{ MPa}$$

با عنایت به اینکه دو تنش اصلی مختلف العلامه هستند داریم:

با توجه به تنش اصلی بدست آمده داریم:

$$\sigma' = \sqrt{(\sigma_1)^2 + (\sigma_2)^2 - (\sigma_1 \times \sigma_2)} \rightarrow \sigma' = 87.2 \text{ MPa}$$

$$n_1 = \frac{S_y}{\sigma_1} = \frac{310}{81.1} = 3.82$$

معیار ماکزیمم تنش نرمال:

$$n_2 = \frac{S_{sy}}{\tau_{\max}} = \frac{155}{46.1} = 3.36$$

معیار ترسکا یا ماکزیمم تنش برشی:

$$n_3 = \frac{S_y}{\sigma'} = \frac{310}{87.2} = 3.55$$

معیار ون مایزز:

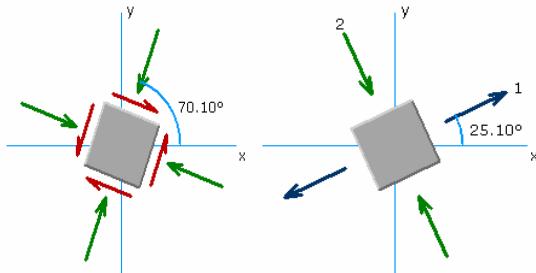
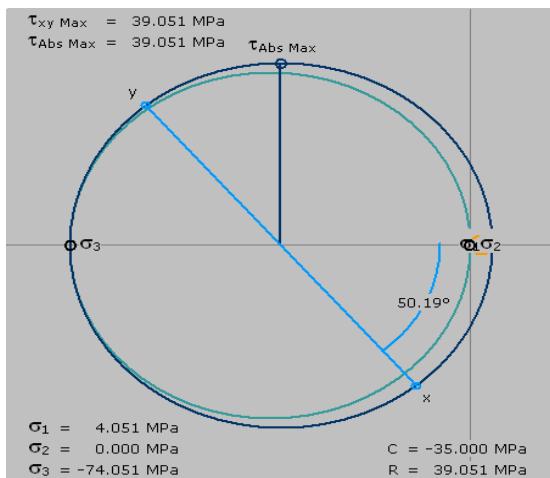
$$\sigma_x = -10 \text{ MPa}, \sigma_y = -60 \text{ MPa}, \tau_{xy} = 30 \text{ MPa} \quad \text{(ج)}$$

$$\sigma_{1,2} = \frac{\sigma_x + \sigma_y}{2} \pm \left[\left(\frac{\sigma_x - \sigma_y}{2} \right)^2 + \tau_{xy}^2 \right]^{\frac{1}{2}}$$

$$\text{حل : } \sigma_{1,2} = \frac{-10 - 60}{2} \pm \left[\left(\frac{-10 + 60}{2} \right)^2 + 30^2 \right]^{\frac{1}{2}} \rightarrow \sigma_1 = -74.1 \text{ MPa}, \sigma_2 = 4.1 \text{ MPa}$$

$$\tau_{\max} = \sqrt{\left(\frac{\sigma_x - \sigma_y}{2} \right)^2 + \tau_{xy}^2} \rightarrow \tau_{\max} = \sqrt{\left(\frac{-10 + 60}{2} \right)^2 + (30)^2} = 39.1 \text{ MPa}$$

با استفاده از دایره موهر هم داریم:

با توجه به تنש های اصلی بدست آمده داریم:

$$\sigma' = \sqrt{(\sigma_1)^2 + (\sigma_2)^2 - (\sigma_1 \times \sigma_2)} \rightarrow \sigma' = \sqrt{(5491.81 + 16.81 + 303.81)}$$

$$\sigma' = 76.24 MPa$$

$$n_1 = \frac{S_y}{\sigma_1} = \frac{310}{74.1} = 4.18$$

معیار ماکزیمم تنش نرمال:

$$n_2 = \frac{S_{sy}}{\tau_{max}} = \frac{155}{39.1} = 3.96$$

معیار ترسکا یا ماکزیمم تنش برشی:

$$n_3 = \frac{S_y}{\sigma'} = \frac{310}{76.24} = 4.07$$

معیار ون مایزز یا واپیچش:

$$\sigma_x = 50 MPa, \sigma_y = 20 MPa, \tau_{xy} = 40 MPa \quad \text{د)$$

$$\sigma_{1,2} = \frac{\sigma_x + \sigma_y}{2} \pm \left[\left(\frac{\sigma_x - \sigma_y}{2} \right)^2 + \tau_{xy}^2 \right]^{\frac{1}{2}}$$

$$\sigma_{1,2} = \frac{50 + 20}{2} \pm \left[\left(\frac{50 - 20}{2} \right)^2 + 40^2 \right]^{\frac{1}{2}} \rightarrow \sigma_1 = 77.7 MPa, \sigma_2 = -7.7 MPa$$

$$\tau_{max} = \sqrt{\left(\frac{\sigma_x - \sigma_y}{2} \right)^2 + \tau_{xy}^2} \rightarrow \tau_{max} = \sqrt{\left(\frac{50 - 20}{2} \right)^2 + (40)^2} = 42.7 MPa$$

با توجه به تنش های اصلی بدست آمده داریم:

$$\sigma' = \sqrt{(\sigma_1)^2 + (\sigma_2)^2 - (\sigma_1 \times \sigma_2)} \rightarrow \sigma' = \sqrt{(6037.29 + 59.29 + 598.29)}$$

$$\sigma' = 81.82 MPa$$

$$n_1 = \frac{S_y}{\sigma_1} = \frac{310}{77.7} = 3.99$$

معیار ماکزیمم تنش نرمال:

$$n_2 = \frac{S_{sy}}{\tau_{max}} = \frac{155}{42.7} = 3.23$$

معیار ترسکا یا ماکزیمم تنش برشی:

$$n_3 = \frac{S_y}{\sigma'} = \frac{310}{81.82} = 3.79$$

معیار ون مایزز یا واپیچش:

تمرکز تنش:

عواملی که باعث تمرکز تنش می‌گردند مربوط به جنس و هندسه قطعات می‌باشد.

در روابطی که در درس مقاومت (۱) بدست آورده‌یم :

$$\tau_0 = \frac{VQ}{It}, \sigma_0 = \frac{P}{A}, T_0 = \frac{Tr}{j}, \sigma_0 = \frac{Mc}{I}$$

فرض نمودیم که قطعات دارای هیچ یکنواختی نیستند، اکنون در در طراحی (۱) تمرکز تنش هایی را مورد بررسی قرار می‌دهیم که فقط به علت تغییر هندسه به وجود می‌آید.

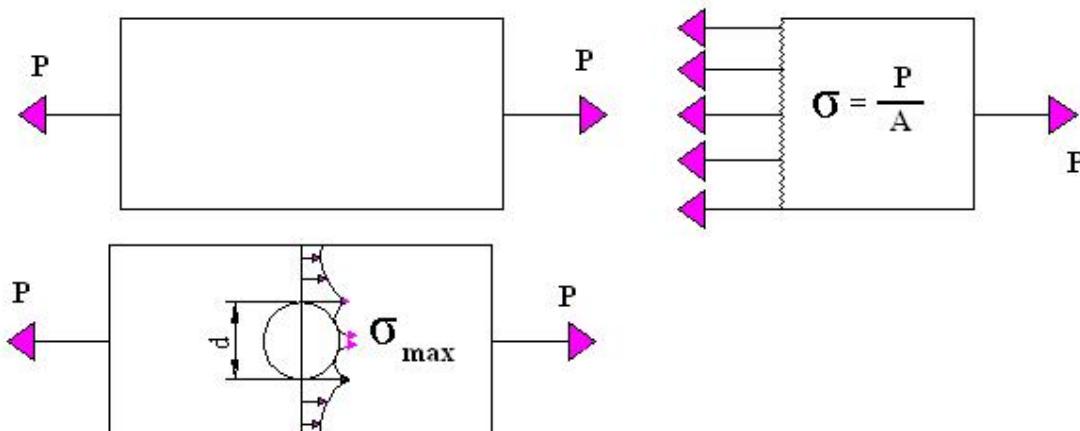
$k_T = \frac{\sigma_{MAX}}{\sigma_0}$: ضریب تمرکز تنش هندسی برای تنش های نرمال می‌باشد و با رابطه معرفی می‌شود.

k_{TS} : ضریب تمرکز تنش هندسی برای تنش های برشی است و به این صورت تعریف می‌شود

$$k_{TS} = \frac{\tau_{MAX}}{\tau_0}$$

برای محاسبه K_{ts}, K_t به پیوست ۲۳ مراجعه می‌نمائیم و K_{ts}, K_t را تعیین می‌کنیم.

τ_0, σ_0 با استفاده از مقاومت مصالح (۱) قابل محاسبه است لذا σ_{max}, τ_{max} قابل محاسبه است.

مواد به دو دسته نرم و ترد تقسیم می‌شوند لذا برای این دو دسته از لحاظ تمرکز تنش داریم :

تمرکز تنش باید بررسی شود → استاتیکی → ماده ترد

تمرکز تنش باید بررسی شود → خستگی → ماده ترد

(*) تمرکز تنش **ناید** بررسی شود → استاتیکی → ماده نرم

تمرکز تنش باید بررسی شود → خستگی → ماده نرم

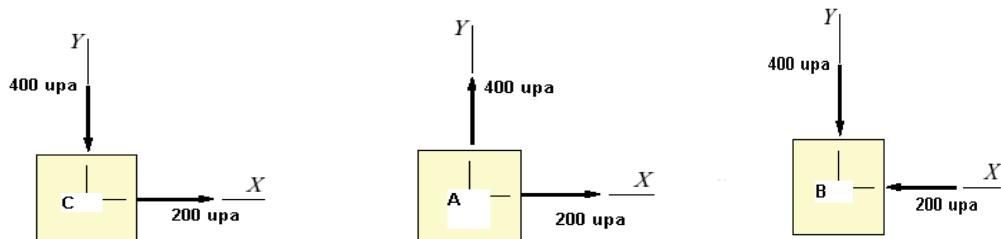
بنابراین موادی که نرم هستند و تحلیل استاتیکی روی آنها انجام می‌شود دیگر ناید صحبتی از تمرکز تنش در مورد آنها کرد.

در پروژه طراحی جرثقیل، لینک‌ها از مواد نرم هستند بنابراین تمرکز تنش ندارند.

تست های کنکور از این فصل:

۱. قطعه ای از ماده با ازدیاد طول لحظه شکست حدود سه درصد ساخته شده است . تنش در نقاط A,B,C در این قطعه مطابق شکل نشان داده شده می باشد . با توجه به شکل و بر اساس دقیق ترین نظریه واماندگی

(۸۱) کدام عبارت صحیح است.(مهندسی مکانیک)

- ۱) نقطه C بحرانی تر از B و بحرانی تر از A است.
- ۲) نقطه A بحرانی تر از C و C بحرانی تر از B است.
- ۳) نقطه A بحرانی تر از B و B بحرانی تر از C است.
- ۴) نقطه A و B و C دارای شرایط یکسان هستند.

جواب:

۱. این ماده یک ماده نرم است چون ازدیاد طول نسبتاً زیادی دارد.
۲. نظریه ون مایز دقیق ترین نظریه برای حل مواد نرم است.
۳. چون σ_{xy} را نداریم بنابراین تنش های نشان داده شده روی هر المان تنش های اصلی هستند.
۴. فرمول معیار ون مایز به صورت زیر است:

$$S_y = \left[\sigma_1^2 + \sigma_2^2 - \sigma_1 \sigma_2 \right]^{\frac{1}{2}}$$

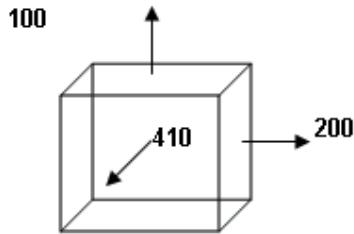
$$\sigma_A = \sqrt{(200)^2 + (400)^2 - (200)(400)} = 346.4 Mpa$$

$$\sigma_B = \sqrt{(-200)^2 + (-400)^2 - (-200)(-400)} = 346.4 Mpa$$

$$\sigma_C = \sqrt{(200)^2 + (-400)^2 - (200)(-400)} = 5298.2 Mpa$$

بدون حل هم می توان سریع به این نتیجه رسید که در زیر رادیکال آنچه مهم است ترم $\sigma_1 \sigma_2$ در هر المانی که این مقدار منفی شود آن المان بحرانی ترین المان است. چون منفی حاصلضرب این دو عدد در منفی فرمول یک عبارت مثبت می شود و زمانیکه با دو ترم دیگر جمع می شود تبدیل به یک عبارت بزرگتر می شود لذا تست های این چنینی را بدون حل باید زد.

۲. المانی تحت بار گذاری زیر قرار دارد . در صورتیکه ماده قطعه دارای استحکام های زیر باشد ، کدامیک از اتفاقات پیش بینی شده برای قطعه خواهد افتاد ($S_y = 300 Mpa$ و $S_{ut} = 420 Mpa$).(مهندسی مکانیک ۷۹).

۱) قطعه بر اساس معیار حداکثر تنش نرمال بارگذاری را تحمل خواهد کرد.

۲) قطعه بر اساس معیار ترسکا تسلیم خواهد شد.

۳) قطعه بر اساس معیار ون مایزز بارگذاری را تحمل خواهد کرد.

۴) قطعه در صفحه Y-Z تسلیم می شود.

حل :

۱. معیار ماکزیمم تنش نرمال اگر ماده را نرم در نظر بگیریم :

$$n = \frac{S_y}{\sigma_{\max}} = \frac{300}{410} < 1$$

پس گزینه ۱ غلط است.

۲. معیار ماکزیمم تنش نرمال :

$$n = \frac{S_y}{\sigma_1 - \sigma_3} = \frac{300}{410 - 100} < 1$$

طبق این معیار قطعه تسلیم می شود پس گزینه ۲ صحیح است.

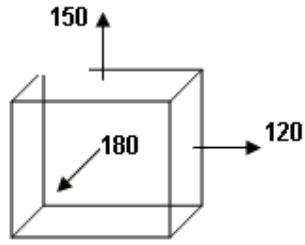
۳. معیار ون مایزز :

$$n = \frac{S_y}{\sqrt{\frac{(\sigma_1 - \sigma_2)^2 + (\sigma_1 - \sigma_3)^2 + (\sigma_2 - \sigma_3)^2}{2}}} = \frac{300}{274} > 1$$

گزینه سه هم صحیح است.

پس این تست بیش از یک جواب صحیح داشته است.

۴. ماده ای چکش خوار دارای استحکام تسلیم $S_y = 100 \text{ MPa}$ و استحکام نهایی $S_u = 150 \text{ MPa}$ می باشد. در صورتیکه المانی از ماده تحت بارگذاری زیر باشد (مهندس مکانیک ۶۹).

۱) حتماً تسلیم می شود ولی نمی شکند.

۲) حتماً خواهد شکست.

۳) تسلیم نخواهد شد و نخواهد شکست.

۴) بدون آنکه تسلیم شود، خواهد شکست.

حل: $S_{ut} = 150 < \sigma_{max} = 180$ پس شکست رخ می دهد. بنابراین دو گزینه ۱ و ۳ غلط است.

طبق مطمئن ترین تئوری سیلان یا تسلیم یعنی ماکریم تنش برشی داریم:

$$\tau_{max} = \frac{\sigma_1 - \sigma_3}{2} = \frac{180 - 120}{2} = 30$$

$$S_{sy} = 0.5S_y \rightarrow S_{sy} = 50$$

تسلیم اتفاق نمی افتد. بنابراین گزینه ۴ صحیح است.

۵. تنش های اصلی در بحرانی ترین نقطه جسمی به صورت زیر است . اگر معادله واماندگی استاتیکی (Static)

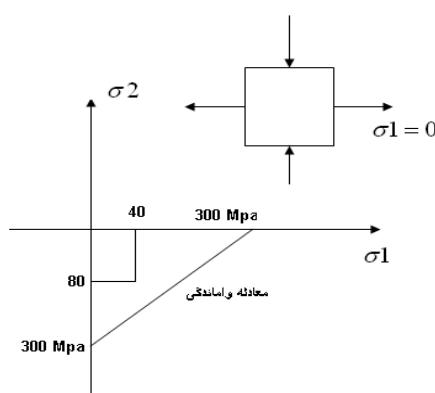
(Failure) به صورت خطی مطابق شکل زیر فرض شود ، مطلوبست مقدار ضریب اطمینان (n) کدام است؟

۳,۵(۴)

۳(۳)

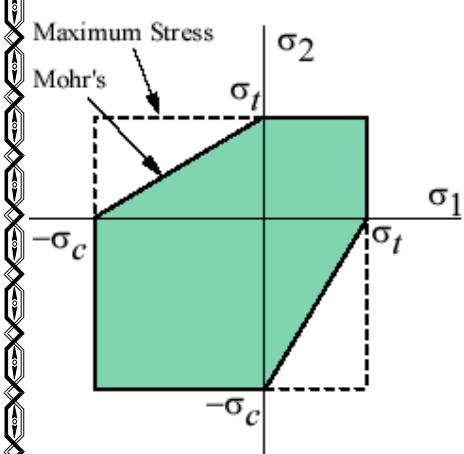
۲,۵(۲)

۲(۱)

حل :

راه اول : استفاده از فرمول های معیار کلون مور

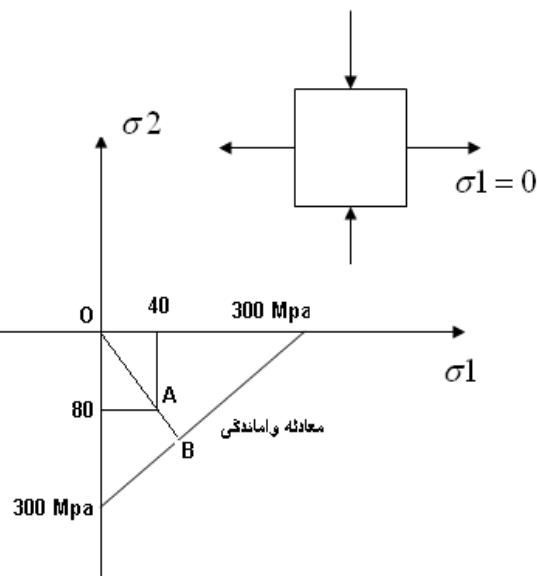
$$\frac{\sigma_1}{S_{ut}} + \frac{\sigma_3}{S_{uc}} = \frac{1}{n} \rightarrow \frac{-80}{300} + \frac{40}{-300} \rightarrow \frac{120}{300} = \frac{1}{n} \rightarrow n = 2.5$$

راه حل دوم: استفاده از نقطه load point روی شکل مربوط به معیار کلون مور:

$$n = \frac{OB}{OA} \rightarrow n = 2.5$$

$$OA = \sqrt{(40^2) + (80^2)} = 89.443$$

بنا براین گزینه ۲ صحیح است.

فصل هفتم

طراحی برای استحکام در برابر خستگی

خستگی در قطعات ماشین که در اثر تنش های نوسانی یا مکرر می شکنند دیده می شود که بیشترین تنش های عملی، کمتر از مقاومت نهایی ماده و حتی در بعضی موارد کمتر از مقاومت تسلیم ماده می باشد. شاخصترین ویژگی این شکست ها آن است که تنش ها به دفعات سیار زیاد تکرار می شده اند.

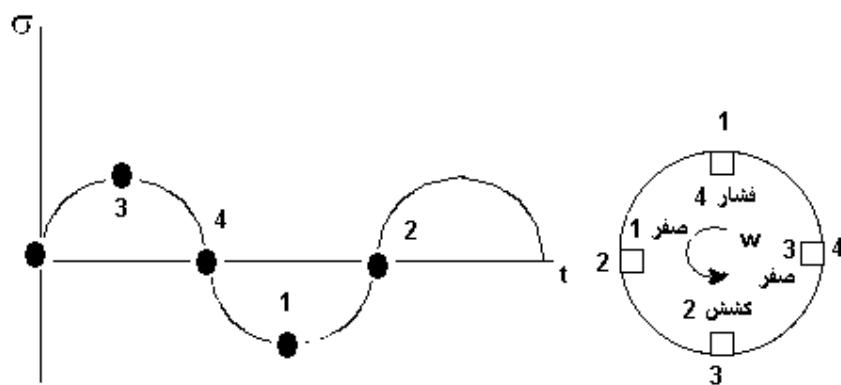
از این رو است که شکست را شکست خستگی یا (Fatigue Failure) می نامند.

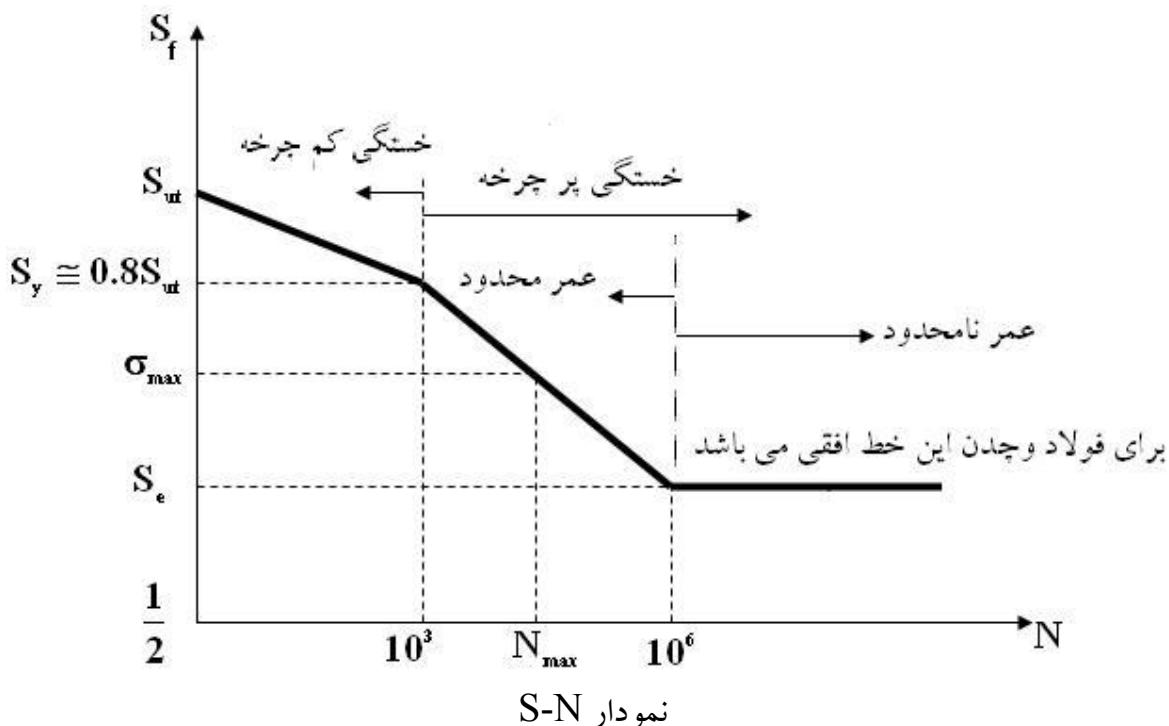
شکست خستگی ، با یک تَرَک کوچک آغار می شود که با اشعه X قابل شناسایی است.

تَرَک از نقطه ای از ناپیوستگی قطعه (مانند تغییر مقطع ، جای خار ، یا یک سوراخ) در ماده گسترش می یابد. با پیدا شدن تَرَک اثر تمثیر شده و تَرَک تندتر پیشرفت می کند و باعث کاهش سطح مقطع می شود تا این که در یک سطح مقطع باقیمانده قطعه به صورت ناگهانی می شکند. بنابراین مقطع یک شکست خستگی با دو ناحیه مشخص تمیز داده می شود . ناحیه نخست به علت پیشرفت تدریجی تَرَک و ناحیه دوم به علت شکست ناگهانی است.

تسلیم و گسیختگی در بارگذاری خستگی نداریم و شکست داریم. شکست خستگی به مراتب مهم تراز شکست استاتیکی است که در فصل قبل مورد بحث قرار گرفت. چرا که در این شکست تنش های کمتری صورت گرفته و همچنین شکستی ناگهانی بوده و خبر نمی دهد.

اگر یک شافت گردان را تحت یک تنش سینوسی کاملاً برگشتی (بین مثبت و منفی یک مقدار) قرار گیرد (مطابق شکل) و مقدار دورهای لازم برای شکست میله را برای تنش های اعمالی مختلف بدست آورده و سپس روی یک نمودار که محور افقی آن لگاریتم تعداد دور و محور قائم آن مقاومت خستگی قطعه است رسم کنیم نموداری شبیه شکل زیر خواهیم داشت که به نمودار S-N معروف است.

• نکات مهم و کنکوری این نمودار:

۱. S_f : استحکام خستگی می باشد.

۲. S_e : حد دوام خستگی می باشد.

۳. اگر $\frac{1}{2} < N < 10^3$ ← خستگی کم چرخه گویند. (تعداد چرخه تنش (N) که بیشتر مصارف نظامی

دارد و همانگونه که از دیاگرام S-N مشخص است از همان ابتدا تنش به گونه ای است که جسم از فاز الاستیک خارج است.

۴. اگر $10^3 < N < 10^6$ ← خستگی پر چرخه با عمر محدود گویند.

۵. اگر $N < 10^6$ ← خستگی پر چرخه با عمر نامحدود گویند.

۶. اگر $N < 10^6$ ← مقاومت خستگی S_e خواهد بود.

۷. اگر σ_{max} در نمودار S-N زیر S_e بیافتد عمر قطعه بی نهایت می شود. به عبارت دیگر اگر تنش ما از S_e کمتر باشد از نظر تئوری قطعه می تواند بی نهایت دور بزند.

۸. اگر بتوانیم برای فولاد ها و چدن ها S_e محاسبه کنیم کار آسان می شود و اگر بخواهیم ضریب ایمنی را بدست آوریم داریم:

$$n = \frac{S_e}{\sigma_{max}}$$

if $n > 1 \rightarrow life = \infty$

if $n < 1 \rightarrow life = limited$

۹. مرز بین ناحیه عمر محدود و عمر نامحدود بجز برای فولادها که بین 10^6 تا 10^7 چرخه تنش می‌باشد در مورد بقیه مواد مقدار مشخصی ندارد.

۱۰. در صورتیکه دیاگرام $S-N$ بر روی یک کاغذ لگاریتمی رسم شود نمودار بر ناحیه $10^3 < N < 10^6$ دقیقاً به صورت یک خط خواهد بود لذا معادله این خط بر روی کاغذ لگاریتمی به صورت یک معادله لگاریتمی خواهد شد که به صورت زیر است:

$$S_f = 10^C N^b \quad \text{یا} \quad \log S_f = b \log N + c$$

که برای b , c هم داریم:

$$b = -\frac{1}{3} \log \left(\frac{0.8S_{ut}}{S_e} \right) \quad \text{و} \quad c = \log \left(\frac{0.8S_{ut}}{S_e} \right)^2$$

خطاطر نشان می‌شود که در صورتیکه واحد‌های متفاوت تنش مورد استفاده قرار گیرد هر واحدی که استفاده کنیم b ثابت می‌ماند و c تغییر می‌کند.

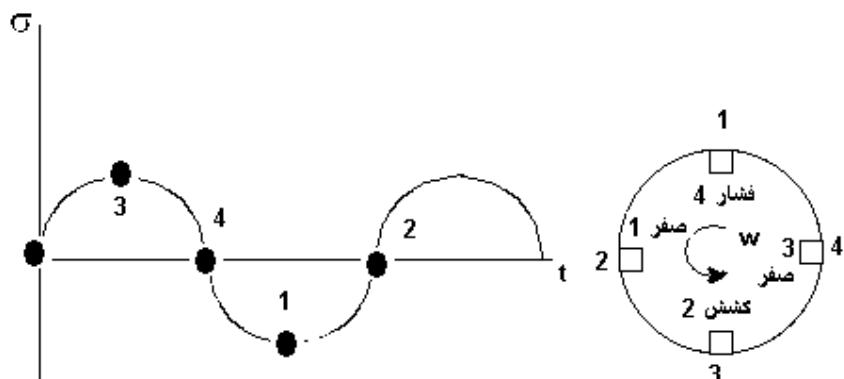
۱۱. در صورتیکه N معلوم باشد می‌توانیم S_f را از رابطه $10^C N^b$ محاسبه نماییم و در صورتیکه S_f مشخص باشد N را از رابطه $N = 10^{-\frac{C}{b}} S_f^{\frac{1}{b}}$ بدست آوریم.

۱۲. محدوده S_f و N به صورت روپرتو است:

$$\begin{cases} S_e < S_f < 0.8S_{ut} \\ 10^3 < N < 10^6 \end{cases}$$

۱۳. نمودار فوق هیچگاه برای فلز‌ها و آلیاژهای غیرآهنی افقی نمی‌شود به عبارت دیگر این مواد حد دوام ندارند.

۱۴. هر المان روی شافت هر دور که می‌زند یک چرخه تنش طی می‌شود.
(مثالاً در امتحان می‌گویند شافت نیم دور از یک طرف می‌زند و $\frac{3}{4}$ دور از طرف دیگر)

۱۴. نمودار S-N رسم شده و رابطه بdst آمده از آن برای محاسبه S_e برای حالتی است که تنش وارد **سینوسی و برگشتی** باشد. اما در عمل نحوه بارگذاری می تواند حالات متفاوتی داشته باشد.

مثال (۱) :

حد دوام یک عضو فولادی 120 Mpa و استحکام کششی آن 400 Mpa می باشد، استحکام خستگی مربوط به چرخه تنش مربوط به چرخه تنش $N = 90 \times 10^3$ چقدر است؟
حل:

$$b = -\frac{1}{3} \log \frac{0.8S_{ut}}{S_e} = -\frac{1}{3} \log \frac{0.8 \times 400}{120} = -0.142$$

$$c = \log \frac{(0.8S_{ut})^2}{S_e} = 2.931$$

$$S_f = 10^{2.931} \times (90 \times 10^{-3})^{-0.142} = 168.84 \text{ MPa}$$

$$S_e < S_f < 0.8S_{ut} \rightarrow 120 < 168.84 < 320$$

حد دوام خستگی که تا کنون در مورد آن صحبت کردیم مربوط به نمونه آزمایشگاهی می باشد و معمولاً برای تعیین حد دوام نمونه آزمایشگاهی از روش های آماری استفاده می کنند بدین صورت که چندین نمونه آزمایشگاهی را تحت آزمایش قرار داده و نهایتاً حد دوام خستگی را برای فولاد و یا چدن خاصی تعیین می نمایند اما ما بدبانل محاسبه حد دوام خستگی برای نمونه های واقعی که در عمل به کار برد می شود هستیم لذا:

S_e : حد دوام نمونه واقعی

$\overline{S'_e}$: حد دوام نمونه آزمایشگاهی

S_e : حد دوام نمونه آزمایشگاهی که با استفاده از روش آماری محاسبه می شود

• نکته:

آزمایش نشان می دهد:

$$\begin{cases} S'_e = 0.5S_{ut} & S_{ut} \leq 1400 \text{ Mpa} \\ S'_e = 700 \text{ Mpa} & S_{ut} > 1400 \text{ Mpa} \end{cases} \quad \text{برای مواد نرم}$$

$$\begin{cases} S'_e = 0.45S_{ut} & S_{ut} \leq 600 \text{ Mpa} \\ S'_e = 275 \text{ Mpa} & S_{ut} > 600 \text{ Mpa} \end{cases} \quad \text{برای مواد ترد}$$

مقادیر S'_e بdst آمده برای نمونه آزمایشگاهی است و برای یک قطعه عملی بایستی با یک سری ضرایب صحیح شود.

ضرایب اصلاحی مارین:

یکی از روش‌هایی که می‌توان توسط آن به حد دوام نمونه واقعی رسید ضرایب مارین است البته این روش در کتاب درسی به آن اشاره گردیده است و روش‌های متفاوتی برای رسیدن از S'_e به S_e وجود دارد.

ضرایب اصلاحی مارین ۶ ضریب است که به صورت زیر معرفی می‌گردد:

$$S_e = k_a k_b k_c k_d k_e k_f \times S'_e$$

k_a : ضریب اصلاح سطح

k_b : ضریب اصلاح اندازه

k_c : ضریب قابلیت اعتماد که بستگی به R ($0 < R < 1$) دارد

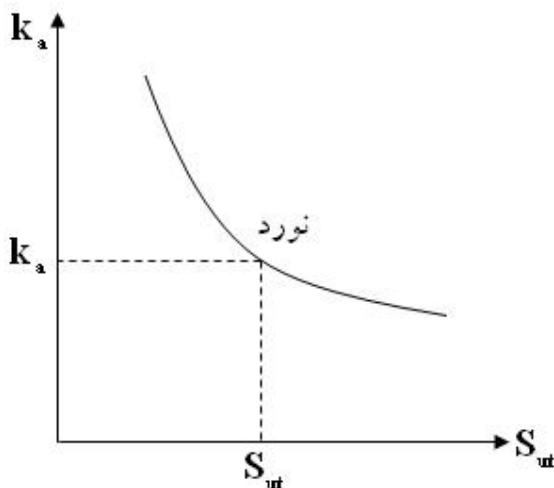
k_d : ضریب اصلاح دما (کتاب متالورژی مکانیکی نویسنده: هیتر مترجم دکتر شهره شریفی)

k_e : ضریب اصلاح تمرکز تنفس

k_f : ضریب اصلاح اثرهای دیگر: هر اثر دیگری که در ۵ فاکتور اصلی اول در نظر نگرفته شد باشد بایستی در این ضریب مد نظر گرفته شود).

• k_a : ضریب اصلاح سطح:

برای بدست آوردن این ضریب می‌توانید از شکل ۸-۷ کتاب شیگلی صفحه ۲۶۷ استفاده نمایید.

• k_b : ضریب اصلاح اندازه:

به دلیل از ضریب اندازه استفاده می‌کنیم:

۱) هر مقطع گردی قطرش به اندازه نمونه آزمایشگاهی نیست

۲) هر مقطعی گرد نیست تا با نمونه آزمایشگاهی که گرد است مقایسه شود.

نظریه کوگوئل (تست کنکور از این قسمت زیاد است.):

خمش و پیچش:

نظریه کوگوئل بر مبنای این عقیده پیشنهاد شده است که گسیختگی به احتمال بر هم کنش تنش زیاد با ترک موئی بحرانی در حجم معین بستگی دارد.

کوگوئل از حجمی از ماده استفاده می کند که تحت تنشی به اندازه ۹۵ درصد تنش ماکزیمم یا بیشتر از آن قرار دارد و آنرا با حجم تیر چرخان معادل مقایسه می کند تا ضریب اندازه بدست آید.

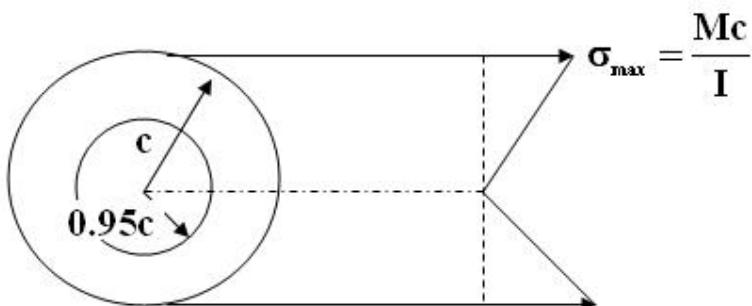
تذکر مهم: نظریه کوگوئل را فقط برای خمش و پیچش می توان استفاده کرد و برای بارهای محوری راه دیگری پیشنهاد خواهیم کرد.

$$k_b \begin{cases} 1 & d \leq 8mm \\ 1.189d_{eq}^{-0.097} & 8mm \leq d \leq 250mm \end{cases}$$

بر طبق نظریه کوگوئل خواهیم داشت:

برای یک مقطع گرد چرخان، ۹۵٪ مساحت تحت تنش مساحت حلقه‌ای است که قطر بیرونی آن d و شعاع درونی آن $0.95d$ است بنابراین:

الف) تیر با مقطع گرد توپر و توحالی چرخان:

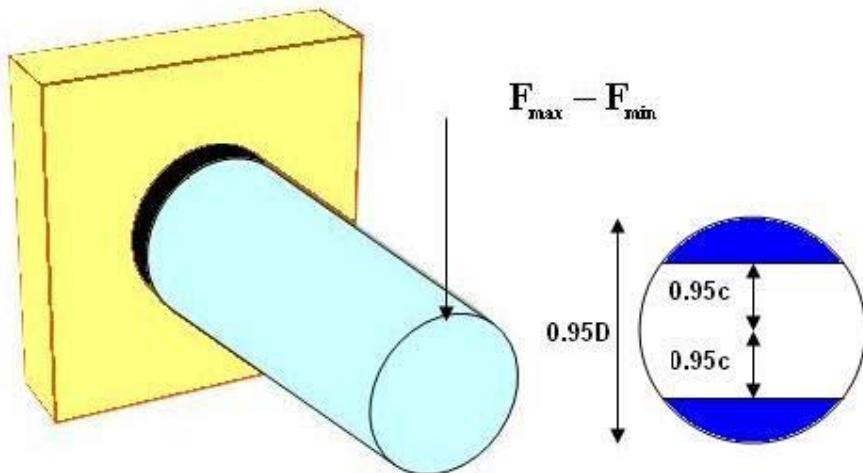
$$\sigma_{max} = \frac{Mc}{I}$$

$$0.95\sigma_{max} = 0.95\left(\frac{Mc}{I}\right) = \frac{M(0.95c)}{I}$$

$$0.95A = \frac{\pi}{4}(d^2 - (0.95d)^2) = 0.0766d_{eq}^2$$

$$A = \pi(c^2 - (0.95c)^2) = 0.0766d_{eq}^2$$

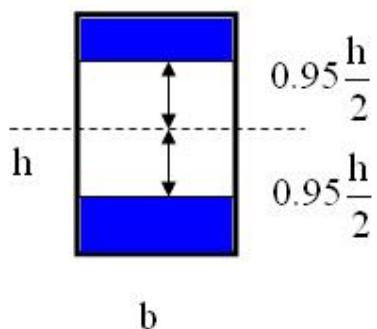
ب) تیر با مقطع گرد بدون چرخش (ساکن):

$$A = 0.0105D^2 = 0.0766d_{eq}^2 \rightarrow d_{eq}^2 = 0.37D$$

مساحت قطاع از آخر کتاب استاتیک

ج) مقاطع مستطیلی غیر دوار:

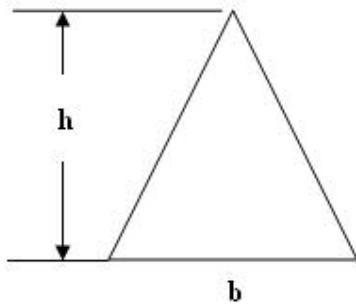

$$A = bh - 0.95bh = 0.05bh$$

$$0.05bh = 0.0766d_{eq}^2 \rightarrow d_{eq} = 0.808(bh)^{1/2}$$

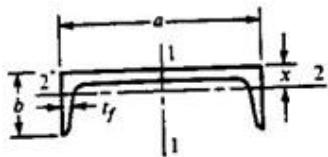
می توانیم مستطیل را دوار هم بگیریم.

د) مقطع مثلث:

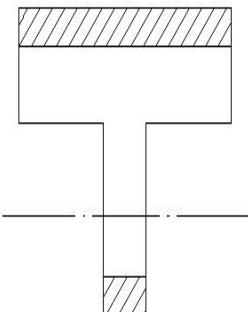

پ) مقاطع ناوданی :

$$A_{0.95\sigma} = 0.0766d_{eq}^2 = \begin{cases} 0.05ab & (\text{Axis 1-1}) \\ 0.052xa + 0.1_{ft}(b-x) & (\text{Axis 2-2}) \end{cases} \rightarrow \text{solve for } d_{eq}$$

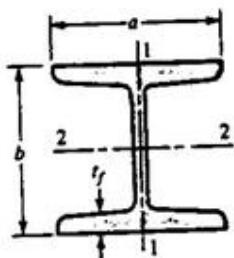

ت) مقطع تی شکل:

ث) مقطع I شکل:

$$A_{0.95\sigma} = 0.0766d_{eq}^2 = \begin{cases} 0.10a \times t_f & (\text{Axis 1-1}) \\ 0.10b \times a, \quad t_f > 0.25a & (\text{Axis 2-2}) \end{cases} \rightarrow \text{solve for } d_{eq}$$

• نکته مهم:

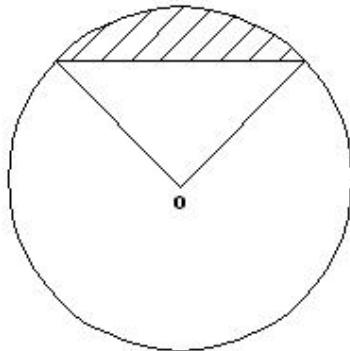
طبق نظریه کوگوئل اگر در قطعه فقط کشش داشته باشیم، کشش می‌تواند باعث ایجاد ترک باشد. بنابراین باید در محاسبات آنرا در نظر بگیریم.

اما اگر نقطه‌ای روی قطعه تحت فشار باشد می‌توان حالت فشار را در نظر نگرفت، زیرا اگر فشار کمک بسته شدن ترک نکند، باعث باز شدن آن هم نمی‌شود اما کشش باعث باز شدن آن می‌شود.

(مثال: در پروژه ایکه برای طراحی شافت داده می‌شود سعی کنید بار محوری روی شافت را به صورت فشاری در نظر بگیرید تا از محاسبه آن صرف نظر کنید.)

توجه: برای محاسبه مساحت قطاع هم داریم:

$$S = \pi r^2 \times \frac{\alpha}{2\pi} - S_{\Delta}$$

بار محوری:

همانطور که قبله هم گفته شد نظریه کوگوئل برای بار محوری به کار نخواهد رفت و این نظریه فقط برای خمث و پیچش کاربرد دارد اما در مورد بار محوری برای محاسبه S'_e از فرمول فرود استفاده می‌کنیم و k_b را در فرمول S_e برابر ۱ در نظر می‌گیریم:

$$S_e = k_a k_b k_c k_d k_e k_f \times S'_e$$

$$S'_e = \left([0.566 - 9.68 \times 10^{-5} S_{uc}] S_{uc} \right), \quad S_{uc} \geq 400 MPa$$

سوال:

اگر در یک قطعه‌ای هم بار محوری و هم خمث و پیچش داشتیم برای محاسبه k_b و S'_e چه کنیم؟

جواب: در کتاب شیگلی پیش‌بینی می‌شود که ضریبی تحت عنوان (α) در نظر گرفته شود، و α به صورت زیر قابل محاسبه است:

$$\alpha = \frac{k_b)_{Flexible}}{k_b)_{Axial}}$$

این ضریب باید در دو **مولفه نوسانی** تنش ناشی از بار محوری ضرب گردد و در عوض از k_b و S'_e برای بارهای خمشی و پیچشی استفاده شود. اما k_b مربوط به محوری را نیز باید ۱ بگذاریم و باید از فرمول زیر محاسبه کنیم:

$$S'_e = (k_b)_{Axial} \times S'_e \text{ })_{Flexible} = (k_b)_{Axial} \times 0.5S_{ut}$$

چرا باید ۱ بگذاریم؟ زیرا $k=1$ فقط برای زمانی است که بار محوری خالص داریم.
اگر تحلیل با استفاده از دایره موهر انجام می شود، **مولفه های تنش محوری** را باید پیش از یافتن تنش های اصلی، در ضریب α ضرب کرد.

k_c : ضریب قابلیت اعتماد که بستگی به R ($0 < R < 1$) دارد:

جدول ۲۷۶ کتاب شیگلی مربوط به ضریب است. این ضریب در امتحان اذیت کننده نیست.

هرچه R_c (قابلیت اعتماد) به ۱ نزدیک تر می شود، k_c کوچکتر می شود.

تذکر مهم: اگر در یک مسئله ای به k_c اشاره نشده بود، $R=0.5$ و $k_c=1$ فرض می کنیم.

• **k_d** : ضریب دما:

برای بدست آوردن k_d به صورت زیر عمل می کنیم:

$$\begin{cases} 1 & IF \quad T \leq 350^\circ C \\ 0.5 & IF \quad 350^\circ C \leq T \leq 500^\circ C \end{cases}$$

تذکر مهم:

در همه مسائل فعلی k_d را برابر ۱ در نظر بگیرید یعنی تمام از 350° درجه سانتی گراد کمتر است. توجه داریم که دماهای بالاتر از 350° درجه سانتی گراد کل برنامه S_y ، S_{ut} را به هم می ریزد.
و رابطه بالا یک رابطه بدَرَد نخور برای ما می شود.

• **k_e** : ضریب اصلاح تمرکز تنش:

$$k_{ts} = \frac{\tau_{max}}{\tau_0} \text{ و } k_t = \frac{\sigma_{max}}{\sigma_0} \text{ .} \quad ۱$$

۲. نمودار های مختصراً شده ضریب های تمرکز تنش در جدول پ-۲۳ نشان داده شده اند.

۳. k_{ts} و k_t مقدار های نظری هستند.

۴. تمرکز تنش اثری شدیداً موضعی است.

۵. نیازی نیست k_t و k_{ts} را در مورد تنش های استاتیکی مواد نرم اعمال کرد ولی باید در مورد تنش های استاتیکی مواد با استحکام زیاد، داکتیل بودن کم، سخت شده، و یا بسیار سرد کاری شده اعمال شوند.

۶. تمرکز تنش را هنگامی باید در نظر گرفت که قطعه از مواد ترد ساخته شده است یا تحت بار گذاری خستگی است.

۷. در بار گذاری خستگی نیز دو ضریب کاهش یافته برای تمرکز تنش تحت عناوین k_f و k_{fs} وجود دارد که همواره بزرگتر از یک می باشد و به صورت زیر تعریف می شود:

$$k_f = \frac{\text{حد دوام نمونه های بدون فاق}}{\text{حد دوام نمونه های فاق دار}}$$

این ضریب معمولاً ضریب تمرکز تنش خستگی نیز نامیده می شود، اگرچه در بار گذاری استاتیکی مواد ترد نیز از آن استفاده می شود.

۸. از آنجائیکه برای تعیین k_f و k_{fs} نیاز به آزمایش داریم و اینکار برای هر نمونه مقدور نمی باشد لذا بهتر است k_f و k_{fs} به گونه ای با k_t و K_{ts} ارتباط پیدا کند به همین منظور q ضریب حساسیت به فاق را تعریف می کنیم.

$$q = \frac{k_f - 1}{k_t - 1}, 0 \leq q \leq 1$$

اگر $q = 0$ باشد حساسیت به فاق نداریم پس $k_f = 1$ است.

اگر $q = 1$ باشد ماده کاملاً حساس است پس $k_f = k_t$ است.

همچنین برای Q_s داریم:

$$q_s = \frac{k_{fs} - 1}{k_{ts} - 1}, 0 \leq q_s \leq 1$$

حساسیت چند نهایا به فاق بسیار کم است و از حدود صفر تا ۰،۲ بسته استحکام کششی آنها ، تغییر می کند. برای رعایت جوانب احتیاط پیشنهاد می شود در مورد همه چدنها از حساسیت به فاق ۰،۲ استفاده شود.

۹. همانطور که قبل ام اشاره شد k_t و k_{ts} را از نمودارهای پیوست کتاب شیگلی قابل محاسبه هستند. برای q و q_s نیز می توان به ترتیب از نمودارهای ۷-۱۴ و ۷-۱۳ استفاده کرد.

۱۰. تعریف دیگر که می توان برای k_f داشت این است که k_f را ضریب کاهنده استحکام خستگی نیز می نامند. و بعد از این با همین مفهوم از آن استفاده می کنیم . به این معنا که ضریب اصلاحی تمرکز تنش k_f با k_t را بطه زیر را خواهد داشت:

$$k_e = \frac{1}{k_f}$$

نکته مهم:

عامل تمرکز تنش است و هیچ ربطی به k_f فرمول $S_e = k_a k_b k_c k_d k_e k_f \times S'_e$ ندارد.
بنابراین در امتحان مواظب باشید که این رابطه را اشتباہ نکنید.

مدل های بارگذاری مختلف و محاسبه k_e (ضریب اصلاح تمرکز تنش):

از آنجائیکه روی میله سوراخ داریم پس تمرکز تنش نیز داریم بنابراین نیروی محوری F تولید k_f و تُرک (T) تولید k_{fs} می کند.

توجه داریم که k_f و k_{fs} هیچ ربطی به ندارند زیرا هم جنس نیستند.

در مواردی که یک تُرک و یک بار محوری به یک قطعه سوراخ دار وارد می شود به صورت زیر عمل می کنیم:

$$\text{sup pose } k_e = 1 \rightarrow \begin{cases} \sigma \rightarrow k_f \times \sigma \\ \tau \rightarrow k_{fs} \times \tau \end{cases}$$

تجربه نشان داده است که :

$$k_f = k_{f1} \times k_{f2} \rightarrow k_e = \frac{1}{k_{f1} \times k_{f2}}$$

$$k_{fs} = k_{fs1} \times k_{fs2}$$

حال شکل زیر را در نظر بگیرید که از یک پله و از یک سوراخ، یعنی دو عامل تمرکز تنش درست شده است.

$$\text{sup pose } k_e = 1 \rightarrow \begin{cases} \sigma \rightarrow k_f \times \sigma \\ \tau \rightarrow k_{fs} \times \tau \end{cases}$$

$$k_f = k_{f1} \times k_{f2} \rightarrow k_e = \frac{1}{k_{f1} \times k_{f2}}$$

$$k_{fs} = k_{fs1} \times k_{fs2}$$

تذکر بسیار مهم:

اگر k_e را از فرمول $k_e = \frac{1}{k_{f1} \times k_{f2}}$ حساب کردید دیگر نمی توانید k_f را در مؤلفه نوسانی تنش ضرب کنید.

اگر k_f را در مؤلفه نوسانی تنش ضرب کردید، در فرمول $S_e = k_a k_b k_c k_d k_e k_f \times S'_e$ حتماً باید k_e را بگذاریم.

\bullet k_f : ضریب اصلاح اثر های دیگر:

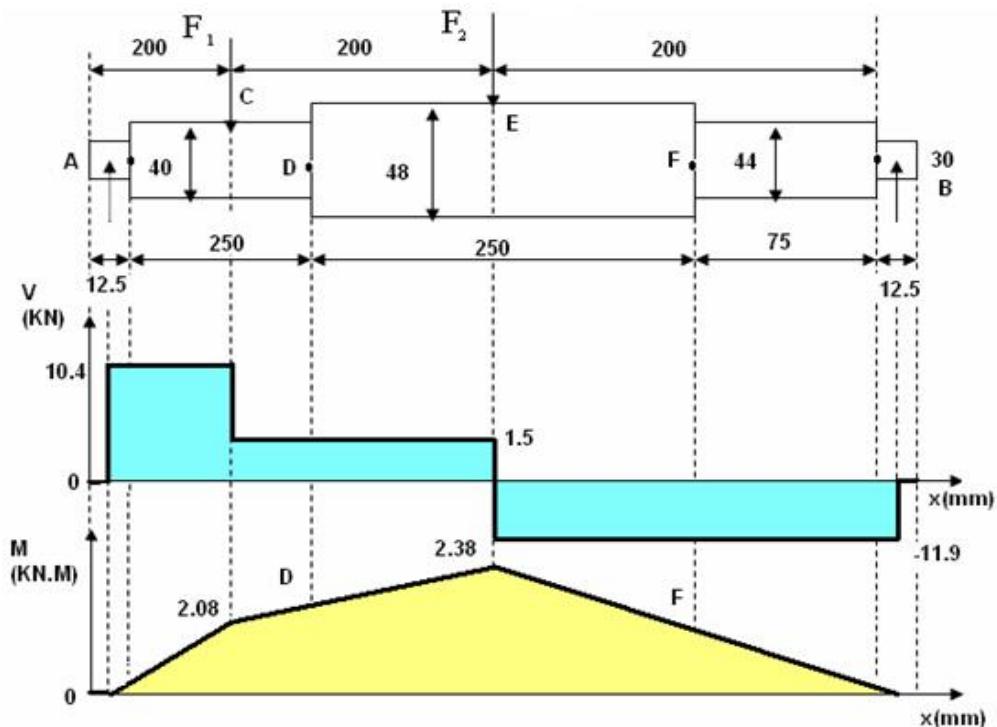
هر عاملی که باعث افزایش σ_{max} می شود، بایستی استحکام را کاهش دهد. یعنی k_f را در محاسبات وارد می کند که مقدار آن کوچکتر از ۱ می باشد و هر عاملی که σ_{max} در قطعه کاهش دهد ضریب بزرگتر از یک خواهد بود $k_f > 1$ که باعث افزایش S_e می شود.

مثال) محوری که در شکل نشان داده شده است با سرعت $\omega = 1720 \text{ r.p.m}$ می چرخد و باید عمری برابر ۳ دقیقه در ۵٪ قابلیت اعتماد داشته باشد فولاد مورد استفاده خواص زیر را دارد:

شعاع راکرود $r = 1.6 \text{ mm}$ ، $E = 207 \text{ GPa}$ ، $S_{ut} = 610 \text{ MPa}$ ، $HB = 178$ سختی برینل محور سنگ زده و روی تکیه گاههای ساده ای در A و B قرار گرفته است و با نیروهای استاتیکی بارگذاری می شود. ضریب اینمی را برای مقاومت با شکست پیدا کنید.

حل: ابتدا دیاگرام های V-X و M-X را رسم کرده و از روی آن نقطه بحرانی را مشخص می کنیم، لذا داریم:

• رسم آبشنی از شافت و آنالیز نیروی شافت در صفحه (x-y)

$$\sum M_A = 0 \rightarrow B = -11.9$$

$$\sum F_y = 0 \rightarrow A = 10.4$$

نقاط کاندید برای بدست آوردن نقطه بحرانی نقاط C,D,E,F هستند اما نقاط C, E بدرد گشتوار گیری نمی خورند بلکه ما بایستی گشتوار را در نقاط D و F که نقاط مربوط به پله ها هستند محاسبه کنیم.

برای نقطه D:

$$Kt)_D \begin{cases} D/d = \frac{48}{40} = 1.2 \\ r/D = \frac{1.6}{40} = 0.04 \end{cases} \xrightarrow{14-7table} k_t = 2$$

$$q)_D \begin{cases} S_{ut} = 610 MPa \\ r = 1.6 mm \end{cases} \xrightarrow{13-7table} q = 0.78$$

$$\begin{cases} M_D = (2.08) + [(250 + 12.5) - (200)] \times 10^{-3} \times 10.5 = 2.17 KN \\ k_f = 1 + q(k_t - 1) \rightarrow k_f = 1 + (0.78(2 - 1)) = 1.78 \end{cases}$$

با توجه به اینکه K_f در مؤلفه σ ضرب می شود داریم:

$$k_f \times M_D = 3.87 KN.m$$

برای نقطه F:

$$Kt)_F \begin{cases} D/d = \frac{48}{44} = 1.09 \\ r/D = \frac{1.6}{44} = 0.036 \end{cases} \xrightarrow{14-7table} k_t = 2.1$$

$$q)_F \begin{cases} S_{ut} = 610 MPa \\ r = 1.6 mm \end{cases} \xrightarrow{13-7table} q = 0.78$$

$$\begin{cases} M_F = (2.38) + [(200 + 12.5) - (75 + 12.5)] \times 10^{-3} \times -11.9 = 1.041 KN \\ k_f = 1 + q(k_t - 1) \rightarrow k_f = 1 + (0.78(2.1 - 1)) = 1.858 \end{cases}$$

با توجه به اینکه K_f در مؤلفه σ ضرب می شود داریم:

$$k_f \times M_F = 1.934 KN.m$$

برای نقطه E:

$$\begin{cases} M_E = 2.38 KN.m \\ k_f = 1 \end{cases}$$

• تذکر مهم:

حال باید تعیین کرد که بین C, D, E, F کدامیک به عنوان نقطه بحرانی می باشد.
با توجه به گشتاور و تمرکز تنش از مقادیر بالا بدست می آوریم که D به عنوان نقطه بحرانی است.
اما آیا قطر شافت در تعیین حالت بحرانی قطر شافت دخیل است؟
ج: در جواب می گوییم ۱۰۰٪ دخیل است اما اینجا خوبشخانه در D قطر ۴۰ میلیمتر است و در F ۴۴ میلیمتر است
پس باز از لحاظ قطر هم D نسبت به F بحرانی تر است.

حال فرض می کنیم که قطر F برابر ۴۰ و قطر D برابر ۴۴ بود حال بایستی چگونه تعیین کنیم که F بحرانی است یا D ؟

در این حالت برای محاسبه حالت بحرانی نمی توانستیم از روی تمرکز تنش و گشتاور پی به حالت بحرانی ببریم
بلکه باید از رابطه زیر استفاده کنیم:

$$\begin{cases} I = \frac{\pi d^4}{32} \\ \sigma = \frac{MC}{I} \end{cases} \rightarrow \sigma_{\max} = k_f \frac{32M}{\pi d^3}$$

چه زمانی σ ماکریم مقدار خود را خواهد داشت؟

همانطور که از رابطه بالا معلوم است زمانیکه d کاهش می یابد M و k_f افزایش پیدا کند.
نقطه بحرانی D شد حال برای محاسبه σ خواهیم داشت:

$$\begin{cases} \sigma_{\max})_D = k_f \frac{32M}{\pi d^3} = \frac{1 \times 32 \times 2.17 \times 10^6}{\pi (40^3)} = 346 MPa \\ N = 3 \times 1720 = 5160 rev \end{cases}$$

با توجه به نمودار S-N خستگی از نوع پر چرخه با عمر محدود داریم.

چون ما قصد داریم که k_f را از فرمول مربوط به آن حساب کنیم و در فرمول S_u مقدار آنرا قرار دهیم لذا با توجه به نکات درسی دیگر نبایستی مقدار k_f را در تمرکز تنش ضرب کنیم لذا مقدار آنرا در فرمول فوق برابر ۱ قرار دادیم.

• تعیین ضرایب مارین:

$$S_e = k_a k_b k_c k_d k_e k_f \times S'_e$$

برای بدست آوردن k_a با توجه به اینکه محور سنگ زده شده است داریم:

$$k_a = \begin{cases} S_u = 610 MPa \\ page 267 \rightarrow k_a = 0.89 \end{cases}$$

در این شافت هنگام آنالیز نیرویی بار محوری را به صورت فشاری در نظر گرفتیم تا بتوانیم از اثر آن صرف نظر کنیم اما در مورد خمس، چون خمس داریم لذا از فرمول کوگوئل به صورت زیر استفاده می کنیم :

$$k_b = \begin{cases} 1 & d \leq 8mm \\ 1.189 d_{eq}^{-0.097} & 8mm \leq d \leq 250mm \end{cases} \rightarrow k_b = 1.189(40)^{-0.097} = 0.831$$

$$R = 50\% \rightarrow k_c = 1$$

چون بحثی از دما نشده است و دما نیز از ۳۵۰ درجه سانتیگراد کمتر است بنابراین $k_d = 1$

$$k_e = \frac{1}{k_f} = \frac{1}{1.78} = 0.562$$

با توجه به اینکه حرفی از دیگر اثرها نیست پس $k_f = 1$ خواهد بود.

$$S'_e = 0.5S_{ut} = 305 \text{ MPa}$$

$$\rightarrow S_e = (0.89)(0.831)(1)(1)(0.562)(1) = 126 \text{ MPa}$$

$$\begin{cases} S_e = 126 \text{ MPa} \\ N = 5160 \text{ rev} \rightarrow n = \frac{S_e}{\sigma_{\max}} = \frac{126}{346} = 0.36 < 1 \rightarrow \text{limited life} \\ S_{ut} = 610 \text{ MPa} \end{cases}$$

اگر کمی تأمل کنید، می‌بینید که خستگی پرچرخه با عمر محدود است و برای یک خستگی با عمر محدود معادله خط در نمودار S-N به صورت لگاریتمی تعریف می‌شود و داشتهیم:

$$b = -\frac{1}{3} \log\left(\frac{0.8S_{ut}}{S_e}\right) = -\frac{1}{3} \log\left(\frac{(0.8)(610)}{126}\right) = -0.195$$

$$c = \log \frac{(0.8S_{ut})^2}{S_e} = \log \frac{(0.8 \times 610)^2}{126} = 3.27$$

$$S_f = 10^c N^b = (10^{3.27}) \times (5160^{-0.195}) = 351.58 \text{ MPa}$$

$$n = \frac{S_f}{\sigma_{\max}} = \frac{351.58}{346} = 1.016$$

• تنش‌های نوسانی:

سه حالت عمومی از تنش‌های متناوب را در شکل زیر می‌بینیم:

حالت (ج) همان حالتی است که نمودار S-N برای آن رسم شده است، در این حالت $\sigma_m = 0$ (تنش متوسط)

است.

در این نمودارها σ_a دامنه تنش، σ_m تنش متوسط و σ_{min} محدوده، σ_{max} حداقل تنش و σ_r حداکثر تنش است و داریم:

$$(Fatigue) \sigma_a = \frac{\sigma_{max} - \sigma_{min}}{2} > 0 \quad (Statically) \sigma_m = \frac{\sigma_{max} + \sigma_{min}}{2}$$

$$\sigma_r = 2\sigma_a = \sigma_{max} - \sigma_{min}$$

تنش کاملاً معکوس شونده:

غالباً لازم است استحکام قطعه‌ها در وضعیت تنشی غیر از تنش کاملاً معکوس شونده تعیین کرد بسیار اوقات در طراحی تنش‌ها بدون گذشتן از صفر نوسان می‌کنند.

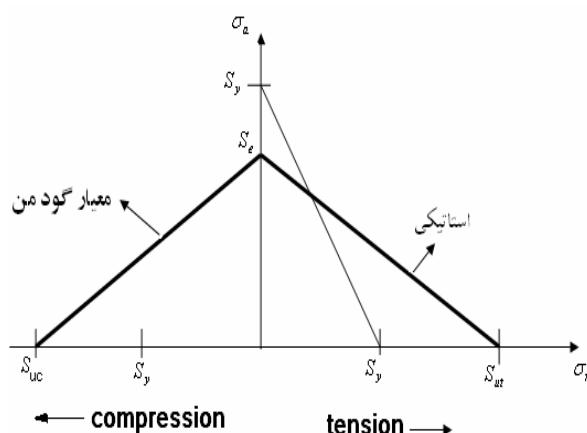
σ_s تنش استاتیکی یا پایا است و ربطی به σ_m ندارد. و در حقیقت ممکن است هر مقداری بین σ_{\min} تا σ_{\max} به خود اختصاص دهد معمولاً σ_s به علت پیشگاه استاتیکی به وجود می‌آید.

σ_a همواره مقدار مثبت داد در صورتیکه σ_m می‌تواند مثبت، منفی و یا صفر باشد. از اینجا به بعد با σ_m مانند یک تنش استاتیکی برخورد می‌کنیم و σ_a یک تنش خستگی در نظر می‌گیریم. خاطر نشان می‌شود بدترین نوع بارگذاری نوسانی، بارگذاری کاملاً معکوس شونده می‌شود که در آن $\sigma_m = 0$ است.

از اینجا به بعد دنبال معیار تسلیمی می‌گردیم که بتوانیم با استفاده از σ_a و σ_m پیش‌بینی کنیم آیا قطعه شکسته می‌شود یا بارگذاری ایمن است.

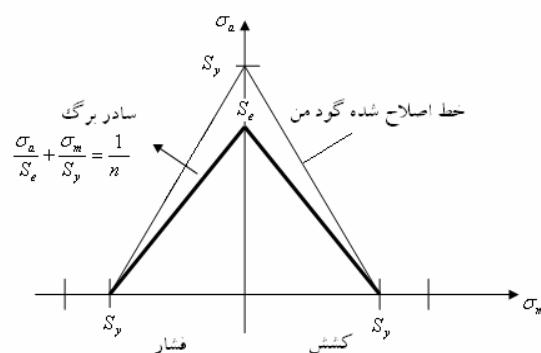
• معیارهای شکست بر مبنای استحکام خستگی:

۱) معیار گود من:

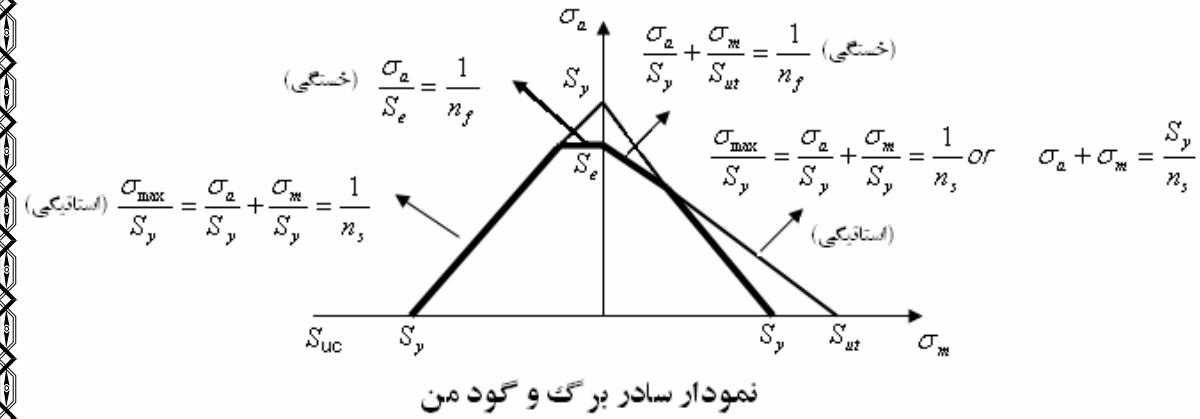

۲) معیار سادر برگ:

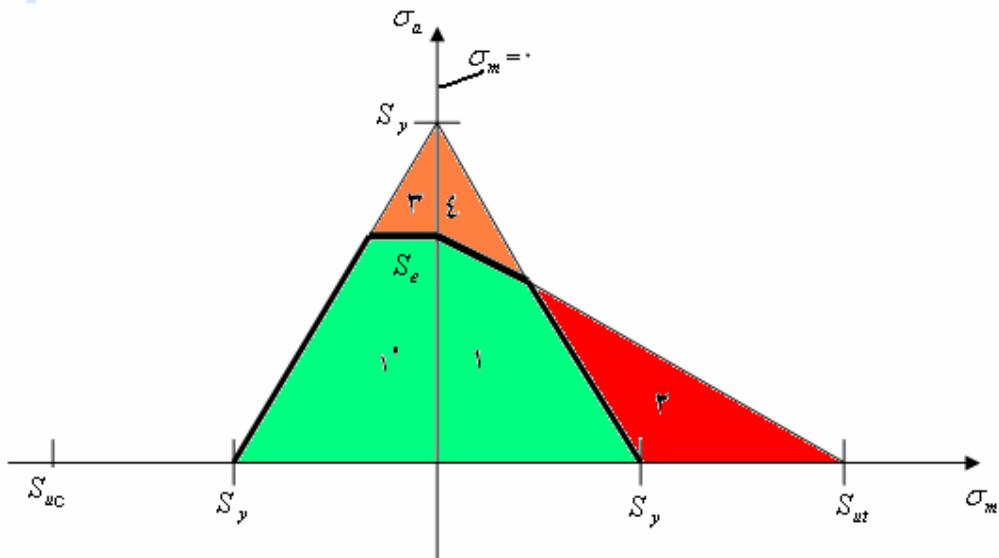
معیار سادر برگ تا معیار گود من محاطاً تر عمل می‌کند.

۳) ترکیب سادر برگ و گودمن (تا آخر کار ما از این معیار استفاده خواهیم کرد):

- نکات مهم نمودار ترکیب سادر برگ و گودمن:

۱) ناحیه ۱: اگر بارگذاری در این ناحیه بیافتد بارگذاری اینمن است. عمر قطعه با توجه به نمودار S-N بی نهای است.

۲) ناحیه ۱': ناحیه اینمن بارگذاری است، تنش در این ناحیه فشاری است بنابراین ترک باز نمی شود.

۳) ناحیه ۲: ناحیه ای است که وارد فاز پلاستیک شده ایم. و اگر بارگذاری در این ناحیه بیافتد حاکی از آن است که قطعه از لحظه استاتیکی مشکل دارد.

۴) ناحیه ۳ و ۴: در این ناحیه قطعه از لحظه خستگی مشکل خواهد داشت و با توجه به نمودار عمر قطعه محدود خواهد بود.

۵) خطی که ضخیم نمایش داده شده است معیار اصلی ما برای تعیین ضریب ایمنی است.

خارج این خط قطعه یا از لحاظ استاتیکی و یا از لحاظ خستگی مشکل دارد.

۶) اگر $n_s > 1$ عمر قطعه نامحدود است و اگر $n_s < 1$ عمر قطعه محدود خواهد بود.

حد دوام خستگی پیچش:

راه اول:

اگر قطعه تحت تُرك نوسانی باشد داریم:

$$\tau_a = \frac{\tau_{\max} - \tau_{\min}}{2}$$

$$\tau_m = \frac{\tau_{\max} + \tau_{\min}}{2}$$

آزمایش نشان می دهد که ما می توانیم بگوئیم:

$$S_{se} = 0.5S_e, \quad S_{se} = \frac{\sqrt{3}}{3} S_e = 0.577S_e$$

S_e را حد دوام خستگی گویند و S_{se} را حد دوام خستگی برشی گویند.

برای یک تنفس برشی ۵۰ مگا پاسکال معادل آن تنفس نرمال ۱۰۰ مگا پاسکال است چون:

$$\tau = S_{sy} = \frac{S_y}{2}$$

$$\sigma = 2\tau = S_y$$

۲) استفاده از معیار ون مایزر:

می توان با استفاده از تئوری ون مایزر برای بدست آوردن حد دوام پیچشی استفاده کرد یعنی:

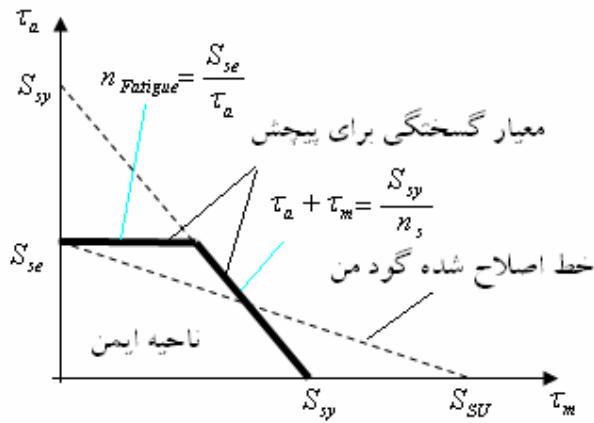
$$S_{se} = \frac{\sqrt{3}}{3} S_e = 0.577S_e$$

در حالی که تنها بار های پیچشی اعمال می شوند یعنی τ_a, τ_m داریم برای حالت واماندگی استاتیکی داریم:

$$n_{statically} = \frac{S_{sy}}{\tau_{\max}}, \quad S_{sy} = 0.577S_y, \quad \tau_{\max} = \tau_a + \tau_m$$

و برای واماندگی خستگی بدون توجه به τ_m داریم:

$$n_{Fatigue} = \frac{S_{se}}{\tau_a}$$

- تنش های حاصل از بارگذاری ترکیبی:

$$\begin{cases} M_{\max} \\ M_{\min} \end{cases} \rightarrow \begin{cases} M_a = \frac{M_{\max} - M_{\min}}{2} \rightarrow \sigma_{a1} \rightarrow K_{f1}\sigma_{a1} \\ M_m = \frac{M_{\max} + M_{\min}}{2} \rightarrow \sigma_{m1} \end{cases}$$

$$\begin{cases} T_{\max} \\ T_{\min} \end{cases} \rightarrow \begin{cases} T_a = \frac{T_{\max} - T_{\min}}{2} \rightarrow \tau_a \rightarrow K_{fs}\tau_s \\ T_m = \frac{T_{\max} + T_{\min}}{2} \rightarrow \tau_m \rightarrow K_{ts}\tau_m \rightarrow Brittle \end{cases}$$

$$\begin{cases} P_{\max} \\ P_{\min} \end{cases} \rightarrow \begin{cases} P_a \rightarrow (\alpha)\sigma_{a2} \rightarrow (\alpha)(K_{f2})(\sigma_{a2}) \\ P_m \rightarrow \sigma_{m2} \rightarrow K_{t2}\sigma_{m2} \rightarrow Brittle \end{cases}$$

$$\sigma' = \sqrt{\sigma^2 + 3\tau^2} \rightarrow \begin{cases} \sigma_a = \sigma'_a = \left[((k_{f1}\sigma_{a1}) + (\alpha \times k_{f2}\sigma_{a2}))^2 + 3(k_{fs}\tau_a)^2 \right]^{\frac{1}{2}} \\ \sigma_m = \sigma'_m = \left[(\sigma_{m1} + \sigma_{m2})^2 + 3(\tau_m)^2 \right]^{\frac{1}{2}} \end{cases}$$

در نمودار فوق و معیار (سادر برگ و گودمن) که گفته شد می آیم و σ_a و σ_m را قرار می دهیم بعد بررسی می کنیم که در ناحیه ایمن واقع شده است یا نه؟ اما حال برای محاسبه K_b باید چه کار کنیم؟

$$S_e = k_a k_b k_c k_d k_e k_f \times S'_e$$

برای خمین و پیچش داشتیم:

$$k_b = \begin{cases} 1 & d \leq 8mm \\ 1.189 d_{eq}^{-0.097} & 8mm \leq d \leq 250mm \end{cases}$$

$$S'_e = 0.5 S_{ut}$$

برای بار محوری هم داشتیم:

$$\begin{cases} k_b = 1 \\ S'_e = (0.566 - 9.68 \times 10^{-5} S_{ut}) S_{ut} \end{cases}$$

سوال:

اگر در یک قطعه ای هم بار محوری و هم خمش و پیچش داشتیم برای محاسبه k_b و S'_e چه کنیم؟ در کتاب شیگلی پیش بینی می شود که ضربی تحت عنوان (α) در نظر گرفته شود، و α به صورت زیر قابل محاسبه است:

$$\alpha = \frac{k_b)_{Flexible}}{k_b)_{Axial}}$$

این ضربی باید در دو **مولفه نوسانی** تنش ناشی از بار محوری ضرب گردد و در عوض از k_b برای بار های خمشی و پیچشی استفاده شود.اما k_b مربوط به محوری رانیز نباید ۱ بگذاریم و باید از فرمول زیر محاسبه کنیم:

$$S'_e = (k_b)_{Axial} \times S'_e)_{Flexible} = (k_b)_{Axial} \times 0.5S_{ut}$$

چرا نباید ۱ بگذاریم ؟ زیرا $k=1$ فقط برای زمانی است که بار محوری خالص داریم.
اگر تحلیل با استفاده از دایره موهر انجام می شود ، **مولفه های تنش محوری** را باید پیش از یافتن تنش های اصلی ، در ضربی α ضرب کرد.

طراحی برای بار های ضربه ای :

در طراحی برای بار های ضربه ای می توان سه نکته زیر را مد نظر قرار داد:

۱) حجم قطعه را زیاد کنیم.

۲) از ماده با ضربی ارجاعی کم و مقاومت تسلیم بالا استفاده کنیم.

۳) هندسه قطعه را طوری طراحی کنیم که حتی الامکان تنش به صورت یکنواخت پخش شود و اثرات تمرکز تنش را کمترین کنیم.

مثال (۱) :

قطعه مکانیکی از فولادی با مشخصات $S_e = 200MPa$ و $S_y = 480MPa$ و $S_{ut} = 600MPa$ ساخته شده است ، ضربی اینمی را برای حالت های تشی زیر تعیین کنید .
الف) **تنش خمشی متناوبی** بین 40 و 100 MPa.

جواب:

$$\begin{cases} \sigma_{max} = 100MPa \\ \sigma_{min} = 40MPa \end{cases} \rightarrow \begin{cases} \sigma_a = \frac{100 - 40}{2} = 30MPa \\ \sigma_m = \frac{100 + 40}{2} = 70MPa \end{cases}$$

$$\frac{\sigma_a}{S_e} + \frac{\sigma_m}{S_{ut}} = \frac{1}{n_f} \rightarrow n_f = 3.75$$

با توجه به نمودار هم می توان این ضربی اینمی را به صورت زیر تعیین کرد:

$$n = \frac{\overline{OB}}{\overline{OA}} = 3.75$$

ب) تنش خمشی متناوبی بین 200 MPa و 0 MPa

$$\begin{cases} \sigma_{\max} = 200 \text{ MPa} \\ \sigma_{\min} = 0 \text{ MPa} \end{cases} \rightarrow \begin{cases} \sigma_a = \frac{200 - 0}{2} = 100 \text{ MPa} \\ \sigma_m = \frac{200 + 0}{2} = 100 \text{ MPa} \end{cases}$$

$$\frac{\sigma_a}{S_e} + \frac{\sigma_m}{S_{ut}} = \frac{1}{n_f} \rightarrow n_f = 1.5$$

ج) تنش فشاری محوری خالصی بین صفر تا 200 MPa (فرض کنید که $(K_b)_{flexible} = 0.85$)

$$\begin{cases} \sigma_{\max} = 0 \text{ MPa} \\ \sigma_{\min} = -200 \text{ MPa} \end{cases} \rightarrow \begin{cases} \sigma_a = \frac{0 - (-200)}{2} = 100 \text{ MPa} \\ \sigma_m = \frac{0 - 200}{2} = -100 \text{ MPa} \end{cases}$$

$$\begin{cases} S'_e = K_b)_{Axial} \times 0.5 S_{ut} \\ S'_e)_{Axial} = [0.566 - 9.68 \times 10^{-5} S_{ut}] S_{ut} \end{cases} \rightarrow [0.566 - 9.68 \times 10^{-5} S_{ut}] = k_b \times 0.5$$

$$\rightarrow K_b)_{Axial} = \frac{0.566 - (9.68 \times 10^{-5} \times 600)}{0.5} = 1.016$$

$$\rightarrow \alpha = \frac{K_b)_{Flexible}}{K_b)_{Axial}} = \frac{0.85}{1.016} = 0.84$$

ضریب α بدست آمده باید در مؤلفه نوسانی ناشی از بار محوری ضرب گردد:

$$\begin{cases} \sigma_a = \alpha \times \sigma_a \rightarrow 0.84 \times 100 = 84 \text{ MPa} \\ \sigma_m = -100 \text{ MPa} \end{cases} \rightarrow \frac{\sigma_a}{S_e} = \frac{1}{n_f} \rightarrow n_f = 2.38$$

مثال (۲):

میله ای دارای مشخصات $S_{ut} = 551 \text{ MPa}$ و $S_e = 276 \text{ MPa}$ می باشد . برای هر یک از موارد زیر ضریب ایمنی

را برای مقابله با شکست استاتیکی و ضریب ایمنی را برای مقابله با شکست خستگی و یا عمر مورد نظر قطعه را محاسبه نمایید.

الف) تنش پیچشی پایای $\tau_a = 172 \text{ MPa}$ و تنش خمشی متناوب $\tau_m = 103 \text{ MPa}$

منظور از پایای این است که مقدارش ثابت می باشد و مؤلفه نوسانی ندارد.)

منظور از متناوب بودن همان نوسانی بودن است پس مؤلفه پایای ندارد.

$$\begin{cases} \tau_a = 0 \\ \tau_m = 103 MPa \end{cases}$$

$$\begin{cases} \sigma_a = 172 MPa \\ \sigma_m = 0 \end{cases}$$

$$\sigma' = \sqrt{\sigma^2 + 3\tau^2} \rightarrow \begin{cases} \sigma_a = \sigma'_a = \sqrt{(172)^2 + 0} = 172 MPa \\ \sigma_m = \sigma'_m = \sqrt{0 + 3(108)^2} = 178.4 MPa \end{cases}$$

با توجه به اینکه هنوز نمی دانیم که ضریب اینمی استاتیکی است یا خستگی یا هر دو برای چک مطلب باید حداقل این دو ضریب اینمی با استفاده از دو فرمول روبرو و باید به هم نزدیک باشند محاسبه کنیم.

$$\frac{\sigma_a}{S_e} + \frac{\sigma_m}{S_{ut}} = \frac{1}{n_f}$$

$$\sigma_a + \sigma_m = \frac{S_y}{n_s}$$

بنابراین خواهیم داشت:

$$\frac{\sigma_a}{S_e} + \frac{\sigma_m}{S_{ut}} = \frac{1}{n_f} \rightarrow n_f = 1.056$$

$$\sigma_a + \sigma_m = \frac{S_y}{n_s} \rightarrow n_s = 1.67$$

نقطه B هنوز به خط استاتیکی نرسیده پس باید علاوه بر n_f ، n_s را هم در نظر بگیریم.

با توجه به اینکه $n_s = 1.67$ و $n_s > 1$ بنابراین عمر قطعه نا محدود است. اما اگر $n_s < 1$ عمر قطعه محدود می شد.

ب) تنش پیچشی متداول $\sigma_a = 83 MPa$ و تنش پیچشی خمشی $\tau_a = 69 MPa$ و تنش خمشی $\tau_m = 103 MPa$

$$\sigma' = \sqrt{\sigma^2 + 3\tau^2} \rightarrow \begin{cases} \sigma_a = \sigma'_a = \sqrt{(83)^2 + 3(69)^2} = 145.51 MPa \\ \sigma_m = \sigma'_m = \sqrt{0 + 3(103)^2} = 178.41 MPa \end{cases}$$

$$\frac{\sigma_a}{S_e} + \frac{\sigma_m}{S_{ut}} = \frac{1}{n_f} \rightarrow n_f = 1.3$$

$$\sigma_a + \sigma_m = \frac{S_y}{n_s} \rightarrow n_s = 1.2$$

ج) تنش پیچشی پایای $\tau_m = 138 MPa$ و تنش پیچشی متداول $\tau_a = 69 MPa$

$$\sigma' = \sqrt{\sigma^2 + 3\tau^2} \rightarrow \begin{cases} \sigma_a = \sigma'_a = \sqrt{3(69)^2} = 119.5 MPa \\ \sigma_m = \sigma'_m = \sqrt{3(138)^2} = 239 MPa \end{cases}$$

$$\frac{\sigma_a}{S_e} + \frac{\sigma_m}{S_{ut}} = \frac{1}{n_f} \rightarrow n_f = 1.15$$

$$\sigma_a + \sigma_m = \frac{S_y}{n_s} \rightarrow n_s = 1.15$$

د) تنش پیچشی متناوب $\tau_a = 207MPa$

جواب:

$$\sigma' = \sqrt{\sigma^2 + 3\tau^2} \rightarrow \begin{cases} \sigma_a = \sigma'_a = \sqrt{3(207)^2} = 358MPa \\ \sigma_m = \sigma'_m = 0 \end{cases}$$

$$\frac{\sigma_a}{S_e} + 0 = \frac{1}{n_f} \rightarrow n_f = 0.77 < 1 \rightarrow life is limited$$

$$\sigma_a + \sigma_m = \frac{S_y}{n_s} \rightarrow n_s = 1.15$$

$$b = -\frac{1}{3} \log\left(\frac{0.8S_{ut}}{S_e}\right) = -\frac{1}{3} \log\left(\frac{(0.8)(551)}{276}\right) = -0.068$$

$$c = \log \frac{(0.8S_{ut})^2}{S_e} = \log \frac{(0.8 \times 551)^2}{276} = 2.85$$

$$\begin{cases} S_f = 10^c N^b \\ Sf = 358MPa \end{cases} \rightarrow N = 21898cycl$$

تذکر مهم: علت اینکه در بالا $Sf = 358MPa$ می‌گیریم این است که چون تنش $358MPa$ عمر قطعه را محدود می‌کند بنابراین هر σ که عمر را محدود می‌کند همان Sf خواهد بود.

ه) تنش پیچشی پایای $\sigma_a = 103MPa$ و تنش کششی $\tau_m = 103MPa$.

$$\begin{cases} \tau_a = 103MPa \\ \tau_m = 0 \end{cases}$$

$$\begin{cases} \sigma_a = 0 \\ \sigma_m = 103MPa \end{cases}$$

$$\sigma' = \sqrt{\sigma^2 + 3\tau^2} \rightarrow \begin{cases} \sigma_a = \sigma'_a = \sqrt{3(103)^2} = 178.4MPa \\ \sigma_m = \sigma'_m = \sqrt{(103)^2} = 103MPa \end{cases}$$

$$\begin{cases} \frac{\sigma_a}{S_e} + \frac{\sigma_m}{S_{ut}} = \frac{1}{n_f} \rightarrow n_f = 1.2 \\ \sigma_a + \sigma_m = \frac{S_y}{n_s} \rightarrow n_s = 2 \end{cases} \rightarrow n_s > 1 \rightarrow life is \infty$$

تذکر مهم:

تنش نرمال به علت بار محوری به وجود می‌آید لذا بایستی α را در مؤلفه نوسانی تنش محوری ضرب نمائیم، اما خوشبختانه در انجا مؤلفه استاتیکی داریم و مؤلفه نوسانی حاصل از بار محوری صفر است.

فصل پانزدهم

طراحی شافت

طراحی شافت:

آنچه در این فصل به عنوان طراحی شافت ییان می شود ترکیبی از فصول ۱۵، ۱۱، ۷ و ۶ کتاب شیگلی می باشد. در کتاب شیگلی بحثی به این صورت وجود ندارد از آنجاییکه هر عضو ماشین باید بر روی محور قرار داشته باشد لذا طراحی شافت یکی از مهمترین قسمت هایی است که در درس طراحی اجزا(۱) به طور مجزا و مفصل به آن پرداخته می شود.

تعريف شافت(Shaft): عضو چرخشی یا ثابت و معمولاً با سطح مقطع دایره ای است که روی آن اجزا مانند چرخ دنده ها، چرخ تسمه، لنگ ها، چرخ زنجیر ها و سایر اجزا انتقال قدرت نصب می شود.

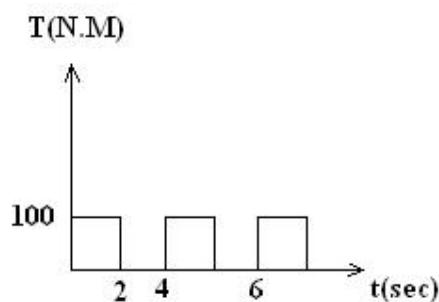
تعريف اسپیندل(Spindle): محور کوتاه چرخشی را اسپیندل گویند.

تعريف اکسل(Axle): محوری است ساکن و یا چرخان که تحت بار پیچشی قرار نمی گیرد.

در طراحی شافت ها بایستی دیاگرام ممان خمشی (M_a, M_m) و (T_a, T_m) و (P_a, P_m) باید رسم شود. لذا بایستی قادر باشیم مؤلفه های نوسانی و متوسط را از یکدیگر تمیز دهیم.

آنچه باعث نوسانی شدن ترک می شود نوع مصرف توان توسط مصرف کننده است با توجه به نمودار ترک مصرفی می توان دیاگرام T_a, T_m را رسم کرد.

مثال: مصرف کننده ای ترک پیچشی را به صورت شکل زیر مصرف می کند مطلوبست T_a, T_m .

$$\begin{cases} T_a = \frac{100 - 0}{2} = 50 \text{ N.m} \\ T_m = \frac{100 + 0}{2} = 50 \text{ N.m} \end{cases}$$

بحث M_a, M_m قبل از بارگذاری خستگی و استاتیکی بیان گردید همانگونه که قبل اگفتیم حتی بار های ثابت بر روی شافت چرخان نیز قادر به تولید M_a هستند. و در صورتیکه نیروی عدم بالانس بر روی شافت وجود داشته باشد این نیروی عدم بالانس باعث تولید M_m می گردد.

تذکر مهّم:

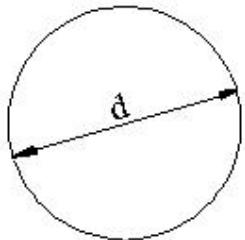
منبع قدرت آنقدر توان می دهد که مصرف کننده در خواست می دهد.

مثلاً اگر قدرت موتور ۱۰۰ کیلو وات اما مصرف کننده ۳۰ کیلو وات می باشد.(مثال بارز آن یک سفره از غذاهای رنگارنگ است که از یک طرف سالن تا طرف دیگر سالن بیاندازند و به شما بگویند از این غذا ها میل بفر مایید شما نهایتاً تا جایی می توانید به خوردن ادامه دهید که کاملاً از غذا خوردن سیر شده باشید اما سفره هنوز از غذا پر است).

• طراحی شافت بر مبنای بار استاتیکی :

$$\sigma_x = \frac{32M}{\pi d^3} \rightarrow \tau_{max} = \left[\left(\frac{\sigma_x - \sigma_y}{2} \right)^2 + \tau xy^2 \right]^{\frac{1}{2}} = \left[\left(\frac{16M}{\pi d^3} \right)^2 + \left(\frac{16T}{\pi d^3} \right) \right]^{\frac{1}{2}} = \frac{16}{\pi d^3} [M^2 + T^2]^{\frac{1}{2}}$$

$$\tau_{xy} = \frac{16T}{\pi d^3}$$

۱) معیار ترسکا :

$$n = \frac{S_{sy}}{\tau_{max}} = \frac{\frac{1}{2} S_y}{\frac{16}{\pi d^3} [M^2 + T^2]^{\frac{1}{2}}} = \frac{\pi d^3 S_y}{32 [M^2 + T^2]^{\frac{1}{2}}} \rightarrow d = \left[\frac{32n}{\pi S_y} [M^2 + T^2]^{\frac{1}{2}} \right]^{\frac{1}{3}}$$

۲) معیار ون مایزر:

$$\begin{cases} \sigma' = \left[\sigma_x^2 + 3\tau_{xy} \right]^{\frac{1}{2}} \\ \sigma' = \frac{S_y}{n} \end{cases} \rightarrow \frac{S_y}{n} = \left[\left(\frac{32M}{\pi d^3} \right)^2 + 3 \left(\frac{MT}{\pi d^3} \right)^2 \right]^{\frac{1}{2}} \rightarrow \frac{S_y}{n} = \frac{16}{\pi d^3} [4M^2 + 3T^2]^{\frac{1}{2}}$$

$$\rightarrow d = \left[\frac{16}{\pi S_y} [4M^2 + 3T^2]^{\frac{1}{2}} \right]^{\frac{1}{3}}$$

بنابر این با معلوم بودن T , M , n می توان قر شافت را تعیین کرد.

نکته:

می توان از روش های دیگری نیز برای محاسبه قطر شافت استفاده نمود البته شرایطی که برای بار گذاری استاتیکی بیان نمودیم در عمل به ندرت با آن روپرتو می شویم در ۹۹٪ موارد بار گذاری روی شافت دینامیکی (غیر استاتیکی) است. زیرا چرخش خود شافت باعث دینامیکی شدن بارها می شود.

رهیافت قدیمی:

در سال ۱۹۲۷ انجمن مهندسان آمریکا گذی برای طراحی محور های انتقال قدرت بنا نهاد اگر چه سالیان درازی است که از آن استفاده نمی شود اما از نظر تاریخی قابل اعتنا است.

روش استفاده از گذ (ASME):

ابتدا یک تنש برشی مجازی به نام τ_p تعریف می کنیم و از دو مقدار زیر هر کدام که کوچکتر بود به آن اختصاص می دهیم:

$$\tau_p = 0.3S_{yt}, \tau_p = 0.18S_u$$

بر طبق این گذ اگر تمرکز تنش ناشی از قوس، پله، یا جای خار ایجاد شود این تنش ها بایستی ۲۵٪ کاهش یابد برای مثال اگر شافت تحت بار گذاری استاتیکی باشد می توانیم داشته باشیم:

$$\tau_a = \frac{16}{\pi d^3} [M^2 + T^2]^{\frac{1}{2}}$$

در گذ تعریف شده گشتاور خمی (M) و تُرک پیچشی (T) به ترتیب در ضریب های شوک و خستگی C_t و C_m بسته به شرایط هر کاربرد ضرب می شوند و نهایتاً

$$\tau_a = \frac{16}{\pi d^3} [(C_m M)^2 + (C_t T)^2]^{\frac{1}{2}}$$

و C_m از جدول ۱-۱۵ که در زیر نمایش داده است تعیین می شوند:

اگر خوب دقت کنیم متوجه خواهیم شد که گذ ASME حدود قطر را تعیین می کند و یک قر با اندازه دقیق را به ما نمی دهد.

برای بدست آوردن قطر تقریبی می توان از فرمول زیر استفاده کرد:

$$d = \left[\frac{5.1}{\tau_p} [(C_m M)^2 + (C_t T)^2]^{\frac{1}{2}} \right]^{\frac{1}{2}}$$

در فرمول ذکر شده τ_p تنش برشی مجاز max است و طراح می تواند بسته به شرایط طراحی تا ۲۵٪ τ_p تعریف شده را کاهش دهد. برای مثال اگر عملکرد دستگاه به گونه ای باشد که باعث خطر افتادن جان انسان ها گردد بهتر است که این ۲۵٪ در نظر گرفته شود.

نکته مهم:

قبل از بدست آوردن معادلات مربوط به طراحی شافت این نکته را در نظر می گیریم که در اکثر مواردی که با طراحی شافت رو برو هستیم شافت تحت خمش کاملاً معکوس شونده و تنش پیچشی کاملاً پایا بار گذاری می شود به عبارت دیگر یکی از مواردی که بسیار زیاد در محورها ایجاد می شود، وجود یک گشتاور پیچشی ثابت و یک گشتاور نوسانی می باشد. در این صورت داریم:

$$\begin{cases} \sigma_a = \frac{32M}{\pi d^3} \\ \tau_m = \frac{16T}{\pi d^3} \end{cases}$$

در این مورد می توان با استفاده از تئوری های مختلفی قطر شافت را بدست آورد:

تئوری ساین:

تئوری ساین می گوید استحکام خستگی خمی تحت تأثیر وجود تنش پیچشی میانگین قرار نمی گیرد مگر اینکه این تنش از حدود ۵٪ استحکام تسلیم پیچشی فرون تر شود. با توجه به اینکه طراحی شافت فوق العاده ساده می شود.

فرمول ساین به صورت زیر است که تست های فوق لیسانس را در بر می گیرد:

$$\sigma_x = \frac{S_e}{n} = \frac{32M}{\pi d^3} \rightarrow d = \left[\frac{32M \times n}{\pi S_e} \right]^{\frac{1}{3}}$$

فرمول مهم وستینگ هاوس (Westing house):

کلی ترین حالت طراحی شافت در زمانی است که هم ممان خمی و هم ترک پیچشی دارای مؤلفه نوسانی متوسط باشند در این صورت پیشنهاد می شود از فرمول Westing house استفاده نمایید.

این فرمول از ترکیب دو معیار ترسکا و سادر برگ به صورت زیر بدست می آید:

$$d = \left[\frac{32n}{\pi} \left[\left(\frac{T_a}{se} + \frac{T_m}{sy} \right)^2 + \left(\frac{M_a}{se} + \frac{M_m}{sy} \right)^2 \right]^{\frac{1}{2}} \right]^{\frac{1}{3}}$$

تذکر ۱: در امتحان واحد ها را بایستی رعایت کنید اگر تمام گشتاور ها در فرمول فوق بر حسب (N.mm) و تنش بر حسب (MPa) باشند در این صورت قطر شافت به صورت mm بدست خواهد آمد.

تذکر ۲: این قطر یک قطر over design است یعنی بیشترین قطر را این فرمول به ما می دهد چون از دو معیار ترسکا و سادر برگ به طور همزمان استفاده کرده ایم.

موارد استفاده از فرمول Westing house را به ۴ دسته زیر تقسیم می کنیم:

۱. اگر ماده نرم باشد و بخواهیم قطر شافت را در ناحیه ای محاسبه کنیم که یکی از عوامل تمرکز تنش وجود دارد در این صورت بایستی مؤلفه نوسانی تُرك و ممان در ضربیب تمرکز تنش ضرب شود یعنی M_a را در K_{fs} و T_a را در K_f بنا براین فرمول به صورت زیر در می آید:

$$d = \left[\frac{32n}{\pi} \left[\left(\frac{kf_s T_a}{se} + \frac{T_m}{sy} \right)^2 + \left(\frac{K_f M_a}{se} + \frac{M_m}{Sy} \right)^2 \right]^{\frac{1}{2}} \right]^{\frac{1}{3}}$$

۲. اگر ماده قوی باشد و بخواهیم قطر شافت را در ناحیه ای محاسبه کنیم که یکی از عوامل تمرکز تنش وجود دارد در این صورت بایستی مؤلفه نوسانی تُرك و ممان در ضربیب تمرکز تنش ضرب شود ، بنابراین فرمول d با از روی Westing house فرمول زیر خواهد بود:

$$d_s = \left[\frac{32n}{\pi} \left[\left(\frac{kf_s T_a}{se} + \frac{K_{ts} T_m}{sy} \right)^2 + \left(\frac{K_f M_a}{se} + \frac{K_t M_m}{Sy} \right)^2 \right]^{\frac{1}{2}} \right]^{\frac{1}{3}}$$

۳. در صورتیکه بدانیم مؤلفه های استاتیکی حاکم بر مسئله نیستند می توانیم در فرمول Westing house S_y را به S_{ut} تبدیل کنیم پس فرمول چنین خواهد شد:

$$d_s = \left[\frac{32n}{\pi} \left[\left(\frac{kf_s T_a}{se} + \frac{T_m}{sy} \right)^2 + \left(\frac{K_f M_a}{se} + \frac{M_m}{Sy} \right)^2 \right]^{\frac{1}{2}} \right]^{\frac{1}{3}}$$

۴. برای در نظر گرفتن بار محوری از فرمول میشگه استفاده می کنیم ، خاطر نشان می گردد از آنجایی که قطر در دو طرف فرمول میشگه وجود دارد بایستی با سعی و خطأ مسئله را حل نمود اما برای سادگی حدس اویله را توسط فرمول Westing house بدست می آوریم و سپس قط نهایی را با فرمول میشگه محاسبه می کنیم.

$$d = \left(\frac{32n}{\pi S_e} \left[\left(M_a + \frac{P_a d}{2} \right)^2 + \frac{3T_a^2}{2} \right]^{\frac{1}{2}} + \frac{32n}{\pi S_{ut}} \left[\left(M_m + \frac{P_m d}{2} \right)^2 + \frac{3T_m^2}{4} \right]^{\frac{1}{2}} \right)^{\frac{1}{3}}$$

تذکرات بسیار مهم:

۱. زمانیکه عوامل تمرکز تنش در مسئله گرفته می شوند و در مؤلفه های نوسانی ضرب می شوند K_e را در ضرایب مارین برابر ۱ قرار می دهیم.
۲. در صورتیکه مؤلفه های متوسط T_m, M_m فشاری باشند ، بایستی آنها را مثبت فرض کنیم و طراحی را انجام دهیم و در فشار چک نمائیم.

پس در فرمول های یاد شده تحت هیچ شرایطی T_m, M_m را منفی نمی گیریم.

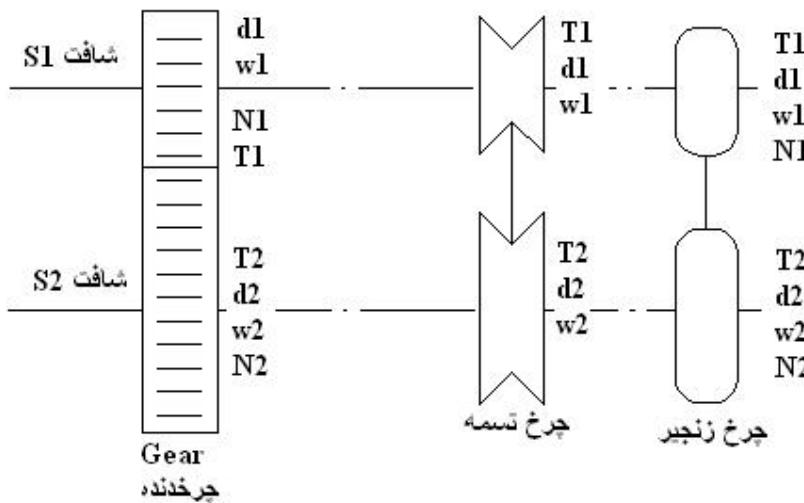
۲. تمام معیار هایی که تا کنون گفتیم بر اساس ترسکا و گود من یا ترسکا و سادر برگ بود در صورتیکه معیار استاتیکی را بجای ترسکا به صورت میزز قرار دهیم در کل فرمول های ارئه شده باید تغییر زیر را بدھیم:

به جای مقدار 32 مقدار $\frac{48}{\sqrt{3}}$ را قرار می دهیم.

به عنوان مثال داریم :

$$d_s = \left[\frac{48n}{\sqrt{3}\pi} \left[\left(\frac{T_a}{se} + \frac{T_m}{sy} \right)^2 + \left(\frac{M_a}{se} + \frac{M_m}{Sy} \right)^2 \right]^{\frac{1}{2}} \right]^{\frac{1}{3}}$$

طرابی شافت :

نکته (۱): اگر شافت S_1, S_2 با چرخدنده ۱ و ۲ به هم متصل شوند جهت حرکت چرخدنده ۱ و ۲ بر عکس هم است اما اگر به جای چرخدنده از چرخ زنجیر یا چرخ تسمه استفاده شود حرکت در یک جهت است.

نکته (۲): چون چرخ دندنه ها به طور مستقیم به هم وصل می شوند برای چرخیدن بایستی اندازه دندانه ها با هم برابر باشد آنچه معرف اندازه دندانه ها می باشد مدول نامیده می شود.

$$\begin{cases} m = \frac{d}{N} \\ m_1 = m_2 \end{cases} \rightarrow \frac{d_1}{N_1} = \frac{d_2}{N_2} \rightarrow \frac{N_1}{N_2} = \frac{d_1}{d_2} \quad (1)$$

d ← قطر دایره گام است (diameter)
 N ← تعداد دندانه ها است (Number teeth).

نکته (۳): سرعت چرخ دندنه ها در نقطه تماس با هم برابر است.

$$V_1 = V_2 \rightarrow \frac{d_1}{2} \omega_1 = \frac{d_2}{2} \omega_2 \rightarrow \frac{d_1}{d_2} = \frac{\omega_2}{\omega_1} \quad (2)$$

نکته (۴): راندمان در این اجزا برابر ۱۰۰٪ گرفته می شود لذا توان ورودی و خروجی برابر است.

$$P_1 = P_2 \rightarrow T_1 \omega_1 = T_2 \omega_2 \rightarrow \frac{T_1}{T_2} = \frac{\omega_2}{\omega_1} \quad (3)$$

از روابط ۱ و ۲ و ۳ در فوق می توانیم به رابطه کلی زیر برسیم:

$$\frac{N_1}{N_2} = \frac{d_1}{d_2} = \frac{T_1}{T_2} = \frac{\omega_2}{\omega_1} \quad (*)$$

نکته (۵): رابطه (*) به ما می گوید که چرخ دندنه ای که دندانه بیشتری داشته باشد نتیجه قطر کمتری دارد و هر چه سرعت بیشتری داشته باشد ترک کمتری دارد.

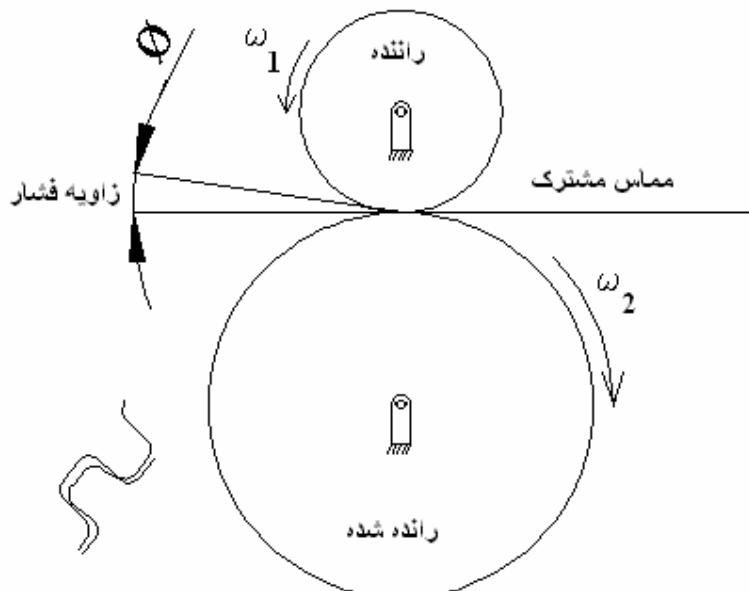
نکته (۶): رابطه (*) برای چرخ زنجیر، چرخ دنده حاکم است اما برای چرخ تسمه چون تعداد دندانه نداریم بنابراین

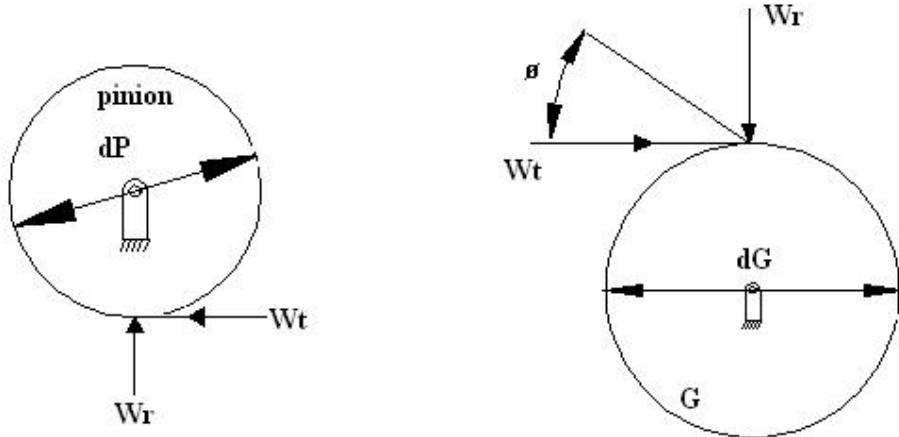
ترم $\frac{N_1}{N_2}$ از فرمول (*) حذف خواهد شد.

نکته (۷): در درس طراحی اجزا از این به بعد به چرخدنده کوچک پینیون (Pinion) می گوییم که بیشتر موافق رانده (Driver) است.

و به چرخدنده بزرگ درایون (Driven) گفته می شود.

• زاویه فشار (ϕ) (Angle pressure):

زاویه فشار ، زاویه ای است که نیرو تحت آن از چرخدنده رانده به چرخ دنده رانده شده منتقل می شود.

زاویه فشار استاندارد است که از جدول می خوانیم $14.5^\circ, 20^\circ, 25^\circ$ اگر در مسئله نگفته بودن شما 20° را بگیرید.

$$\begin{cases} W_t = W \cos \phi \\ W_r = W \sin \phi \end{cases} \rightarrow \tan(\phi) = \frac{W_r}{W_t}$$

$$\begin{cases} T_p = W_t \times \frac{d_p}{2} \\ T_g = W_t \times \frac{d_g}{2} \end{cases}$$

اگر بخواهیم T را محاسبه کنیم داریم :

تذکرات بسیار مهم :

(1) $W_r \leftarrow$ نیروی شعاعی \leftarrow جهت این نیرو همیشه به سمت مرکز چرخدنده است و تمایل به دور کردن دو چرخدنده از هم دارد.

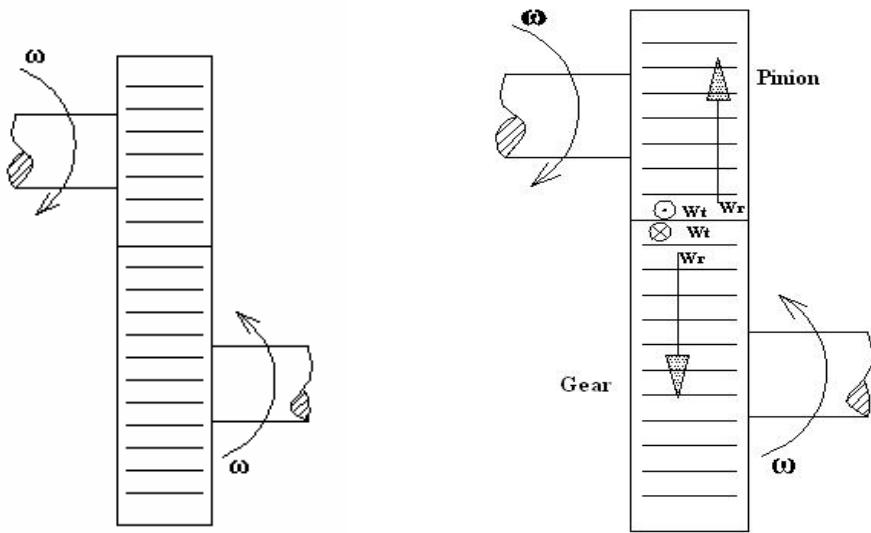
(2) $W_t \leftarrow$ نیروی مماسی \leftarrow ابتدا این نیرو باید جهتش روی رانده شده معلوم شود سپس آنرا عکس می کنیم و روی رانده قرار می دهیم. (به مثال توجه کنید).

(در امتحان اگر به این دو نکته توجه نشود نمره ای در کار نیست).

مثال (1) :

در شکل زیر جهت نیرو های مماسی و شعاعی را بر روی چرخدنده ها نشان دهید.

(تذکر: چرخدنده ای که به موتور وصل است رانده می شود).

جواب:

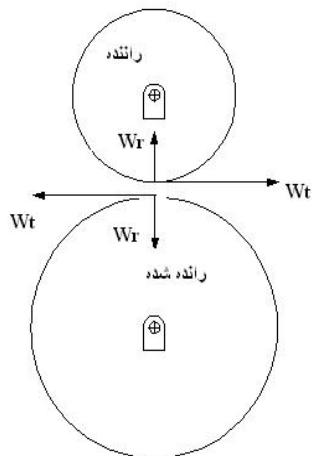
اگر خودمان را در سمت چپ راننده بگذاریم و نگاه کنیم چرخدنده راننده در چه جهتی می چرخد؟

جواب این است که در جهت عقربه های ساعت می گردد.

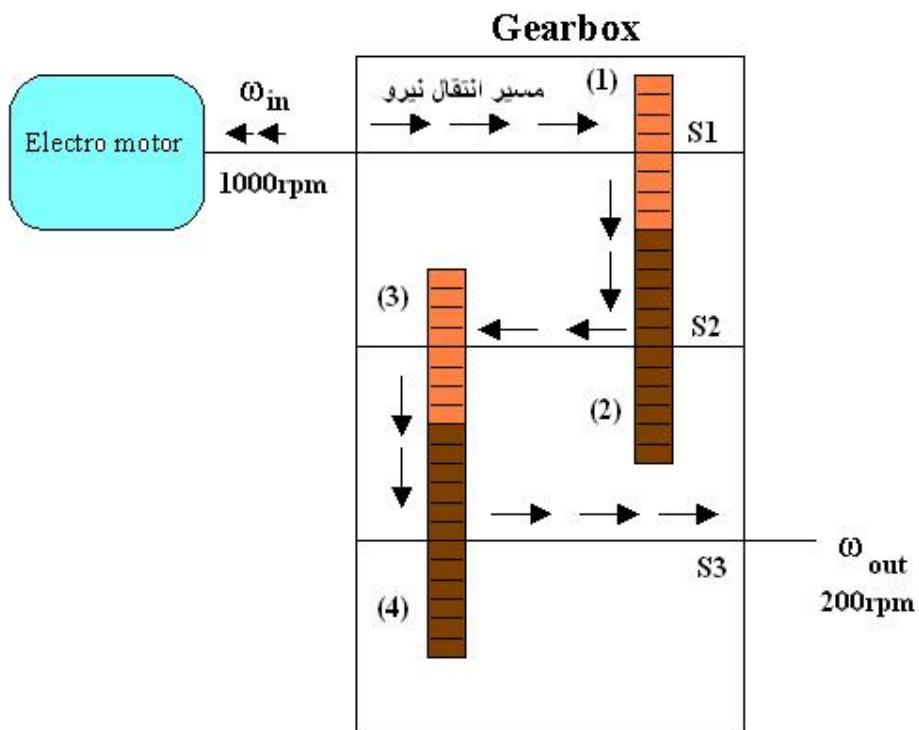
حالا چه نیرویی به راننده شده می دهد؟

راننده می زند تو سر راننده شده و آن را در داخل تخته یا صفحه فرو می کند. بنابراین W_t را بروی راننده شده به صورت \otimes نمایش داده ایم.

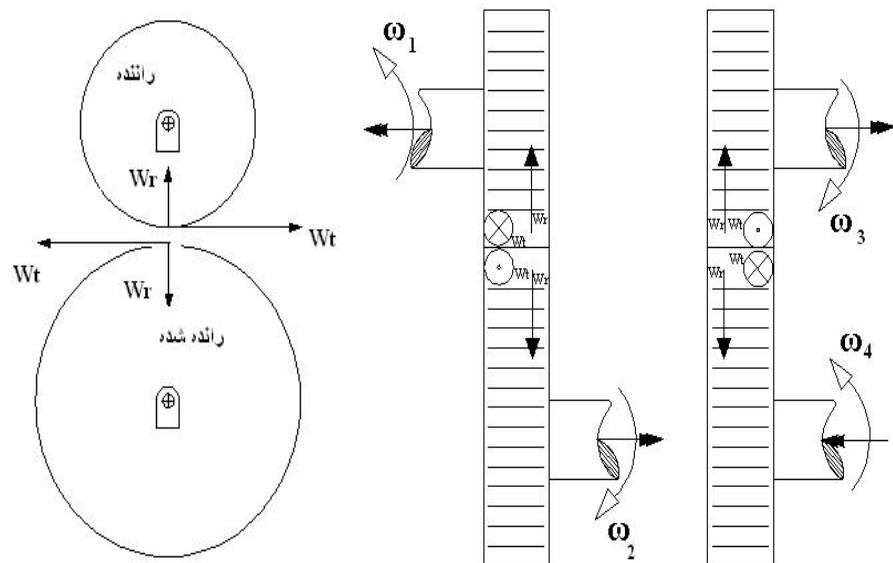
حال طبق نکاتی که قبلاً گفته شد باستی عکس آنرا روی راننده به طرف بیرون \odot نمایش می دهیم. حال از نمای جانبی نیروها را به صورت زیر نمایش می دهیم.

مثال (۲):

مرحله (۱) : تعیین (W_r, W_t)

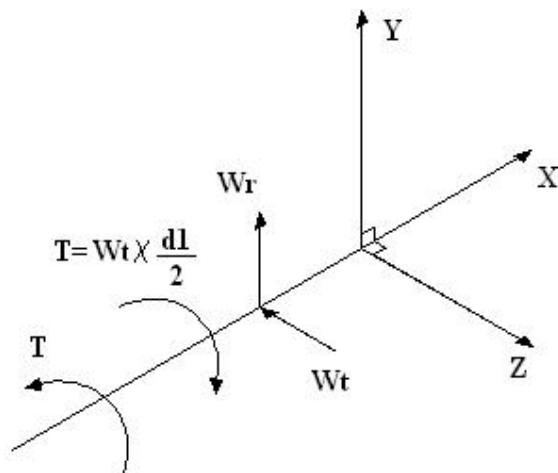

مرحله (۲) :

تعیین مسیر حرکت است ، تعیین مسیر حرکت به منظور تعیین تُرک مصرفی می باشد ، معمولاً در گیربکس کاهنده هرچه به سمت خروجی حرکت کنیم تُرک بیشتر و چرخدنده و شافت هم بزرگتر می شود.

مرحله (۳) :

برداشتن چرخدنده ۱ از روی شافت ۱ و قرار دادن نیروهای مربوط به این چرخ دنده روی شافت. زمانیکه چرخدنده ساده را از روی شافت برداشتمیم دو نیرو و یک ترک برای آن جایگزین می کنیم.

نکات مربوط به چرخ تسمه و چرخ زنجیر:

تسمه یک طرف سفت دارد و یک طرف شل.

طرفی که به راننده نزدیک می شود طرف سفت و طرفی که از راننده دور می شود طرف شل می باشد.

$$\frac{F_1}{F_2} = e^{\mu\theta}$$

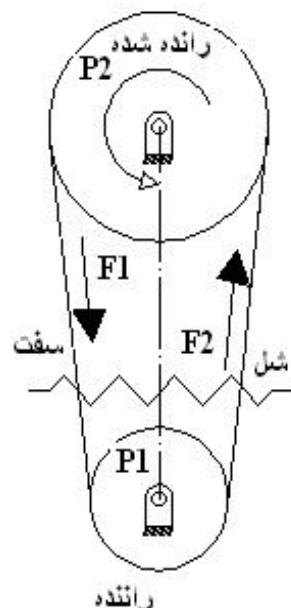
θ ← زاویه تماس تسمه و پولی بر حسب رادیان است.

μ ← ضریب اصطکاک است.

F_1 ← کشش طرف سفت است.

F_2 ← کشش طرف شل است.

- اگر به جای تسمه، زنجیر داشته باشیم کشش طرف شل یعنی F_2 صفر خواهد بود و کشش طرف سفت تحت F_1 قرار می دهیم.

- دواستبه در درس طراحی اجزا (۱) از عَمَد انعام می دهیم.

۱) برای سادگی کار در درس طراحی (۱) کشش طرف شُل تسمه ها را یعنی F_2 را مساوی صفر می گریم.

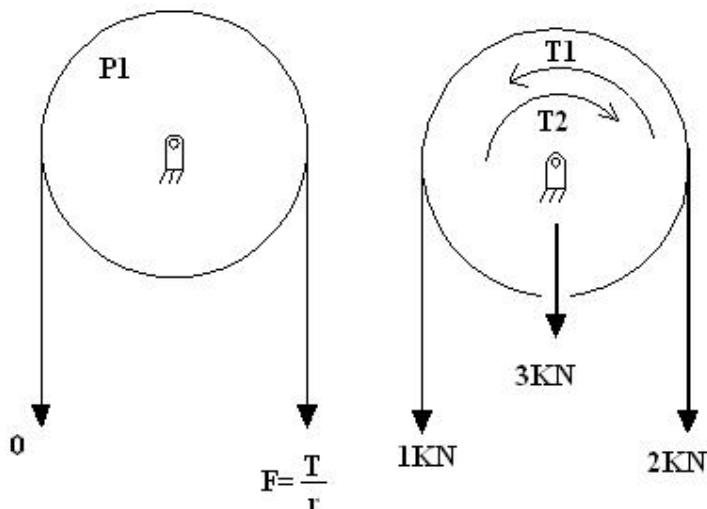
$$F = \frac{T_{Driven}}{r_{Driven}} \quad (2)$$

تذکر : در امتحان ممکن است برای F_2 عدد بدنهند در این صورت برای حل ، مسئله را استاتیکی حل می کنیم و نیرو ها را به همراه یک تُرک منتقل می کنیم.

$$T_1 = 2 \times r$$

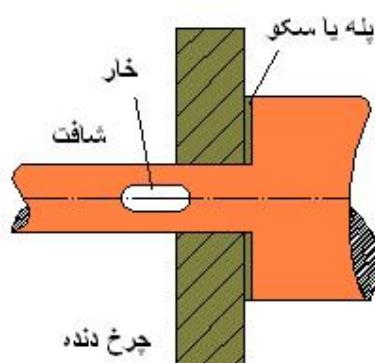
$$T_2 = 1 \times r$$

$$T_1 > T_2 \rightarrow T_3 = T_1 - T_2$$

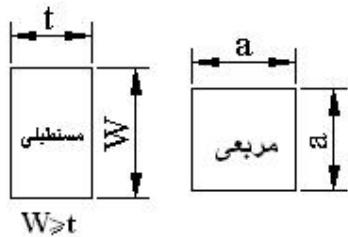
• ایجاد خار بر روی شافت :

خار قطعه ای است واسطه که اجزا را به شافت متصل می کند در حقیقت توسط خار یا تُرک به شافت منتقل می شود یا از شافت به خار منتقل خواهد شد ، معمولاً خار در بین شافت و خود خار ضعیف ترین جزء باشد ، علت آن قیمت پایین خار است.

آنالیز نیرویی خارها:

خار به دو صورت مقطع مربعی و مقطع مستطیلی وجود دارد.

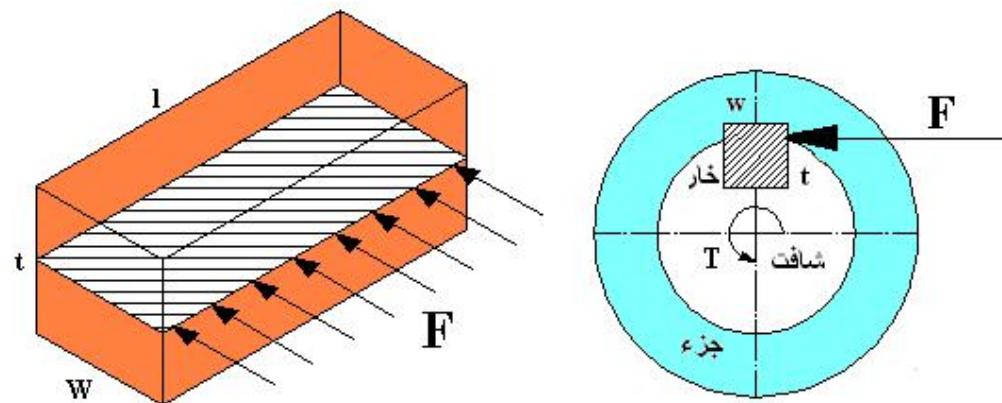

ابعاد مقطع خارها استاندارد است اما طول خارها بستگی به مقدار مورد نیاز در طراحی تعیین می‌گردد. (توصیه می‌شود از کتاب استاندارد ولی نژاد صفحه ۱۸۰-۱۸۱ در این زمینه استفاده شود.)

اندازه شافت و خارهای مربعی و مستطیلی

Diameter shaft	wide	Square key	Flat key
۱۲-۱۴	۴	۴	۳
۱۶-۲۲	۶	۶	۴
۲۴-۳۰	۸	۸	۶
۳۲-۳۵	۱۰	۱۰	۷
۳۶-۴۴	۱۲	۱۲	۸
۴۵-۵۶	۱۴	۱۴	۱۰
۵۸-۶۸	۱۶	۱۶	۱۱
۷۰-۸۰	۲۰	۲۰	۱۲
۸۲-۹۰	۲۲	۲۲	۱۶
۹۶-۱۱۰	۲۵	۲۵	۲۰
۱۱۲-۱۳۵	۳۰	۳۰	۲۲
۱۳۸-۱۵۰	۳۶	۳۶	۲۵

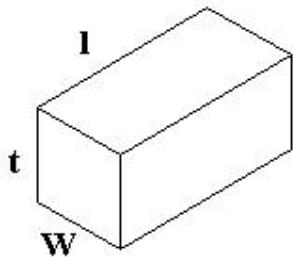
حالت اول: برش خار:

$$\left\{ \begin{array}{l} \tau = \frac{F}{A} = \frac{F}{W \times L} \\ \tau_{\max} = \frac{S_y}{2} = S_{sy} \\ \frac{F}{W \times L} = \frac{S_y}{2} \rightarrow \frac{2t}{W \times L \times d} = \frac{S_y}{2} \end{array} \right. \rightarrow L_1 = \frac{(4T).(n)}{(W).(d).(S_y)}$$

در فرمول S_y ، L_1 مربوط به خود خار است.
 n : ضریب اینمی است.

حالت دوّم: لهیدگی خار:

$$\left\{ \begin{array}{l} \sigma = \frac{F}{A} = \frac{F}{(\frac{t}{2}) \times L} \\ F = \frac{2T}{d} \\ \sigma = \frac{4T}{(L)(d)(t)} = S_y \end{array} \right. \rightarrow L_2 = \frac{4Tn}{(S_y)(d)(t)}$$

نکات مهم :

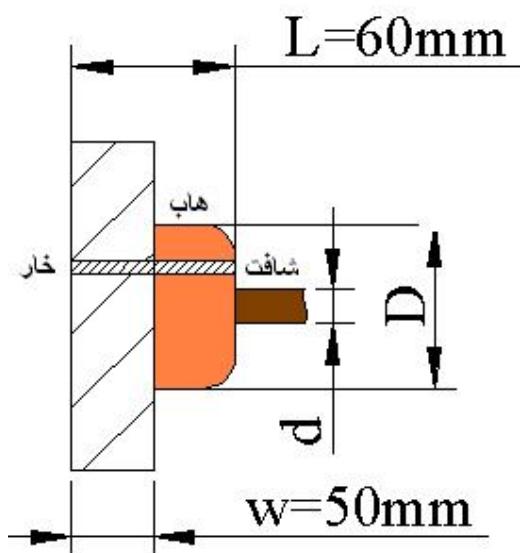
- ۱) با توجه به اینکه $t \geq W$ پس خواهیم داشت $L_1 > L_2$ بنابراین در طراحی یک خار تنش لهیدگی از تنش برشی به مراتب مهم تر است.
- ۲) S_y در فرمول های بالا مربوط به خار است زیرا خار تحت برش می باشد و همچنین ضعیف ترین عضو می باشد.
- ۳) گاهی اتفاق می افتد ما خاری را طراحی کرده ایم و طول آن بیشتر از جزئی می شود که قرار است خار در آن قرار گیرد در این موقع جز را هاب زنی می کنند که در زیر به طراحی هاب خواهیم پرداخت.

۰ طراحی هاب: (طراحی هاب چرخدنده‌ها و پولی)

تعريف هاب

هاب همان گوشت اضافی است که در یک یا دو طرف جزء در نظر می‌گیرند. که باعث پهنای جزء و برابر شدن با طول خار می‌گردد.

به عنوان مثال: اگر خاری را طراحی کنیم که طول آن ۶۰ mm باشد در صورتیکه عرض چرخدنده برابر ۵۰ mm باشد برای ۱۰ mm اضافه هاب طراحی می‌کنیم (شکل زیر).

در طراحی هاب دو شرط مهم زیر را در نظر می‌گیریم:

$$\text{Diameter Hub} \begin{cases} \text{STEEL} \rightarrow 1.5d_{\text{shaft}} \\ \text{Cast iron , remainder alloy} \rightarrow 2d_{\text{shaft}} \end{cases}$$

حالت سوم: حداقل طول خار:

۴) تجربه نشان می‌دهد که تحت هیچ شرایطی طول خار نبایستی کمتر از $1.25d_{\text{shaft}}$ باشد.

$$L_3)_{\min} = 1.25d_{\text{SHAFT}}$$

۵) در طراحی خار ما ملزم هستیم که هر ۳ فرمول را محاسبه کنیم و از میان آنها آن مقداری جواب است که از همه بزرگتر است.

۶) هزار خار :

هزار خار ها جزء قطعاتی استاندارد می باشند و طراحی آنها دقیقاً مانند خار می باشد.

به عبارت دیگر تُرك انتقالی توسط هزار خار ابعاد آن را تعیین می کند.

۷) محل خار بر روی شافت با تیغه فرز انگشتی و فرز دایره ای قابل ایجاد است لذا چون تیغه فرزها عامل تمرکز تنش می باشند پس باید مقدار این عامل را در تنش ها مربوطه ضرب کنیم برای این منظور داریم:

$$\begin{cases} K_f = 1.6 \\ K_{fs} = 1.36 \end{cases}$$

$$\begin{cases} K_f = 1.36 \\ K_{fs} = 1.36 \end{cases}$$

۸) خار زیر پله نمی رود ، در جایی که هم خار و هم پله داشتیم برای پله و خار ضریب تمرکز تنش را محاسبه می کنیم و هر کدام که بزرگتر بود وارد محاسبات می کنیم واژ ضرب آن دو در هم جدا خودداری می کنیم.

مراحل طراحی شافت:

مراحل طراحی شافت به صورت زیر می باشد

۱. آنالیز نیرویی شافت : با توجه به اجزا سوار بر روی شافت آنرا تحلیل استاتیکی می کنیم.

۲. رسم دیاگرامهای نیروی برشی و گشتاور خمشی در دو صفحه (X-Z) و (Y-X) و محاسبه نیروهای یاتاقانی

۳. محاسبه مؤلفه های T_m ، M_m ، M_a و T_a در صورت موجود بودن هر یک از آنها و برگزیدن مقدار \max آنها

در نقاط بحرانی ، البته اگر چرخدنده مانند چرخدنده هلیکال داشته باشیم با توجه به اینکه این نوع چرخدنده تولید

بار محوی هم می کند بنابراین بایستی P_a ، P_m را نیز رسم نمائیم.

۴. چون اندازه ها مشخص نیستند لذا K_b ، K_e را نمی توان به طور دقیق در فرمول $S_e = k_a k_b k_c k_d k_e k_f \times S'_e$ در محاسبه S_e مسلسل خواهیم داشت جهت رفع این مشکل فرضیات مهم زیر را انجام می دهیم:

$$K_b = 0.85$$

$$\begin{cases} D/d = 1.2 \\ r/d = 0.05 \end{cases} \quad 0.5mm \leq r \leq 1mm \quad \leftarrow \text{برای رفع مشکل } K_e \text{ خواهیم داشت}$$

اکنون می توانیم S_e را محاسبه کنیم.

۵. فرمولی که برای محاسبه قطر استفاده می شود همان فرمول Westing house می باشد که به صورت زیر

می باشد:

$$d = \left[\frac{32n}{\pi} \left[\left(\frac{kf_s T_a}{se} + \frac{T_m}{sy} \right)^2 + \left(\frac{K_f M_a}{se} + \frac{M_m}{Sy} \right)^2 \right]^{1/2} \right]^{1/3}$$

۶. اندازه های قطر شافت بدست آمده را با کمک جدول زیر استاندارد می کنیم . و در صورتیکه قطر شافت مربوط

به محلی باشد که بلبرینگ در آن قرار می گیرد از ۲۰ میلیمتر به بالا ۵ میلیمتر افزایش خواهد یافت.

جدول استاندارد سازی قطر شافت

۲,۵	۱۱	۲۳	۴۴	۶۸	۱۰۰
۳	۱۲	۲۴	۴۵	۷۰	۱۰۵
۳,۵	۱۳	۲۵	۴۶	۷۲	۱۱۰
۴	۱۴	۲۶	۴۸	۷۵	۱۱۵
۴,۵	۱۵	۲۸	۵۰	۸۰	.
۵	۱۶	۳۰	۵۲	۸۲	.
۵,۵	۱۷	۳۲	۵۵	۸۵	.
۶	۱۸	۳۴	۵۶	۸۸	۱۹۵
۷	۱۹	۳۵	۵۸	۹۰	.
۸	۲۰	۳۶	۶۰	۹۲	.
۹	۲۱	۳۸	۶۲	۹۵	۲۰۰
۱۰	۲۲	۴۰	۶۵	۹۸	
		۴۲			

۷. چک طرح می کنیم. این کار برای شافت هایی که پله دار است انجام می شود چون با استاندارد سازی قطرها،

قطرها به هم می ریزد لذا بایستی قطرها را چک طرح کنیم تا ضریب ایمنی جدید از فرمول Westing house

مقدار ضریب ایمنی بالاتر از مقدار اولیه ای که صورت مسأله مدنظر دارد باشد. در غیراین صورت دوباره به

جدول استاندارد سازی قطر شافت مراجعه می کنیم و قطر بالاتر را می خوانیم و مجدداً طراحی را با قطر جدید

چک می کنیم. در واقع در چک طرح ما بایستی مقادیر K_b ، K_e و S_e جدیدی را محاسبه کنیم. و با استفاده از

این مقادیر جدید بدست آمده مقدار n (ضریب اینمی) جدید را محاسبه کنیم.

برای محاسبه K_b از فرمول کوگوئل استفاده می کنیم.

$$K_b \begin{cases} d_{eq} = ? \text{ diameter shaft get in the design shaft} \\ 1.189d_{eq}^{-0.097} \quad (8mm \leq d_{eq} \leq 250mm) \end{cases}$$

و برای ضریب اینمی جدید هم خواهیم داشت:

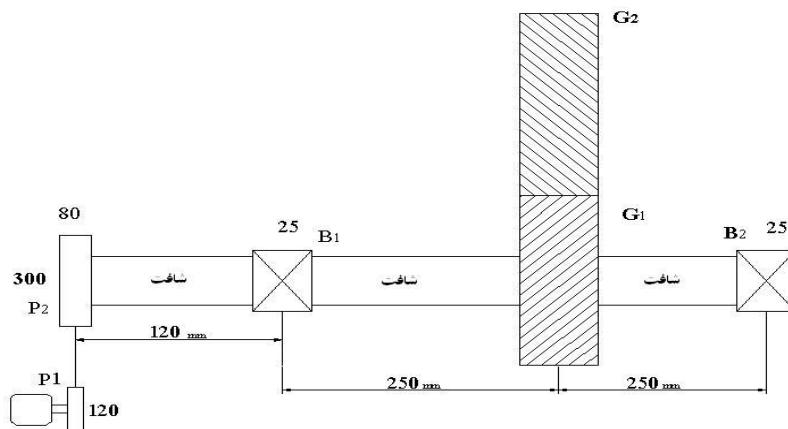
$$n_{new} = \frac{\pi d^3}{32 \left[\left(\frac{K_{fs} T_a}{se} + \frac{T_m}{sy} \right)^2 + \left(\frac{K_f M_a}{se} + \frac{M_m}{sy} \right)^2 \right]^{1/2}}$$

در این حالت بعد از محاسبه n_{new} دو حالت پیش می آید:

۱) $n_{new} > n_{old} \rightarrow$ در این صورت طراحی over design است.

۲) ضریب $n_{old} > n_{new}$ در اینجا ضریب اینمی کاهش پیدا کرده است لذا ابعاد شافت را در محلی که با کاهش اینمی روبرو هستیم به اعداد استاندارد بالاتر تبدیل می کنیم. مثلاً: در جدول عدد ۶۳ را خواندیم و ضریب اینمی جدید را محاسبه کردیم ولی این ضریب از ضریب اینمی صورت سوال کمتر شده است در این حالت است که باید از جدول قطر بالاتر از ۶۳ را بخوانیم.

مثال (۱): قطر شافت را در شکل زیر با توجه به اطلاعات داده شده تعیین نمائید:

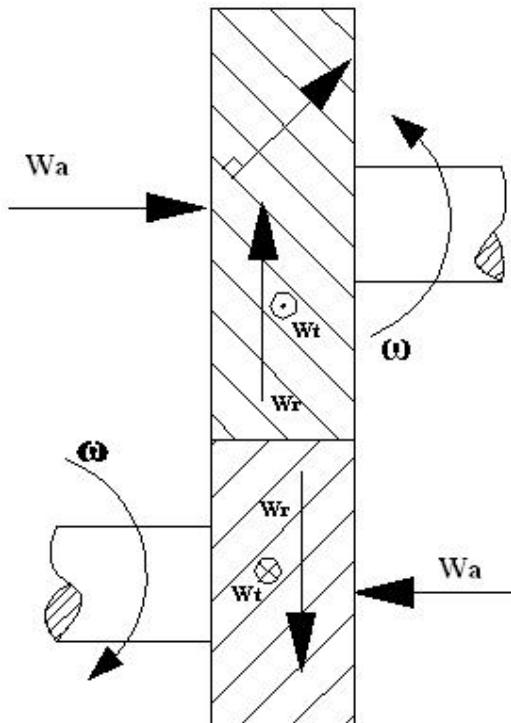

و $S_y = 280 MPa$ و $S_{ut} = 400 MPa$ و $d_{G1} = 180 mm$ و $\omega = 950 rpm$ و $P = 30 hp$ و $h = 3$ نیروی محوری) و محور شافت محور X است.

۱) ابتدا بایستی مسیر انتقال نیرو را رسم کنیم این مشخص کردن مسیر انتقال قدرت ، در مشخص کردن میزان تُرك به ما کمک خواهد کرد. لطفاً روی شکل فوق این مسیر را مشخص کنید.

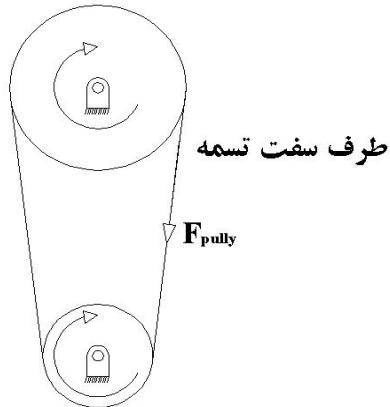
۲) آنالیز نیرو :

نوع چرخدنده در این سوال هلیکال (مارپیچ) می باشد ، چرخدنده هلیکال را مانند فوق نمایش می دهند و این چرخدنده حتماً حتماً دارای مؤلفه نیروی محوری W_a است که این مؤلفه را از روی شیارهای روی چرخدنده می توان به صورت زیر تعیین کرد:
نگاه می کنیم بینم که رانده شده خطوط شیدارش چگونه حرکت می کنند به سمت بالا می رود یا پایین می رود از روی آن می توان W_a را تعیین کرد.
عمود بر خطوط شیداری را رسم می کنیم و جهت W_a به صورت زیر بدست می آید.

آنالیز نیرو را روی شافت شروع می کنیم بدین منظور داریم:

۱) پولی را از روی شافت بر می داریم و به جای آن یک نیرو و تُرک T را می گذاریم.

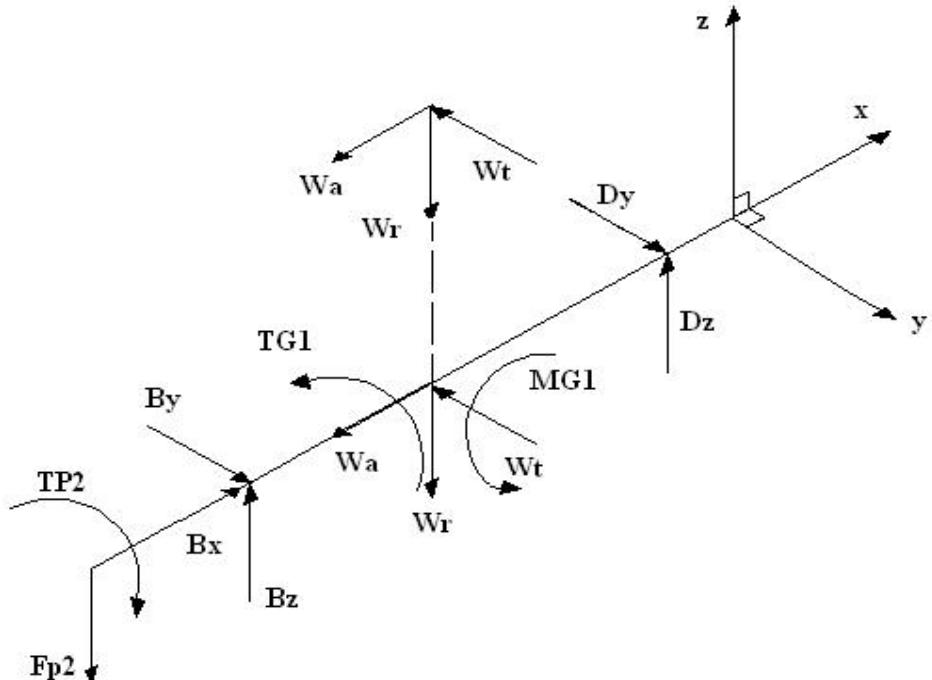

۲) می دانیم که تکیه گاه ها دارای سه مؤلفه هستند که یکی از این سه مؤلفه در راستای محور شافت قرار می گیرد، این مؤلفه را می توانیم کششی یا فشاری بگیریم.

اگر کششی بگیریم \leftarrow می دانیم که نیروی محوری کششی باعث باز شدن ترک می شود بنابراین بر طبق نکاتی که قبلًا گفته شده است باید اثر آن را در محاسبات خود وارد کنیم بنابرای طراحی را با این کار کمی مشکل می کنیم.

اگر فشاری بگیریم \leftarrow می دانیم که نیروی محوری فشاری نه تنها باعث باز شدن ترک نمی شود بلکه ترک را بسته نگه می دارد. بنابراین فرض می کنیم نیروی محوری فشاری است و طبق نکاتی که قبلًا خواندیم از نیروی فشاری می توان در محاسبات صرف نظر کرد. بنابراین هر تکیه گاه دو مؤلفه نیرو پیدا می کند.

۳) شافت و نیروهای اعمالی به آن را رسم می کنیم.

$$M_{G1} = W_a \times \frac{D_{G1}}{2}$$

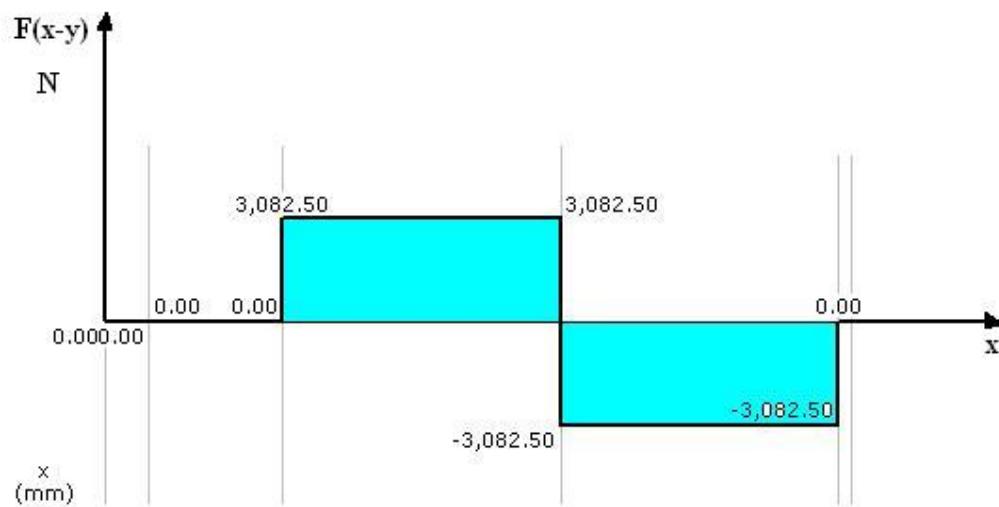
$$T_{G1} = W_t \times \frac{D_{G1}}{2}$$

توجه M_{G1} حول محور y می باشد.

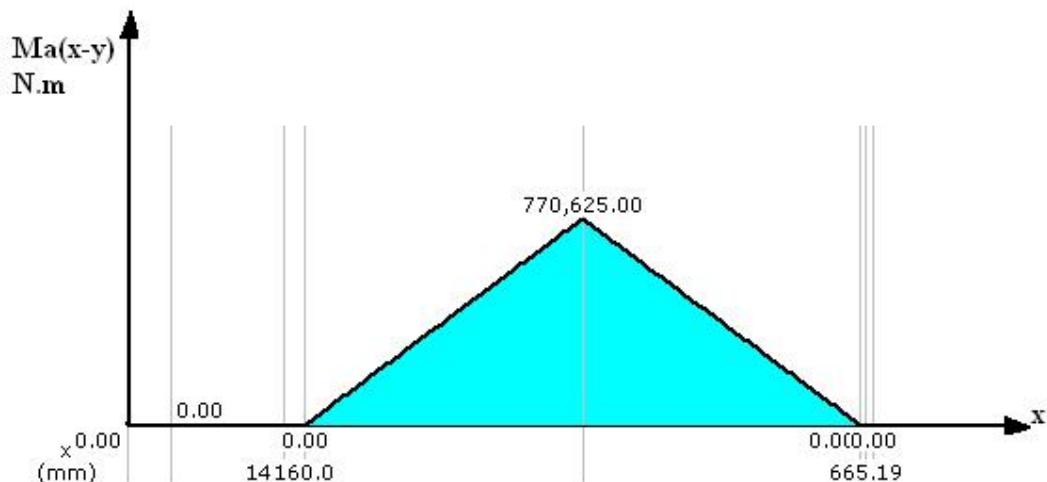
چون W_a با D_x شافت را در قسمت CD می کشند بنابراین باید از D_x صرف نظر کنیم تا کشش شافت را محاسبه نکنیم.

آنالیز شافت در دو صفحه (X-Y) و (X-Z) :

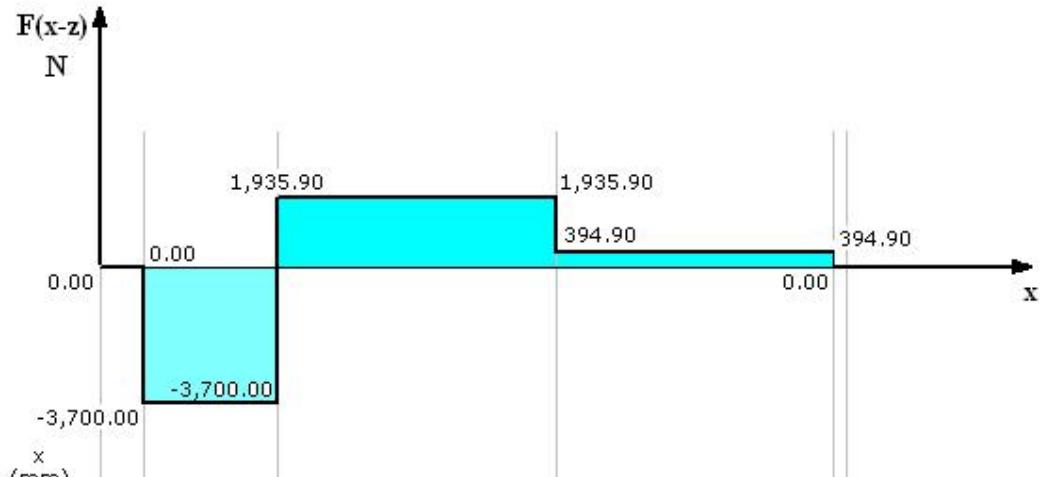
$$\begin{cases} W_t = W \cos \phi \\ W_r = W \sin \phi \end{cases} \rightarrow \tan \phi = \frac{W_r}{W_t}$$

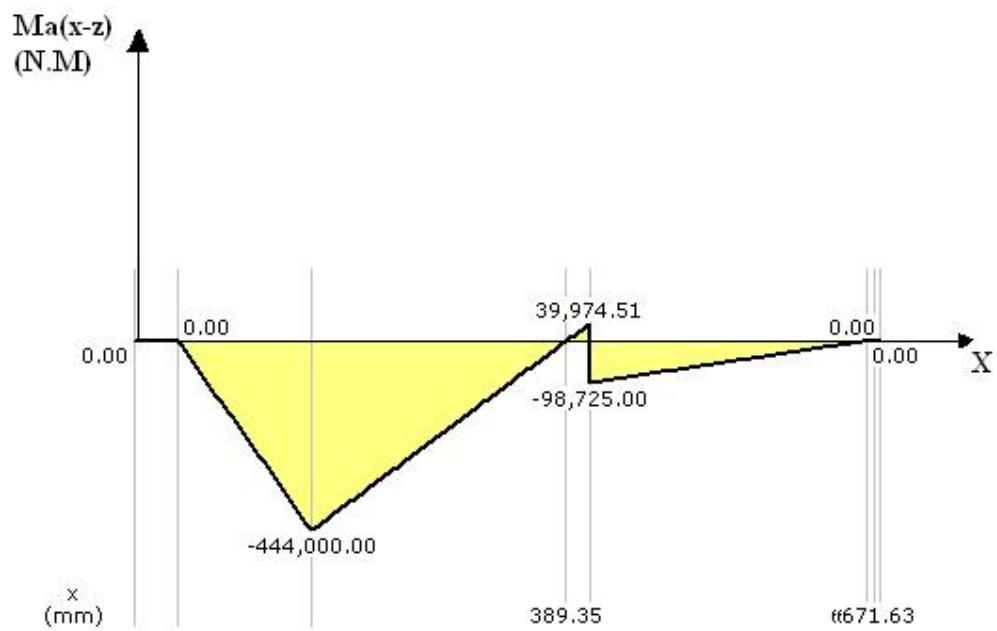
رسم دیاگرام نیروی برشی شافت در صفحه (x-y)

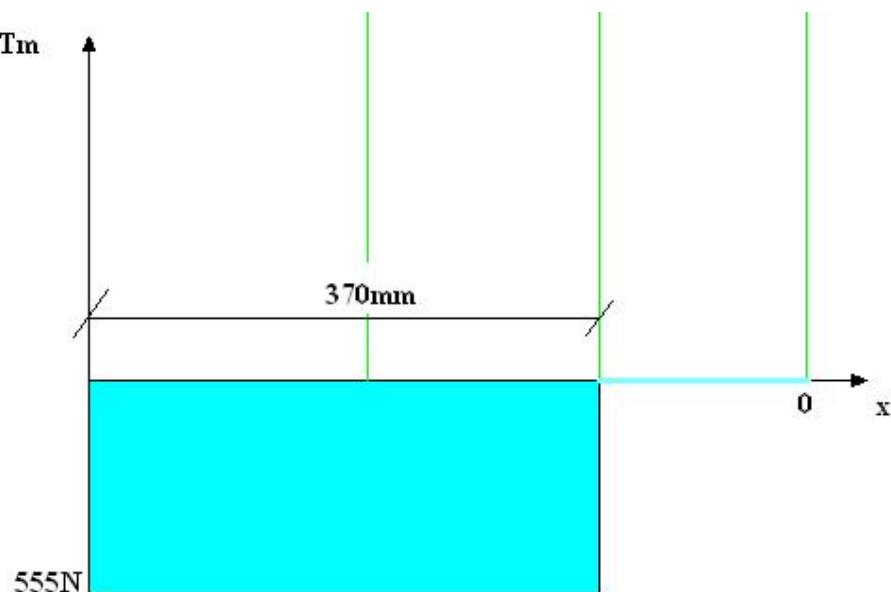
دیاگرام گشتاور خمی شافت در صفحه (x-y)

رسم دیاگرام نیروی برشی در صفحه (x-z)

رسم دیاگرام گشتاور در صفحه (X-Z)

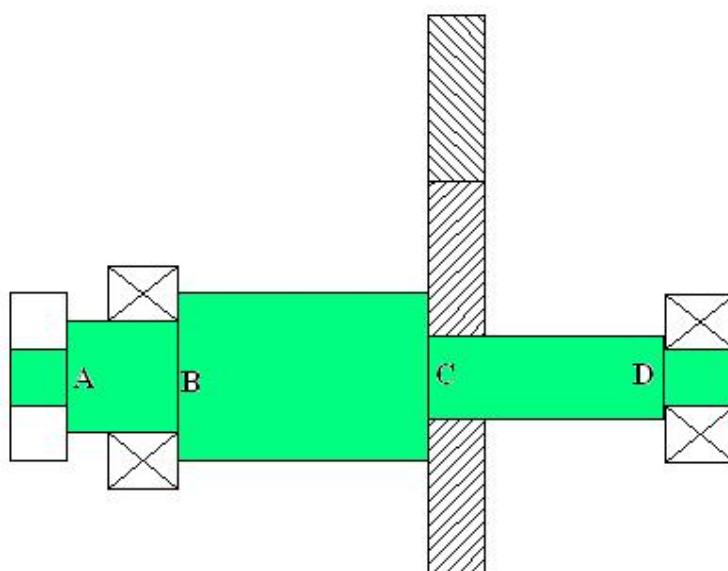
رسم دیاگرام ترک مصرفی شافت

همانطور که در فوق واضح است. دیاگرام مربوط به نیروی محوری را دیگر نکشیدیم برای اینکه آنرا فشاری فرض کرده ایم و از آن صرفنظر کردیم.

آنچه که در دیاگرام های رسم شده برای ما مهم است نقاط مشخص شده بالا نیستند بلکه نقاطی هستند که روی شافت منطبق بر پله یا جای خار هستند که محل تمکز تنش می باشند و سازنده مکان بحرانی هستند.

رسم آبشنی از شافت :

بعد از این که آنلیز نیرویی را انجام دادیم بایستی یک آبشنی از طراحی شافت را داشته باشیم ، این آبشن بايد به گونه ای معقول باشد ، ما شافت را به صورت زیر طراحی می کنیم :

$$M_A = \sqrt{(M_{A(X-Y)})^2 + (M_{A(X-Z)})^2} = 148 N.m$$

محاسبه ممان در پله A :

محاسبه ممان در پله B :

$$\begin{cases} M_B = \sqrt{(M_{B(X-Y)})^2 + (M_{B(X-Z)})^2} \\ M_{B(X-Y)} = (30825 \times 125 \times 10^{-3}) = 3853 \\ M_{B(X-Z)} = -444 + \frac{(125 \times (56359 - 3700))}{1000} = -41980 \end{cases} \rightarrow M_B = \sqrt{(-41980)^2 + (3853)^2} = 42155 N.m$$

محاسبه ممان در پله C :

$$\begin{cases} M_{C(x-z)} = -444 + \frac{20 \times (5635.9 - 3700)}{1000} = -56.82 \\ M_{C(x-y)} = (3082.5 \times (200 \times 10^{-3})) = 616.5 \end{cases} \rightarrow M_C = 619.11 N.m$$

محاسبه ممان در پله D :

$$\begin{cases} M_{D(x-y)} = \frac{3082.5 \times 12.5}{1000} = 38.531 \\ M_{D(x-z)} = (-394.9) \times 12.5 \times 10^{-3} = 4.936 \end{cases} \rightarrow M_D = 38.85 N.m$$

با توجه به رابطه روبرو برای چرخ تمسه ها داریم :

$$\begin{aligned} \frac{T_1}{T_2} &= \frac{d_1}{d_2} = \frac{\omega_2}{\omega_1} \\ \frac{\omega_{p2}}{\omega_{p1}} &= \frac{d_1}{d_2} \Rightarrow \omega_{p2} = \frac{120}{300} \times 950 = 380 rpm \\ &\begin{cases} \omega_{p1} = 950 rpm \\ \omega_{p2} = 380 rpm \end{cases} \end{aligned}$$

با توجه به فرمول توان خواهیم داشت :

$$P = T \cdot \omega$$

$$T_{p2} = \frac{P}{\omega_{p2}} = \frac{30 \times 736}{(380)(\frac{2\pi}{60})(\frac{rad}{s})} = 555 N.m$$

$$F_{p2} = \frac{T_{p2}}{r_{p2}} = \frac{555 \times 10^3 (N.mm)}{150 (mm)} = 3700 N$$

همانطور که قبل گفتیم ما مسیر انتقال نیرو را جهت تُرک می خواهیم ، بنابراین داریم:

$$T_{P_2} = T_{G1}$$

با تعیین ترک مشخص می کنیم از آنجا که از پولی Gear ۱ انتقال نیرو ۱۰۰٪ و جایی مصرف نمی شود بنابراین تُرکی که به ۱ Gear می رسد برابر تُرکی که از پولی خارج می شود . با توجه به این نکته داریم :

$$T_{G1} = T_{P1} = W_t \times \frac{d_{G1}}{2} \Rightarrow w_t = \frac{T_{G1} \times 2}{180} \Rightarrow w_t = \frac{555 \times 10^3 (N.m)}{90mm} = 6165N$$

با توجه به رابطه ای که برای W_a و W_r در صورت سوال داریم :

$$W_a = W_r = 0.25W_t \Rightarrow W_a = W_r = 1541N$$

$$M_{G1} = 1541 \times 90 \times 10^{-3} = 138.7 N.m$$

$$T_{G1} = 6165 \times 90 \times 10^{-3} = 555 N.m$$

تعیین نیرو های تکیه گاهی :

$$\begin{cases} D_z = -394.9 \\ D_y = 3082.5 \end{cases} \quad \begin{cases} B_z = 5635.9 \\ B_y = 3082.5 \end{cases}$$

بعد از اینکه نیروهای اعمالی روی شافت بدست آمد بایستی عکس العمل تکیه گاهها بر روی شافت را نیز تعیین کنیم به همین منظور از استاتیک خواهیم داشت :

$$\sum M_B)_x = 0 \Rightarrow T_{P2} - T_{G1} = 0 \Rightarrow T_{P2} = T_{G1}$$

$$\sum M_B)_y = 0 \Rightarrow [(3700 \times 120) - (1541 \times 250) + (138.7 \times 1000) + (D_z \times 500)] = 0$$

$$\Rightarrow [(444000) - (385250) + (138700) = -500D_z] \Rightarrow D_z = \frac{197450}{-500} = -394.9$$

$$\sum M_B)_z = 0 \Rightarrow [(6165 \times 250) - (500 \times D_y)] = 0 \Rightarrow D_y = \frac{1541250}{500} = 3082.5$$

$$\sum F_y = 0 \Rightarrow B_y - (6165) + 3082.5 = 0$$

$$\sum F_z = 0 \Rightarrow [(-3700 + B_z - 1541 + D_z)] = 0 \Rightarrow B_z = 5635.9$$

بنابراین نیروهای تکیه گاهی به قرار زیر است:

$$D \begin{cases} D_x = 0 \\ D_y = 3082.5 \\ D_z = -394.9 \end{cases} \quad B \begin{cases} B_x = 0 \\ B_y = 3082.5 \\ B_z = 5635.9 \end{cases}$$

حال این نیرو ها را روی شافت می گذاریم و جهت تحلیل دیاگرام های (T-X) و (M-X) و (V-X) در دو دستگاه Z-X و Y-X شافت را آنالیز می کنیم.

چون اندازه ها مشخص نیستند بنابراین K_b و K_e را نمی توان به طور دقیق در فرمول زیر قرار داد:

$$S_e = k_a k_b k_c k_d k_e k_f \times S'_e$$

به منظور رفع این مشکل $K_b = 0.85$ می‌گیریم و جهت رفع مشکل K_e داریم:

$$\text{A پله} \quad \begin{cases} \frac{D}{d} = 1.2 \\ \frac{r}{d} = 0.05 \quad 0.5 \leq r \leq 1mm \end{cases} \Rightarrow K_t = 1.9$$

$$\begin{cases} S_{ut} = 400 \left(\frac{N}{mm^2} \right) \\ r = 1mm \end{cases} \xrightarrow{\text{page 279}} q = 0.65$$

$$K_f = 1 + (K_t - 1)q = 1.6 \Rightarrow K_f = 1.6$$

این هیچ ربطی به K_f فرمول S_e ندارد.

$$K_e = \frac{1}{K_f} \Rightarrow K_e = 0.625$$

$$K_b = 0.85$$

$$K_a \begin{cases} S_{ut} = 400 MPa \\ \text{surface machining} \end{cases} \xrightarrow{\text{page 267}} K_a = 0.84$$

$$K_d = 1 \quad K_f = 1 \quad K_c = 1$$

وقتی صحبت از R نیست خودمان % ۵۰ می‌گیریم و ضریب اطمینان ۱ می‌شود.

$$S'_e = 0.5 S_{ut} = 200 MPa$$

$$S_e = k_a k_b k_c k_d k_e k_f \times S'_e \Rightarrow S_e = (0.84)(0.85)(1)(1)(0.625)(1)(200) = 89.25 MPa$$

با استفاده از فرمول کلی برای قطر شافت داریم:

$$d = \left[\frac{32n}{\pi} \left[\left(\frac{k_f T_a}{se} + \frac{T_m}{sy} \right)^2 + \left(\frac{K_f M_a}{se} + \frac{M_m}{sy} \right)^2 \right]^{\frac{1}{2}} \right]^{\frac{1}{3}}$$

رعایت واحد ها در این فرمول مهم است.

$$d_1 = \left[\frac{32(3)}{\pi} \left[\left(0 + \frac{555 \times 10^3 (N.mm)}{280(N/mm^2)} \right)^2 + \left(\frac{148 \times 10^3 (N.mm)}{89.25(N/mm^2)} + 0 \right)^2 \right]^{1/2} \right]^{1/3} = 42.9mm$$

$$d_2 = \left[\frac{32(3)}{\pi} \left[\left(0 + \frac{555 \times 10^3 (N.mm)}{280(N/mm^2)} \right)^2 + \left(\frac{421.5 \times 10^3 (N.mm)}{89.25(N/mm^2)} + 0 \right)^2 \right]^{1/2} \right]^{1/3} = 53.9mm$$

$$d_3 = \left[\frac{32(3)}{\pi} \left[\left(0 + \frac{555 \times 10^3 (N.mm)}{280(N/mm^2)} \right)^2 + \left(\frac{619 \times 10^3 (N.mm)}{89.25(N/mm^2)} + 0 \right)^2 \right]^{1/2} \right]^{1/3} = 60.41mm$$

$$d_4 = \left[\frac{32(3)}{\pi} \left[(0+0)^2 + \left(\frac{38.85 \times 10^3 (N.mm)}{89.25(N/mm^2)} + 0 \right)^2 \right]^{1/2} \right]^{1/3} = 23.9mm$$

حال مشکل اینجا پیدا می شود که ما بلبرینگ با قطر ۵۳.۹mm نداریم و بلبرینگ ها از ۲۰ به بعد شماره ۶ شان ۵ تا ۵ بالا می رود . پس می آئیم و قطر بلبرینگ را ۵۵mm می گیریم با اینکار همه قطر ها به هم می ریزد حال باید چه کار کنیم ؟ از جدول استاندارد سازی قطر ها که در متن درس ارائه شده داریم :

$$d_1 = 44mm$$

$$d_2 = 55mm \xrightarrow{\text{page 443}} d_2 = 63mm$$

$$d_3 = 62mm$$

$$d_4 = 25mm \xrightarrow{\text{page 443}} d_4 = 30mm$$

توجه داریم که برای d_2 قطر پله پشت ۵۵ با $d=63mm$ می باشد.

نکته دیگری که بایستی به آن توجه کنیم این است که قطر های d_1 و d_3 در مقابل هم غیر قابل قبول هستند و این لذا معقول نیست که بلبرینگی با کنس داخلی ۶۳ داری پشت بلبرینگ ۶۲ باشد برای رفع این معضل هم داریم :

$$\frac{D}{d} = 1.2 \Rightarrow D = 55 \times 1.2 = 66mm$$

بنابرای شافت مورد نظر داری مشخصات زیر است :

$$d_1 = 44 mm$$

$$d_2 = 66 mm$$

$$d_3 = 62 mm$$

$$d_4 = 30 mm$$

فصل هشتم

پیچ و مهره

پیچ و مهره :

پیچ ها قطعاتی هستند که برای متصل کردن اجزای مختلف یک سازه به کار می روند.

پیچ ها به سه دسته تقسیم می شوند:

۱) پیچ هایی که به تنها یی به کار می روند (Screw). مانند پیچ نجّاری

۲) پیچ هایی که همراه مهره استفاده می شوند (Bolt & nut).

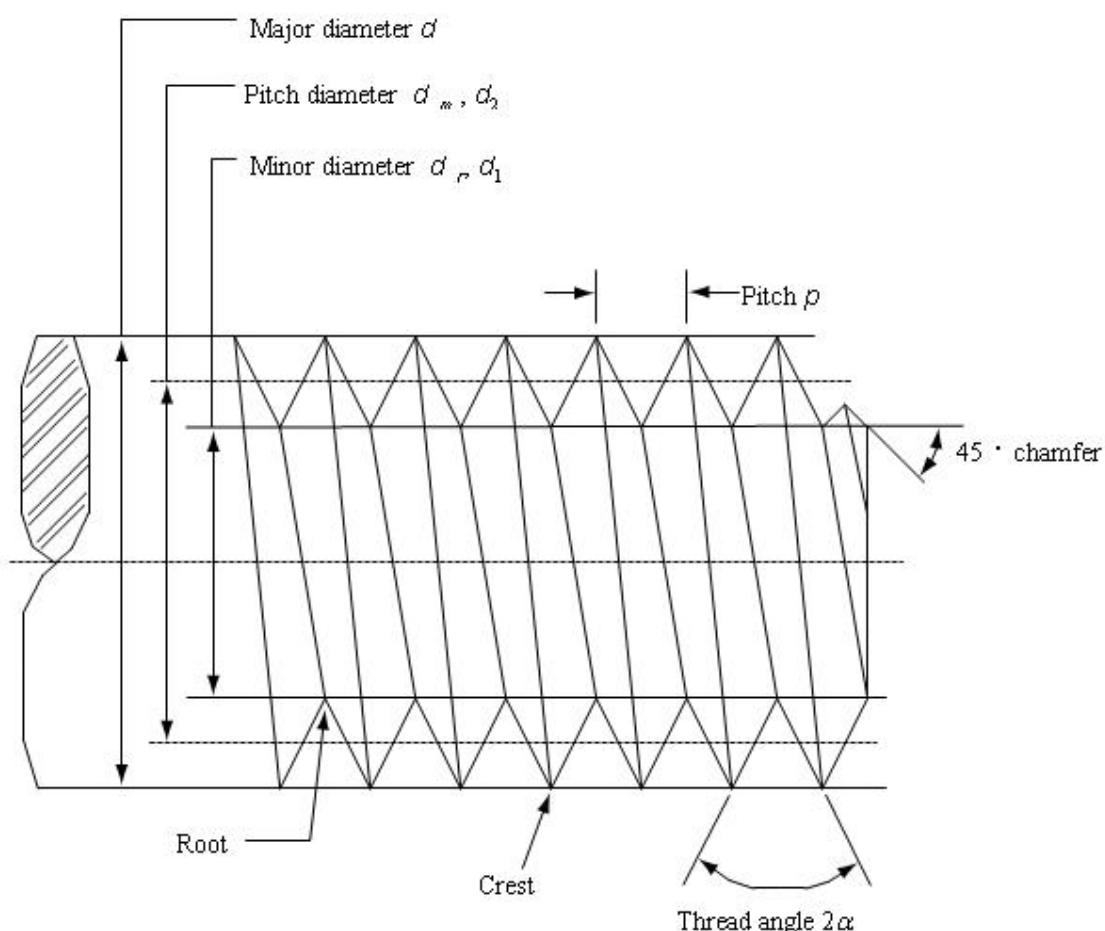
۳) پیچ هایی که وقتی از بال سفت می کنیم از پایین هم سفت می شوند (Stud) یا همان پیچ سر سیلندر.

M_{xxy} \rightarrow عدد X مربوط به قطر و y مربوط به طول است.

پیچ ها جزء قطعات استاندارد هستند و در طراحی ما تنها M را تعیین می کنیم.

DIN ۹۳۱: اینکه سر پیچ چه شکلی است از روی آن تعیین می شود.

تعاریف واژه های فنی مربوط به پیچ ها:

۱) تعریف گام پیچ (Pitch Diameter) :

فاصله بین دو دندۀ متواالی پیچ به موازات محور پیچ است.

تعریف گام در واحد های ایالات متحده عکس تعداد دندۀ N در هر اینچ است.

۲) قطر کوچکتر (d_t) :

کوچکترین قطری که بر روی دندۀ پیچ اندازه گیری می شود را قطر کوچکتر گویند

۳) قطر بزرگتر یا قطر اسمی (d_v) (Major diameter of thread) :

بزرگترین قطر دندۀ پیچ می باشد که آنرا با d_v نمایش می دهند.

عدد X در $M_{x \times y}$ مربوط به همین مقدار است.

۴) تعریف جلو بر (Lead of thread) :

جلوبر (L) که در شکل مشخص نشده است ، فاصله ای است که مهره بر اثر یک دور بسته شدن به موازات محور پیچ می پیماید.

برای پیچ یک راهه جلوبر برابر گام پیچ است بنابراین برای داریم:

پیچ چند راهه (Multiple thread) :

پیچی که در آن دو رزوه و یا بیشتر در کنار هم تراشیده شود معروف به پیچ چند راهه است.

جلوبری پیچ دو راهه ، دو برابر گام و جلوبری پیچ سه راهه سه برابر گام است .

از پیچ سه راهه جایی استفاده می شود که نیاز به سرعت بیشتر داشته باشیم مثل : استاتر ماشین.

تعریف پیچ راستگرد (Right hand thread) :

اگر مقطع استوانه پیچ را مقابل خود بگیریم و یک رزوه از آن را در جهت عقربه های ساعت دنبال کنیم و

رزوه از ما دور گردد می گوییم پیچ راستگرد است .

در اکثر موارد پیچ های مورد استفاده راستگرد هستند اما در موارد خاص نیز پیچ ها چیگرد ساخته می شوند.

قطر گامی (d_p) (Pitch diameter of thread) :

قطر استوانه ای هم محور با قطر استوانه پیچ که روی این استوانه ضخامت یک دندۀ با فضای خالی بین دو دندۀ برابر است.

$$d_t = \frac{d_p + d_r}{2}$$

متوسط قطر گامی . قطر ریشه (d_t) :

$$A_t = \frac{\pi(d_t)^2}{4}$$

A_t : سطح مؤثر بر اثر کشش است و از فرمول بالا محاسبه می شود و برای هر پیچ در جدول ۳۲۱ کتاب وجود دارد.

نکته تست فوق لیسانس :

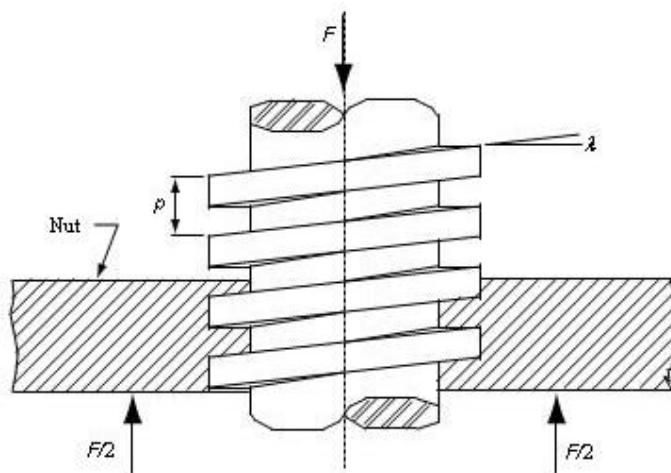
اگر یک پیچ تحت کشش قرار گرفت برای محاسبه تنش از فرمول A_t بالا استفاده می کنیم .
اما اگر یک پیچ تحت برش قرار گرفت برای محاسبه تنش از فرمول زیر استفاده می کنیم که در آن d مربوط به قطر اسمی یا قطر بزرگتر می باشد:

$$A_t = \frac{\pi(d)^2}{4}$$

پیچ های انتقال قدرت : (Power screw thread)

پیچ های دنده مربعی و دنده ذوزنقهای برای انتقال قدرت استفاده می شوند (مانند پیچ های جک)
پیچ دنده مربعی بهتر از دنده ذوزنقه ای است

mekanik پیچ های انتقال قدرت (power screw) :

λ : زاویه جلوبر ، Ψ : زاویه مارپیچ ، P : گام ، F : نیروی فشاری ، d_m : قطر متوسط .
معمولأً پیچهای انتقال قدرت در ماشین ها برای تغییر دادن حرکت زاویه ای به حرکت خطی و انتقال قدرت استفاده می شود ، از جمله کاربردهای این پیچ ها در پیچ های جلوبر ماشین تراش ، پیچ های گیره ها ، پرس های دستی و جک ها می باشد .

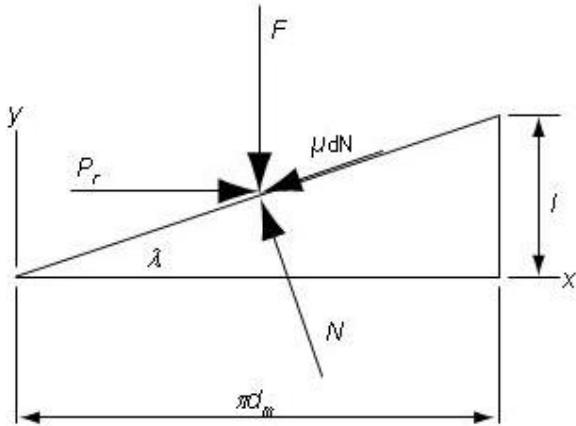
$$l = np$$

$$\lambda = \operatorname{tg}^{-1}\left(\frac{l}{\pi d_m}\right)$$

$$d_m = d - \frac{p}{2}$$

$$d_r = d - p$$

الف) تُرك بالابر (T_{rise}):

F : نیروی خارجی است که روی پیچ انتقال قدرت می باشد.

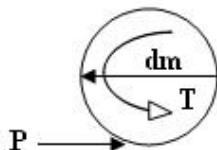
dN : عکس العمل سطح است بین مهره و پیچ.

μdN : نیروی اصطکاک بین رزوه پیچ و مهره.

P : نیروی ایجاد کننده تُرك است ، بنابراین تُرك برابر است با $.T = \frac{Pd_m}{2}$

تذکر :

نیروی μdN ، نیروی اصطکاکی مماس بر سطح رزوه است اما dN عمود بر سطح رزوه است.

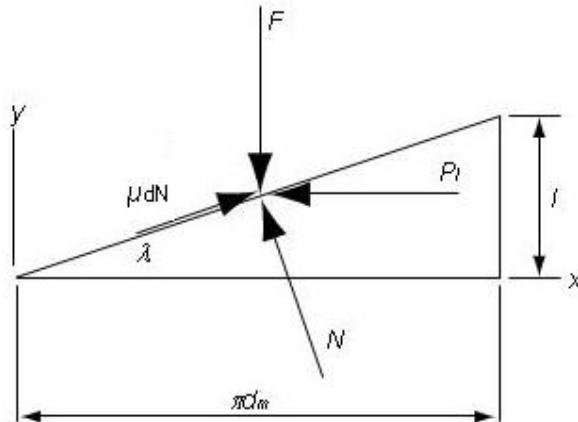
در صورتیکه معادلات تعادل را برای نیروهای اعمالی بر روی یک رزوه بنویسیم رابطه P و F به شکل زیر می شود

که از آنها تُرك لازم برای بالا بردن به صورت زیر بدست می آید:

$$\begin{cases} P = \frac{F(\sin \lambda + \mu \cos \lambda)}{(\cos \lambda - \mu \sin \lambda)} = \frac{F(\frac{l}{\pi d_m} + \mu)}{1 - (\frac{\mu \cdot l}{\pi d_m})} \rightarrow T = \frac{Fd_m}{2} \left(\frac{l + \pi \mu d_m}{\pi d_m - \mu l} \right) \\ T = \frac{Pd_m}{2} \end{cases}$$

ب) تُرك پایین آمدن (T_{lower}):

آنالیز نیرویی پایین آمدن فقط در جهت نیروی اصطکاک و تُرك با شکل قبلی تفاوت دارد.

جهت عکس گشتاور با عوض شدن جهت P مشخص می شود.

بنابراین برای تُرك لازم جهت پایین آوردن هم داریم:

$$\left\{ \begin{array}{l} P = \frac{F(\mu \cos \lambda - \sin \lambda)}{\cos \lambda + \mu \sin \lambda} = \frac{F(\mu - \frac{l}{\pi d_m})}{1 + (\mu \cdot \frac{l}{\pi d_m})} \rightarrow T = \frac{Fd_m}{2} \left(\frac{\pi \mu d_m - l}{\pi d_m + \mu l} \right) \\ T = \frac{Pd_m}{2} \end{array} \right.$$

معادله فوق گشتاور یا تُرکی را که باید اعمال کنیم تا بر نیروی مالشی غلبه تا بار پایین آید می دهد.

در برخی موارد ممکن است که بزرگ بودن بار یا کم بودن مالش ، سبب شود بار خودش پایین بیاید و پیچ بدون هر گونه زور خارجی بچرخد.

در چنین مواردی ، گشتاور بدست آمده از معادله فوق یا منفی و یا صفر بوده است.

- تذکر بسیار مهم:

تُرك حتماً باید از صفر بزرگتر باشد. $T > 0$

اگر تُرك منفی شود شرط خود قفل کنی زیر سوال می رود مگر اینکه بوش داشته باشیم و اصطکاک آن بتواند کمک به مثبت کردن قفل کند. چون در این حالت داریم:

$$T_{rise} \text{ or } T_{lower} + T_{bush} > 0$$

$$T_{bush} = T_c = \frac{F(\mu_c \times d_c)}{2}$$

بنابراین در طراحی ما بایستی λ را طوری بگیریم که حتماً از θ کوچکتر باشد این شرط را شرط خود قفل کنی گویند.

(در ساخت پیچ انتقال قدرت طراحی پیچ باید به گونه ای باشد که $\lambda < \theta$ باشد). و به طور کلی برای شرایط خود قفل کنی داریم:

$$\begin{cases} T > 0 \rightarrow \mu - \frac{l}{\pi d_m} > 0 \rightarrow \mu > \frac{l}{\pi d_m} \rightarrow \mu > \tan \lambda \rightarrow \theta > \lambda \\ \tan \theta > \tan \lambda \end{cases}$$

می توان عبارت ساده ای برای بازده پیچ های انتقال قدرت بدست آورد در صورتیکه نیروی اصطکاکی قابل صرف نظر باشد و تُرک T را فقط برای بالا بردن با محاسبه T در دو حالت زیر داریم:

الف) ضریب اصطکاک صفر باشد \leftarrow راندمان ۱۰۰٪ خواهد بود.

ب) اگر $\mu = 0$ باشد در این صورت $T_0 = \frac{Fl}{2\pi}$ خواهد بود بنابراین داریم:

$$\begin{cases} T_0 = \frac{Fl}{2\pi} \\ e = \frac{T_0}{T} \end{cases} \rightarrow e = \frac{Fl}{2\pi T}$$

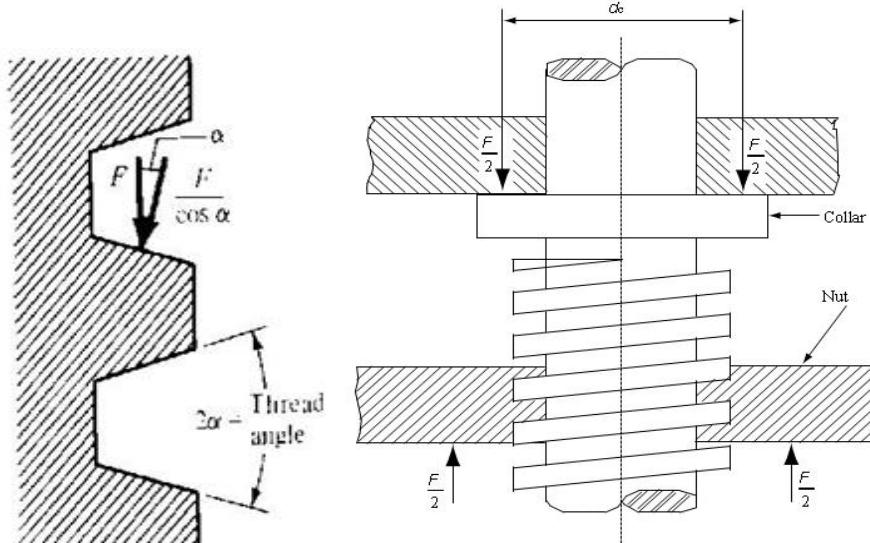
توجه داریم که در فرمول بالا T مربوط به تُرک بالا بر و F نیروی وارد شده و l طول جلوبر می باشد.
روابطی که در فوق بدست آمد برای پیچ های با رزوه های مربعی می باشد. در صورتیکه رزوه ها آکم باشد ، زاویه α دندنه های پیچ بر روی روابط اثر می گذارد. در این صورت باید جمله مربوط به نیروی مالشی را بر $\cos \alpha$ تقسیم نمود.

نتیجه برای بالا بردن بار ، یا سفت کردن پیچ یا مهره چنین می شود :

$$T = \frac{Fd_m}{2} \left(\frac{l + \pi d_m \sec \alpha}{\pi d_m - \mu l \sec \alpha} \right)$$

معادله فوق یک معادله تقریبی است چون اثر زاویه پیشرو در نظر گرفته نشده است.

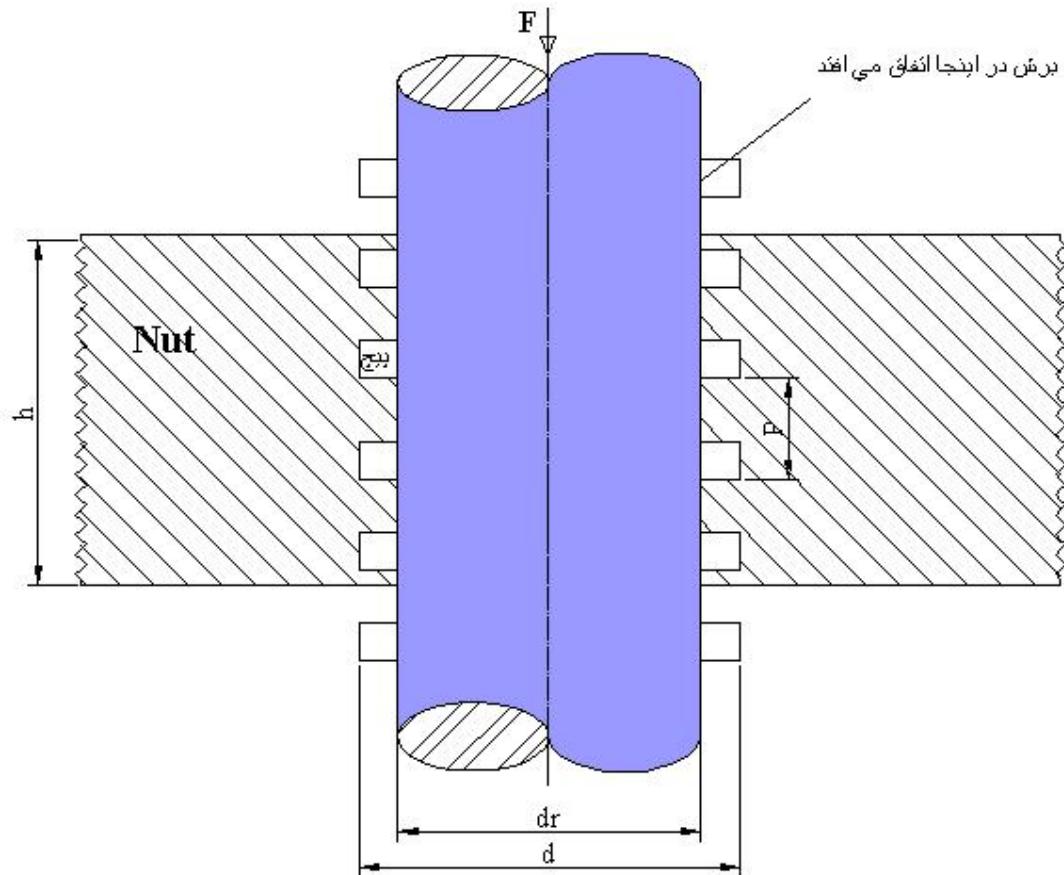
پیچ های قدرت رزوه مربعی بازده بیشتری نسبت به پیچ آکم دارند، زیرا پیچ های آکم به خاطر حالت گوه ای نیروی مالشی بیشتری دارند. اما به علت ماشینکاری آسان تر و امکان به کارگیری مهره دو نیمه که برای جرمان سایش می توان آن را تنظیم کرد ، پیچ رزوه آکم بر مربعی مزیت دارند .
هنگامی که پیچ زیر بار محوری است ، برای تحمل بار مؤلفه محوری بار ، باید یک یاتاقان کفی یا یقه بین دو عضو دوران کننده و عضو ساکن به کار برد.(شکل زیر)

همانطور که قبل‌اً هم گفته شده است داریم:

$$T_{bush} = T_c = \frac{F(\mu_c \times d_c)}{2}$$

- **تنش‌های رزووه:**

تنش هایی که در این قسمت محاسبه می شوند تنش های اسمی می باشد ، کاربردی در عمل ندارند اما از آنها می توان برای محاسبه ارتفاع مهره (h) استفاده نمود.

در اینجا خاطر نشان می کنیم که بیچ ها معمولاً بر روی ساق خود می بُرند (d_r).

۱) برای محاسبه تنش برشی برای پیچ داریم:

$$\begin{cases} A = \pi \times \frac{P}{2} \times d_r \times \frac{h}{p} \\ \tau = \frac{F}{A} \end{cases} \rightarrow \tau_{bolt} = \tau_b = \frac{2F}{\pi \times d_r \times h}$$

۲) برای محاسبه تنش برشی در مهره هم داریم :

$$\tau_{Nut} = \tau_N = \frac{2F}{\pi \times d \times h}$$

تذکر : بر طبق فرمول های بدست آمده از فوق در می یابیم که تنش برشی Bolt بیشتر از تنش برشی Nut است ، لذا معمولاً جنس مهره را مقداری از پیچ ضعیفتر می گیرند.

• تنش لهیدگی :

می توان نیروی F را به صورت اثر لهیدگی نیز بر روی رزووه ها در نظر گرفت در این صورت خواهیم داشت :

$$\begin{cases} A = \frac{\pi}{4} (d^2 - d_r^2) \times \left(\frac{h}{p}\right) \\ \sigma = \frac{F}{A} \end{cases} \rightarrow \sigma = \frac{4F \times p}{\pi \times h \times (d^2 - d_r^2)}$$

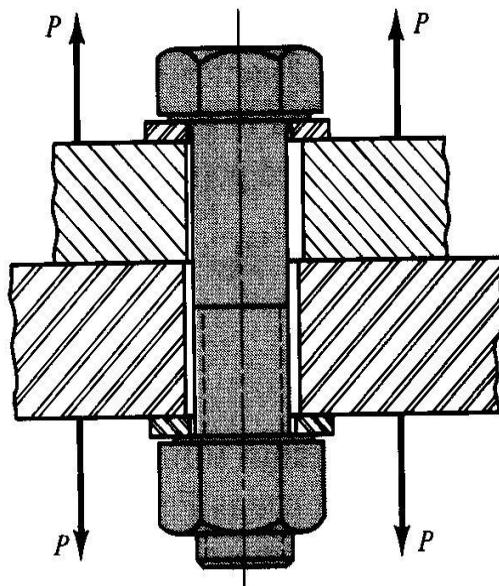
نکته طراحی :

۱) از دو فرمول مربوط به τ و σ در فوق دو تا h را بدست می آوریم هر کدام که بزرگتر بود آنرا به عنوان h مهره استفاده می کنیم ، که در محاسبات فوق τ_b با تنش برشی مجاز مقایسه شده و σ با σ مجاز مقایسه شده و بدست می آید.

۲) اگر پیچ استاندارد باشد به احتمال قریب به یقین بحران در برش می شود یعنی فرمول τ_b وضعیت بدتری را نشان خواهد داد.

• اتصال های پیچ و مهره ای تحت کشش :

یکی از کاربردهای پیچ و مهره اتصال قطعات به یکدیگر می باشد. در این مورد با پیچاندن مهره، پیچ کشیده می شود تا نیروی سفت نگه داشتن قطعات به یکدیگر ایجاد شود. این نیروی نگهدارنده را پیش کشش یا پیش بار پیچ بار پیچ می گویند. این نیرو پس از آن که مهره به خوبی سفت شد در اتصال باقی خواهد ماند چه بار کششی خارجی P به آن وارد شود یا نشود.(شکل زیر)

تذکر مهم :

در یک اتصال مقدار گیر برابر است با همه کلفتی ماده ای که گرفته و فشرده شده می شود. مثلاً در شکل فوق مقدار گیر برابر است با مجموع کلفتی دو عضو دو پولک (واشر فلزی).

نکته تستی فوق لیسانس :

هر گاه اتصالی مورد نظر باشد که بتوانیم بدون روش های تخریبی آن را باز کرد و به حد کافی برای مقاومت در برابر بار های کششی و بار های برشی یا ترکیبی از این دو محکم باشد اتصال پیچ مهره ای ساده با استفاده از واشر سخت کاری شده راه حل خوبی است لیکن هنگامیکه بار های اصلی از نوع برشی باشند استفاده از پرچ پیشنهاد می شود چون پرچ ها سوراخ های شان پُر است و به توزیع یکنواخت بار ها در پین پرچ های نگه دارنده کمک می کنند.

همانگونه که در شکل فوق می بینید در اتصالات پیچ و مهره ای بین پیچ و سوراخ لقی وجود دارد.

شکل زیر رسمی از مشخصه های نیرو - خیز است و نشان می دهد که چه اتفاقی می افتد.

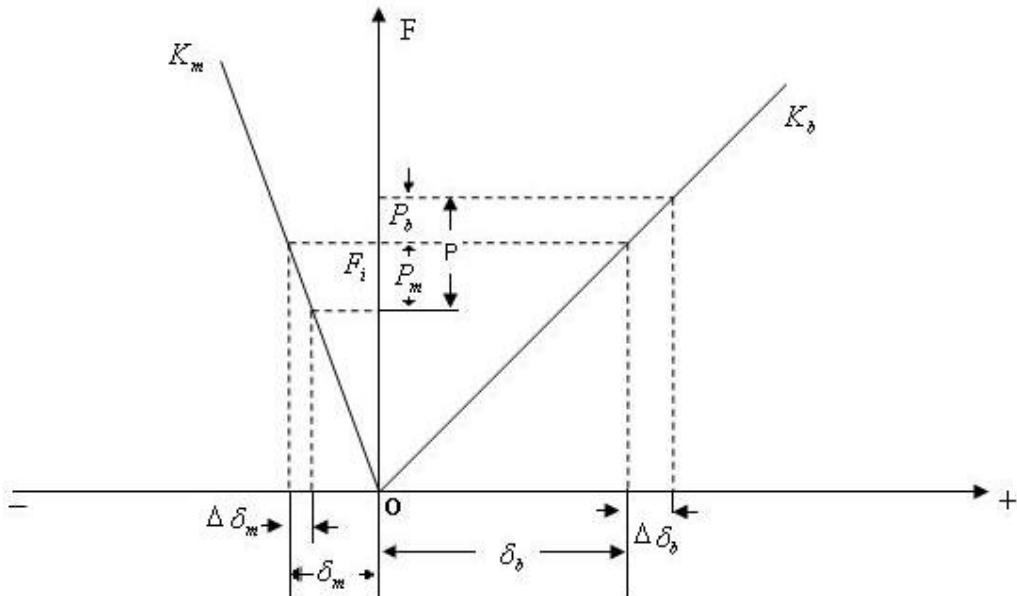
خط K_m سفتی عضو ها است؛ هر نیرویی مانند پیش بار F_i ، تغییر شکل فشاری δ_m را در عضو ها ایجاد خواهد کرد.

همان نیرو تغییر شکل کششی δ_b را در پیچ و مهره سبس خواهد شد.

هنگامیکه بار خارجی اعمال می شود، δ_m به اندازه $\Delta\delta_m$ کاهش و δ_b به همان مقدار افزایش می یابد،

$$\Delta\delta_b = \Delta\delta_m$$

بنابراین بار بر پیچ مهره افزایش و بار وارد بر عضو ها کاهش می یابد.

P : کل بار خاجی.

F_b : کل نیرو واردہ بر پیچ.

F_m : کل نیرو واردہ بر اعضاء.

P_b : سهمی از بار که توسط پیچ تحمل می شود.

P_m : سهمی از بار که توسط اجزا تحمل می شود.

δ_b : تغییر (اضافه) طول پیچ بر اثر پیش بار.

δ_m : تغییر (اضافه) طول اعضاء بر اثر پیش بار.

F_i : پیش بار بر روی پیچ.

$\Delta\delta_b$: تغییر طول پیچ بر اثر P_b .

$\Delta\delta_m$: تغییر طول اعضاء بر اثر P_m .

K_b : سختی پیچ.

K_m : سختی اجزا.

ابتدا با سفت کردن مهره یک پیش بار F ایجاد کرده ایم. حال به بررسی اثر وارد شدن بار کششی خارجی P به این اتصال می پردازیم. بخشی از نیروی P را پیچ تحمل می کند که آن را P_b یا (P_{Bolt}) نامیده و بقیه آن را اعضاء تحمل می کند و P_m یا (P_{member}) نامیده می شود.

با توجه به اینکه پیش بار F_i در پیچ کششی است؛ برای برایند بار وارد شده به پیچ خواهیم داشت:

$$F_b = P_b + F_i$$

همچنین با توجه به اینکه پیش بار F_i در اعضاء فشاری است؛ برای برایند بار وارد شده به اعضاء خواهیم داشت:

$$F_m = P_m - F_i$$

با توجه به برابر بودن تغییر شکل اعضاء و پیچ داریم:

$$\begin{cases} \delta_b = \frac{F_i}{K_b} \\ \Delta\delta_b = \Delta\delta_m \end{cases} \rightarrow \frac{P_b}{K_b} = \frac{P_m}{K_m}$$

همچنین خواهیم داریم $P = P_b + P_m$ بنابراین داریم:

$$P_b = \frac{K_b P}{K_b + K_m} \quad \text{و} \quad P_m = \frac{K_m P}{K_b + K_m}$$

و نهایتاً خواهیم داشت:

$$\begin{cases} F_b = P_b + F_i = \frac{K_b P}{K_b + K_m} + F_i = CP + F_i \\ F_m = P_m + F_i = \frac{K_m P}{K_b + K_m} - F_i = (1-C)P + F_i \end{cases}$$

که $C = \frac{K_b}{K_b + K_m}$ می باشد.

تذکرات مهم:

- ۱) δ_m حتماً باید منفی باشد (اجزاء باید به گونه ای گیر باشند که منفی باشد).
- ۲) P باید از حد مجاز بالاتر رود که δ_m را مثبت کند؛ چون اگر δ_m مثبت شود اجزاء از هم جدا خواهند شد.
- ۳) آنچه مهم است F_i است که این دو قید زیر را دارد:
 - (a) F_m حتماً باید منفی باشد یعنی اعضاء از هم جدا نشود.
 - (b) هم باید مثبت باشد.

ما بایستی K_b و K_m را محاسبه کنیم، محاسبه K_b ساده تر است اماً محاسبه K_m کمی کار می برد.

محاسبه سختی:

الف) محاسبه سختی پیچ (K_b):

$$\begin{cases} \delta = \frac{Tl}{AE} \rightarrow \frac{T}{\delta} = \frac{AE}{l} \rightarrow K_b = \frac{AE}{l} \\ A = \frac{\pi d^2}{4} \end{cases}$$

ب) محاسبه سختی اجزاء (K_m):

در صورتی که گیره پیچ و مهره بیش از دو عضو را شامل شود در این صورت عضو به صورت فر های فشاری سری عمل می کند و می توانیم برای n جزء بنویسیم:

$$\frac{1}{K_m} = \frac{1}{K_1} + \frac{1}{K_2} + \dots + \frac{1}{K_n}$$

تذکر بسیار مهم : امکان دارد یکی از اجزاء واشر نرمی باشد در این صورت سختی آن نسبت سایر عضو ها

$$\text{کوچک است لذا } \frac{1}{K_{\text{gasket}}} \text{ عدد بزرگی می شود و در این صورت می توانیم بنویسیم :}$$

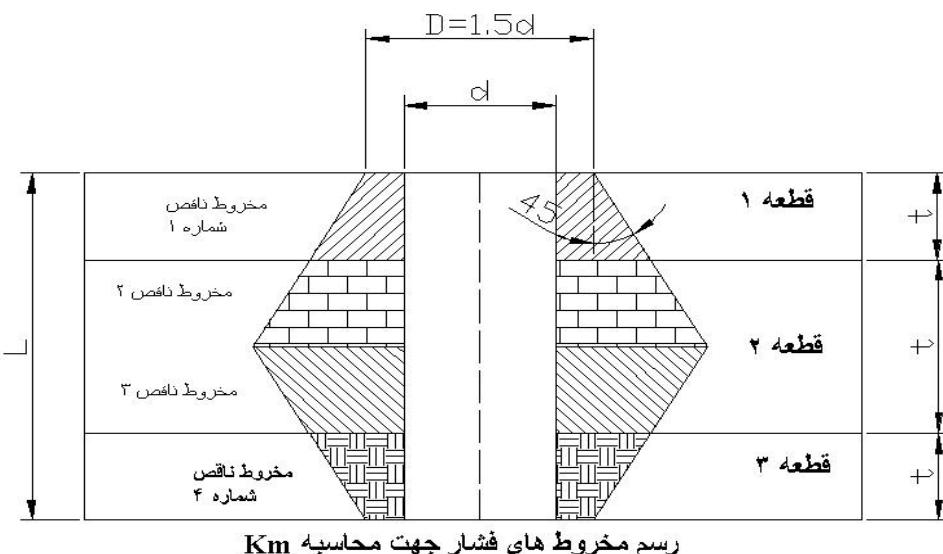
$$K_m = K_g$$

البته امکان دارد که واشرهایی نیز وجود داشته باشد که سختی های آن ها زیاد باشد و دقیقاً مانند یک عضو وارد محاسبات شوند.

• متدهای محاسبه K_m

دو روش عمده برای محاسبه K_m مورد استفاده قرار می گیرد :

1. روش استوانه فشار که فشار توزیع شده بین اجزاء را به صورت یک استوانه به قطر داخلی d و قطر خارجی $3d$ در نظر می گیریم ؛ این روش منسخ و دیگر مورد استفاده قرار نمی گیرد.
2. روش دوم بر اساس توزیع فشار مخروطی می باشد که به شکل زیر ارائه گردیده و از آن استفاده می کنیم.

$$K_m = \frac{\pi \times E \times d \times \tan(\alpha)}{\ln \left[\frac{(2t + D - d)(D + d)}{(2t + D + d)(D - d)} \right]}$$

این مخروط ها با زاویه ۴۵ درجه ($\alpha = 45^\circ$) از محل $D = 1.5d$ که روی شکل مشخص است ترسیم می شود یکی از عضو بالای و دیگری از عضو پایینی.

$$K_m = \frac{\pi \times E \times d}{\ln \left[\frac{(2t + D - d)(D + d)}{(2t + D + d)(D - d)} \right]}$$

برای شکل فوق باید ۴ بار از فرمول K_m استفاده کنیم. (برای هر مخروط یک بار از این فرمول استفاده می‌کنیم.)

$$\frac{1}{k_m} = \frac{1}{k_1} + \frac{1}{k'_2} + \frac{1}{k''_2} + \frac{1}{k_3}$$

اگر حالتی را در نظر بگیریم که تنها دو عضو با مدول الاستیستیه و خصامت یکسان داشته باشیم و طول گیر را $l = 2t$ بگیریم و قطر سطح نشیمن سر پیچ را $D = 1.5d$ بگیریم، نهایتاً خواهیم داشت:

$$K_m = \frac{\pi Ed}{2 \ln \left(5 \frac{l + 0.5d}{l - 0.5d} \right)}$$

نکته:

در صورتیکه از واشر استفاده نمودیم D قطر واشر می‌شود در این صورت K_m از رابطه بالا بدست می‌آید.

با مشخص شدن K_m اکنون می‌توانیم سهم هر کدام از پیچ و اعضاء را در گرفتن نیروی P محاسبه نمائیم:

$$\frac{P_b}{K_b} = \frac{P_m}{K_m}$$

• تُرك مورد نیاز برای سفت کردن پیچ و مهره‌ها جهت ایجاد پیش بار F_i :

فرمولی که در زیر ذکر می‌کنیم یک فرمول کاربردی است و در صنعت هم به ما کمک خواهد کرد، به طوریکه

خواهیم داشت:

$$(Tightening torque) T = k F_i d \quad \begin{cases} K = 0.2 \\ K = 0.15 \end{cases}$$

برای مهره معمولی ۲۰، و برای مهره آبکاری شده برابر ۱۵، است.

مثالی در صنعت:

در فولاد مبارکه اصفهان چرخدنده دو تیکه بزرگی بوده است که برای بستن آندو به نیاز به پیچ و مهره بوده است اما فردی که این پیچ‌ها را روی کار می‌بسته با این معرض روبرو بوده که این پیچ‌ها هر روز شل می‌شدند، شما به عنوان یک مهندس مکانیک چه پیشنهادی برای بستن این پیچ دارید؟

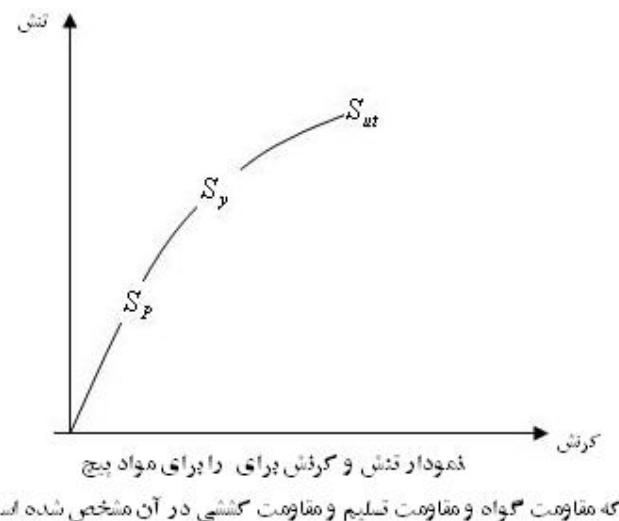
جواب: ابتدا تُرك لازم برای بستن را از رابطه بالا بدست می‌آوریم و با توجه به طول آجاری که شخص برای بستن پیچ‌ها در دست می‌گیرد نیروی لازم برای بستن پیچ بدست می‌آید فرض می‌کنیم این نیرو برابر N_{30} باشد، همانطور که واضح است این نیرو را شخص به طور عادی نمی‌تواند وارد کند برای اینکه پیچ سفت روی کار بسته شود یک راه حل این است که به روش آلمانها عمل کنیم یعنی پیچ را تا یک درجه حرارت مناسب در داخل روغن حرارت دهیم و سپس همانطور که داغ است روی کار بیندیم این کار باعث می‌شود تا بعد از سرد شدن پیچ فیت کار شود؛ حال سوال اینجا است که چرا از روغن استفاده کنیم؛ جواب این است که توزیع حرارت روی پیچ با یکنواختی بیشتر صورت می‌گیرد.

برای تغییرات طول پیچ در حین حرارت هم می توانیم از فرمول زیر استفاده کنیم:

$$\delta = l\alpha\Delta T \rightarrow \delta = \frac{pl}{EA}$$

• استحکام گواه یا گواه (S_p):

همانطور که از شکل زیر واضح است حد تناسب و نقطه تسلیم روی هم نیست.

در طراحی پیچ ها به علت حساسیتی که وجود دارد از S_p استفاده می شود که از لحاظ مقداری از S_y کوچکتر است شکل فوق یک نمونه نمودار تنش و گرفش برای مواد پیچ را نشان می دهد.

نقطه S_p نقطه شروع غیرخطی شدن منحنی تنش و گرفش می باشد که قبل از نقطه سیلان اتفاق می افتد.

در حالت کلی S_p را به صورت $S_p = 0.85S_y$ در نظر گرفت.

تعريف بار گواه چیست؟

بار گواه یک پیچ و مهره ماکریم نیرویی است که به آن پیچ و مهره اعمال می شود بدون آنکه در آن تغییر شکل دائمی به وجود آورد.

تعريف استحکام گواه چیست؟

استحکام گواه یا S_p (Proof stress) مقدار حدی تنش است که با استفاده از بار گواه و سطح تحت تنش

$$S_p = \frac{F_p}{A_i} . \quad \text{کششی تعیین می شود یعنی}$$

• پیش بار استاتیکی (F_i):

همانطور که از روابط قبل بدست آمد، نیروی وارد شده بر پیچ برای بار استاتیکی P برابر است با :

$$F_b = CP + F_i$$

که C را ثابت اتصال نامیده و به صورت $C = \frac{K_b}{K_b + K_m}$ تعریف شد.

F_i را در سه حالت یا به عبارت دیگر با سه شرط در استفاده از فرمول های بالا می توان بدست آورد :

(۱) بیشترین حد (۲) کمترین حد (۳) رابطه تجربی

حالت اول : بیشترین حد:

پیچ وارد فاز پلاستیک نشد یا به عبارت بهتر ثُبَرَد؛ که در این حالت خواهیم داشت:

$$F_b = CP + F_i \xrightarrow{+At} \frac{F_b}{A_t} = \frac{CP}{A_t} + \frac{F_i}{A_t}$$

توجه داریم که ترم دوم طرف راست معادله فوق یعنی $\frac{F_i}{A_t}$ از جنس تنفس است و تنفس ماکریم می تواند S_p باشد ؟

بنابراین S_p به صورت زیر تعریف می شود:

$$S_p = \frac{CP}{A_t} + \frac{F_i}{A_t}$$

حال اگر بخواهیم ضریب ایمنی را وارد فرمول بالا کنیم باید این ضریب را کجا وارد کنیم؟

تذکر بسیار مهم:

ضریب ایمنی خوب ضریب ایمنی است که نیرو را چند برابر کند.

با توجه به تذکر فوق می توانیم ضریب ایمنی n را در فرمول S_p در کنار نیروی P وارد کنیم.

$$S_p = \frac{C \times nP}{A_t} + \frac{F_i}{A_t}$$

مجھول این فرمول F_i است ؛ پس خواهیم داشت:

$$F_i = A_t S_p - CnP$$

بنابراین برای حد بالایی که پیچ نبرد پیش بار استاتیکی به صورت زیر است:

$$F_i)_I = A_t S_p - CnP$$

حالت دوم : کمترین حد:

$$F_i > 0 \rightarrow -F_i + (1-C)P < 0 \rightarrow F_i > (1-C)nP$$

بنابراین برای حد پایینی پیش بار استاتیکی به صورت زیر است:

$$F_i)_H = (1-C)nP$$

تذکر بسیار مهم :

تا اینجا کار باید F_i ای را انتخاب کنیم که بین حد بالایی و پایینی باشد یعنی خواهیم داشت:

$$(F_i)_H < (F_i) < (F_i)_I$$

تذکر :

دلیلی ندارد که در یک سیستم تنها از یک پیچ و مهره استفاده شود بلکه در صورتیکه سیستم مورد نظر ما تحت بار

خارجی P قرار گیرد اما N پیچ و مهره داشته باشیم مسلماً سهم هر یک از پیچ ها $\frac{P}{N}$ می شود.

بنابراین فرمول فوق به صورت زیر در می آید:

$$For N \text{ bolt } & \text{ nut} \rightarrow \begin{cases} F_i)_I = A_t S_p - Cn\left(\frac{P}{N}\right) \\ F_i)_H = (1-C)n\left(\frac{P}{N}\right) \end{cases}$$

حالت سوم: رابطه تجربی:

آزمایش های زیادی انجام شده است و پیش بار های زیر در بار گذاری استاتیکی و خستگی توصیه می شود:

$$F_i)_M = \begin{cases} 0.75F_p \\ 0.9F_p \end{cases}$$

برای اتصالات باز و بسته شونده.

برای اتصالات دائمی؛ که یکبار از آن استفاده کنیم و باز و بسته کردن آن مهم نباشد.

نتیجه کلی:

با بررسی سه حالت F_i انتخابی به صورت زیر می باشد:

$$F_i)_I < F_i < F_i)_H < F_i)_M$$

یا

$$F_i)_I < F_i < F_i)_M < F_i)_H$$

گرید پیچ (Bolt grade)

عددی در انتهای پیچ ها نوشته شده است که گرید پیچ را مشخص می کند و در صورتیکه در جدول نتوانیم S_{ut}, S_y, S_p را تعیین کنیم از گرید پیچ می توانیم این مقادیر را تعیین کنیم؛ به عنوان مثال فرض می کنیم که گرید پیچ ۶,۸ است:

عدد ۶,۸ در جدول ۴-۸ صفحه ۳۳۹ کتاب شیگلی نیست که ما با توجه به قطر اسمس برای آن بتوانیم S_{ut}, S_y, S_p را تعیین نمائیم لذا برای حل این معصل از گرید داده شده به صورت زیر استفاده می کنیم و مجهولات لازم را محاسبه می کنیم:

$$Example(1): 6.8 \begin{cases} S_{ut} = primary \ Number \times 100 = 6 \times 100 = 600 MPa \\ S_y = secondary \ Number \times S_{ut} = 0.8 \times 600 = 480 MPa \\ S_p = 0.85S_y \end{cases}$$

$$Example(2): 5.6 \begin{cases} S_{ut} = 5 \times 100 = 500 MPa \\ S_y = 0.6 \times 500 = 300 MPa \\ S_p = 0.85S_y = 0.85 \times 300 = 255 MPa \end{cases}$$

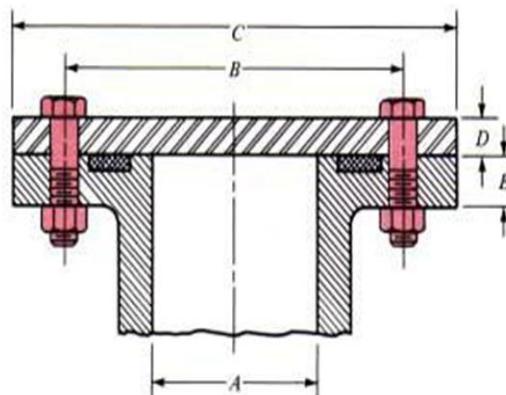
نکته: پیچ و مهره های مرغوب را تا گستره پلاستیک نیز می توان بارگذاری کرد ، البته با استی دقت کرد که در موقع سفت کردن پیچ و مهره اصطکاکی بین کله پیچ و مهره و خود مهره هنگامیکه با قطعات در تماس می باشند به وجود می آید وقتی که ما پیچ را سفت کردیم و آچار را برداشتم پیچ برداشته می شود و تنش هایی که نزدیک به حد پلاستیک شده بودند بر می گردند.
اگر قرار باشد پیچی بُرد همان لحظه اول که می خواهید سفت کنید می برد و اگر بعد ها برید به احتمال ۹۰٪ نوع بارگذاری مورد نظر عوض شده است.

مثال:

در شکل زیر اتصال یک درپوش به مخزن تحت فشاری با استفاده از پیچ مهره $M_{2.0}$ گرید $5,8$ نشان داده شده است اندازه ها بر حسب mm به قرار زیر هستند.

$$A=100 \text{ mm}, B=200 \text{ mm}, C=300 \text{ mm}, D=20 \text{ mm}, E=25 \text{ mm}$$

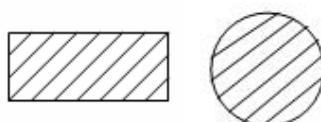
از مخزن برای ذخیره گاز با فشار استاتیکی 6 MPa استفاده می شود ؟ با ضریب ایمنی ۳ چه تعداد پیچ و مهره برای این اتصال پیشنهاد می کنید؟ (به عنوان تکلیف در منزل به جای $M_{2.0}$ با M_{12} مسئله را حل کنید).

حل:

قبل از حل این مسئله توجه شما را به نکات زیر جلب می کنند:

- ۱) اگر مخزن در گریس بود حتماً جنس اورینگ باید سیلیکون دار باشد.

مقاطع دایره ای را اورینگ (O-ring) و مقاطع مستطیلی را پکینگ (Packing) گویند.

این مسئله یک مسئله چک طرح می باشد حال اگر همین مسئله را به شما بدهند و صحبتی در مورد هیچ یک از پارامترهای داده شده در مسئله نباشد و بخواهند که طراحی انجام دهید چه باید بکنید؟

ج) در صورتیکه در مسئله واقعی از ما تعداد پیچ و اندازه پیچ را هم خواستند در آن صورت از آنجاییکه در یک طراحی واقعی قطر پیچ مشخص نیست قادر به محاسبه K_b , K_m و درنهایت خواهیم بود لذا در قدم اول یک طراحی واقعی بایستی یک مقدار برای C فرض کنیم؛ مسئله را حل نمائیم و بعد C را دقیق می کنیم.

۱. در صورتیکه اتصال بدون واشر باشد فرض می کنیم:

$$0.2 < C < 0.3$$

$$0.2 < C < 0.4$$

۲. در صورتیکه اتصال واشر دار باشد(اگر واشر نرم هم باشد خودش K_m می گیرد) فرض می کنیم:

$$0.75 < C < 0.85$$

حال با توجه به صورت سوال و نکات فوق به حل این مسئله می پردازیم:

$$P_i = \frac{P}{A} \rightarrow P = P_i \times A = 6 \times \frac{\pi}{4} \times (100^2) \rightarrow P = 47.124 KN$$

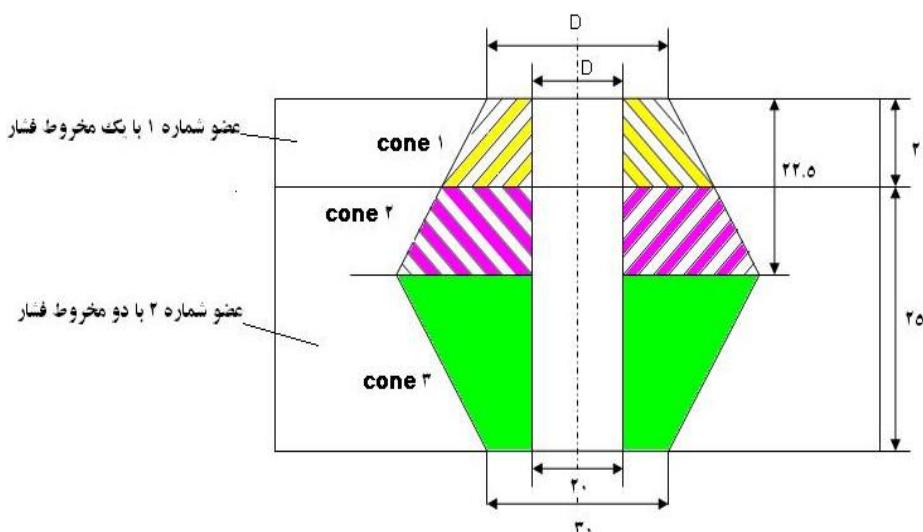
$$\text{grade 5.8} \xrightarrow{\text{table page 339}} \begin{cases} S_{ut} = 520 MPa \\ S_y = 395 MPa \\ S_p = 380 MPa \end{cases}$$

$$M_{20} \xrightarrow{\text{table 1-8}} A_t = 245 mm^2$$

$$K_b = \frac{\pi d^2 E}{4l} = \frac{(\pi)(20^2)(207 \times 10^3)}{(4)(45)} = 1.445 \times 10^6 N/mm$$

وقتی فولاد داریم $E < 210$ خواهد بود.

برای محاسبه k_m همانطور که قبلاً بررسی شد باید مخروط های فشار (pressure cone) را رسم کنیم؛ لذا خواهیم داشت:

$$cone \ (1) \rightarrow \begin{cases} D = 30mm \\ d = 20mm \\ t = 20mm \end{cases}$$

$$cone \ (2) \rightarrow \begin{cases} D = 30 + 2 \times 20(\tan 45^\circ) = 70mm \\ d = 20mm \\ t = 2.5mm \end{cases}$$

$$cone \ (3) \rightarrow \begin{cases} D = 30mm \\ d = 20mm \\ t = 22.5mm \end{cases}$$

d همیشه ثابت است.

اگر جنس اعضاء ۱ و ۲ به گونه‌ای باشد که $E_1 = E_2 = 79GPa$ باشد در این صورت برای K_m خواهیم داشت.

$$K_{m1} = 4.859 \times 10^6 \text{ N/mm}$$

$$K'_{m2} = 1.204 \times 10^6 \text{ N/mm} \rightarrow \frac{1}{K_m} = \frac{1}{K_{m1}} + \frac{1}{K'_{m2}} + \frac{1}{K''_{m2}} \rightarrow K_m = 2.345 \times 10^6 \text{ N/mm}$$

$$K''_{m2} = 4.67 \times 10^6 \text{ N/mm}$$

$$C = \frac{K_b}{K_m + K_b} = 0.382$$

خاطر نشان می‌شود که اگر مسئله طراحی هم بود C دقیق به این عدد نزدیک بود.

$$F_i)_I = A_t S_p - \frac{CnP}{N} = 0.75 A_t S_p$$

$$A_t S_p - \frac{CnP}{N} = (0.75)(245)(380)$$

$$A_t S_p - \frac{CnP}{N} = 69.825 KN$$

$$(245)(380) - \frac{(0.382)(3)(47.124)(10^3)}{N} = 69.825 KN \rightarrow N = 2.32$$

تذکر بسیار مهم:

توجه داریم که این N است و شما نبایستی آنرا به عدد بزرگتر از ۲,۳۲ گرد کنید بلکه باید به عدد کوچکتر

آن گرد کنیم پس داریم:

$$N = 2$$

در واقع اگر ۲,۳۲ را به ۳ گرد کرده بودیم F_i را زیاد می‌کردیم و از حد بالایی مقدار F_i هم بیشتر می‌شود. و این اشتباه خواهد بود.

حال به سراغ محاسبه F_i می رویم ؛ لذا برای این منظور خواهیم داشت:

$$F_i)_{II} = \frac{(1-C)nP}{N} = \frac{(1-0.382)(3)(47.124 \times 10^3)}{2} = 43.684 KN$$

با توجه به اینکه مقدار N را کم کردیم لذا بایستی F_i را مجدداً محاسبه کنیم

$$F_i)_I = A_t S_p - \frac{CnP}{N} = (245)(380) - \frac{(0.382)(3)(47.124)(10^3)}{N=2} = 66.1 KN$$

$$43.68 < F_i < 66.1$$

محدوده F_i تعیین شده است حال بایستی F_i را برابر چند بگیریم؟

جواب : F_i را باید عددی بین بازه فوق بگیریم .

$$\text{if } F_i = 50 KN \rightarrow F_i)_I = 50 \times 10^3 = (245)(380) - \frac{(0.382)(n_b)(47.124)(10^3)}{N=2} \rightarrow n_b = 4.8 > 3 \rightarrow ok$$

$$\text{if } F_i = 50 KN \rightarrow of F_i)_{II} \rightarrow n_c = 3.4 > 3 \rightarrow ok$$

در کتاب شیگلی به این نکته توجه نمی شود که n_c, n_b دو ضریب اینمی هستند و در این راستا بایستی هر دوی اینها ارضاء شوند. بنابراین زمانیکه ضرایب اینمی را به صورت فوق داریم به این نتیجه می رسیم که طراحی با ۲ پیچ و مهره جواب می دهد و پیش بار پیشنهادی برای سفت کردن پیچ ها را می توان KN^{50} قرار داد. چرا که از پیش بار \max یعنی ۱۶۶ کمتر و از پیش بار $43,68 \text{ min}$ بیشتر است.

• بار گذاری خستگی :

در بار گذاری خستگی ما فقط به دنبال I F_i جدید هستیم ؛ زیرا II F_i مربوط به اعضاء و III نیز یک رابطه تجربی است ، آنچه مسلم است معیار تسلیمی که برای یک پیچ استفاده می شود و بایستی برای طراحی از یکی از معیار های خستگی استفاده کنیم ، لذا در قدم اول بایستی S_e حساب شود.

$$S_e = K_a K_b K_c K_d K_e K_f S'_e$$

از آنجائیکه بر روی ساق پیچ نیروی کششی وجود دارد S'_e از فرمول فورد محاسبه می شود :

$$S'_e = [0.566 - 9.68 \times 10^{-5} S_{ut}] S_{ut}, \quad K_b = 1$$

برای K_c, K_d, K_f مثل قبل عمل خواهیم کرد.

برای محاسبه K_e و K_a چه کنیم؟

برای K_e داریم K_f که به صورت زیر قابل محاسبه است:

قوس	رزوهه تراشیده شده	رزوهه نورد شده	Grade
۲,۱	$K_f = 2.8$	$K_f = 2.2$	۳,۶-۵,۸
۲,۳	$K_f = 3.8$	$K_f = 3$	۶,۶-۱۰,۹

K_a را برابر ۱ می‌گیریم؛ زیرا در جدول بالا خودشان نوع فرایند تولید را هم مشخص کرده‌اند؛ بنابراین S_e را می‌توانیم بدست آوریم.

- محاسبه پیش‌بار در بارگذاری خستگی:

الف) بار P بین $0 \leq P \leq P_{MAX}$ تغییر کند.

ب) بار P بین $P_{Min} \leq P \leq P_{Max}$ تغییر کند.

بررسی حالت ب بر عهده دانشجو در منزل می‌باشد.

(الف)

$$F_b = F_i + CP \rightarrow \begin{cases} F_b)_{Max} = F_i + CP_{Max} \\ F_b)_{Min} = F_i \end{cases}$$

$$\begin{cases} F_b)_m = \frac{F_b)_{Max} + F_b)_{Min}}{2} = F_i + \frac{C}{2}P_{max} \rightarrow \sigma_{bm} = \frac{F_{bm}}{A_t} = \frac{F_i}{A_t} + \frac{CP_{max}}{2A_t \times N} \\ F_b)_a = \frac{F_b)_{Max} - F_b)_{Min}}{2} = \frac{C}{2} \times P_{max} \rightarrow \sigma_{ba} = \frac{C}{2A_t \times N}P_{max} \end{cases}$$

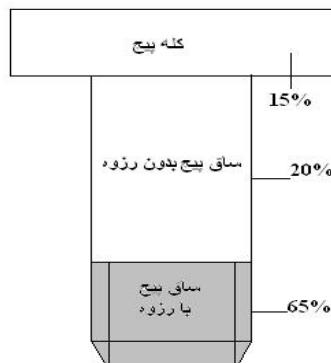
در فرمول فوق N مربوط به تعداد پیچ خواهد بود.

معیاری که استفاده می‌کنیم میانگین خواهد بود:

$$\frac{\sigma_a}{S_e} + \frac{\sigma_m}{S_{ut}} = \frac{1}{n} \rightarrow F_i = A_t S_{ut} - \frac{C \times n \times P}{2N} \left(\frac{S_{ut}}{S_e} + 1 \right) \rightarrow F_i)_I = A_t S_{ut} - \frac{C \times n \times P}{2N} \left(\frac{S_{ut}}{S_e} + 1 \right)$$

$F_i)_I = A_t S_{ut} - \frac{C \times n \times P}{2N} \left(\frac{S_{ut}}{S_e} + 1 \right)$ جدیدی است که در خستگی از آن استفاده خواهیم کرد.

نکته: به طور گفته حدود ۱۵٪ از پیچ‌ها در قوس، ۲۰٪ قبل از شروع رزو و ۶۵٪ در محل بستن مهره به رزو پیچ می‌شکند.

• اتصال های واشر دار:

۱) در صورتیکه واشر مخفی داشته باشیم از همان روابط قبلی یعنی :

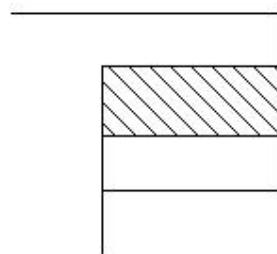
$$\frac{1}{K_m} = \frac{1}{K_{m1}} + \frac{1}{K_{m2}} + \frac{1}{K_{m3}} + \dots + \frac{1}{K_{mn}}$$

استفاده خواهیم کرد.

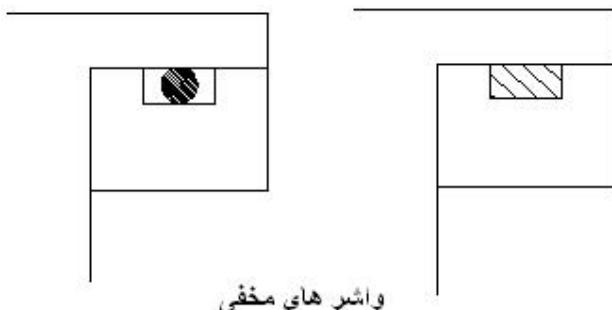
۲) اما اگر واشر نمایان داشته باشیم (اگر از بیرون نگاه کنیم و واشر نمایان باشد آن را واشر نمایان گویند). دو حالت به وجود می آید:

۱) جنس واشر نمایان از مس-آزبست باشد در این صورت مانند قبل واشر به عنوان یک عضو بایستی در محاسبات وارد گردد زیرا این نوع واشر سختی قابل توجهی دارد.

۲) اگر جنس واشر غیر از مس-آزبست باشد ؟ در این حالت K_m برابر K_{gasket} خواهد بود ؛ زیرا هر جنس به غیر از مس-آزبست سختی کوچکی در مقایسه با قطعات فلزی دارد.

واشر نمایان

واشر های مخفی

• چند نکته در طراحی :

$$A_g = \frac{\pi d_0^2}{4} - \frac{\pi d_i^2}{4} - N \frac{\pi d^2}{4} \quad .1$$

هر واشر آب بندی نیاز به فشاری دارد که عمل آب بندی را به نحو احسن انجام دهد در صورتیکه فشار اعمال شده کمتر از این مقدار باشد عمل آب بندی به طور کامل صورت نمی گیرد ، فرض کنید فشار آب بندی (P.) باشد.

1) $NF_i \geq A_g P_0$

2) $F_m \geq mA_g P$

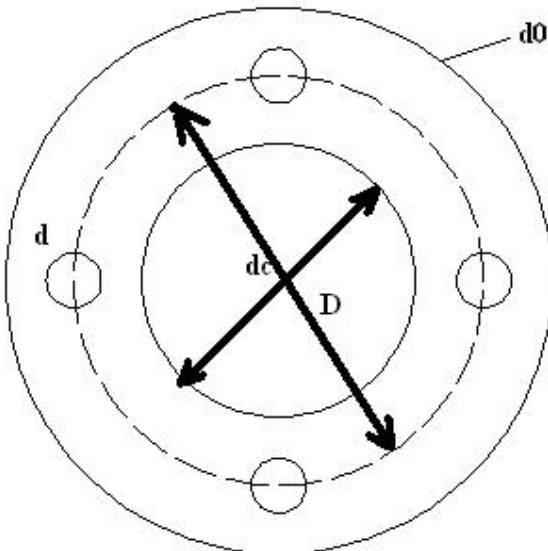
$$F_m = -F_i + (1-C)P \xrightarrow{\text{for } N \text{ Bolt}} F_m = (1-C)P_{\max} - NF_i$$

توجه داریم که در فرمول فوق P_{\max} فشار است نه نیرو ؛ فشاری که می خواهد دو قطعه را از هم جدا کند.

2. در رابطه ۲ فوق m ضریب واشر می باشد و معمولاً مقادیری بین ۲ تا ۴ می تواند داشته باشد و دقیقاً همانند ضریب ایمنی عمل می کند. و A_g مربوط به مساحت واشر و P مربوط به فشار آب بندی است.

۳. به جای استفاده از فرمول های بالا می توان از فرمولی موسوم به فرمول روسي به صورت زیر استفاده کنیم.

$$3 \leq \frac{\pi D}{Nd} \leq 6$$

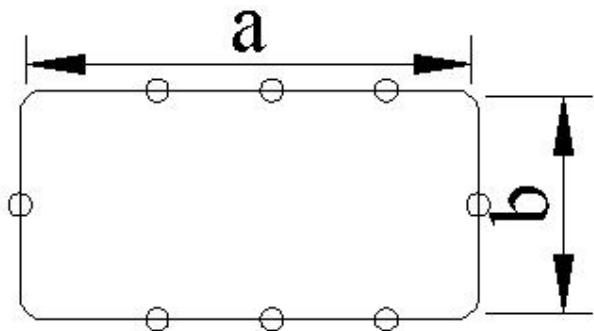

(a) در فرمول فوق D را قطر آچار خور و d را قطر اسمی می گویند .

(b) فرمولی کاربردی در صنعت است که مهندس را سریع به جواب می رساند به طوریکه اگر سوال شود آقای مهندس پیچی که روی سیستم بسته شده جواب می دهد یا نه ، کافی است که مهندس برای جواب فرمول بالا را محاسبه کند و اگر بین محدوده ۳ و ۶ بود جواب می دهد.

(c) در صورتیکه به جای محیط دایره ای یک محیط مستطیلی داشتیم کافیست که تغییر زیر را در فرمول فوق

بدهیم:

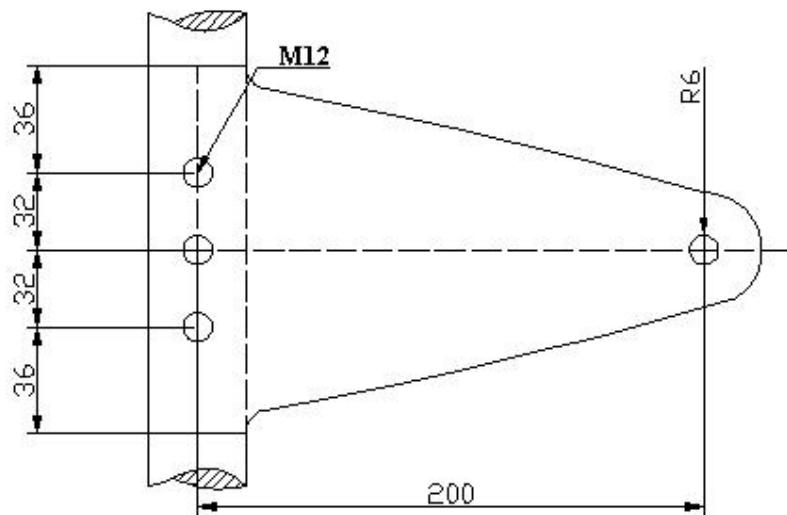
$$2(a+b) = \pi D$$

در صورتیکه $\frac{\pi D}{Nd}$ رعایت نگردد:

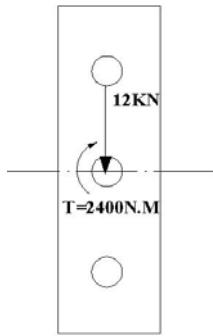
۱) فشار لازم برای آب بندی را نمی توانیم ارضاء کنیم

۲) آنقدر پیچ ها به هم نزدیک خواهند شد که در بستن پیچ ها با مشکل مواجه خواهیم بود.

مثال) کل بار برشی وارد بر هر یک از سه پیچ و مهره نشان داده در شکل زیر را بایابد و تنش برشی و تنش تکیه گاهی پیچ و مهره اصلی را محاسبه کنید. گشتاور لختی ورق 8mm را روی مقطعی در امتداد سه سوراخ پیچ و مهره محاسبه کنید و تنش max تکیه گاهی در ورق را بدست آورید.

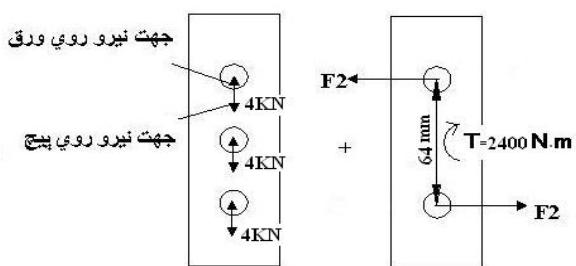

مرکز ثقل را پیدا می کنید و نیرو را به مرکز ثقل منتقل کنید.(این انتقال نیرو ایجاد کننده تُرک است نه ممان).

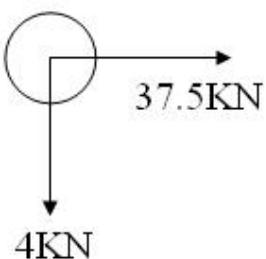
حال این ۱۲ KN نیرو را باید بین سه پیچ به مقدار مساوی تقسیم کنیم.

از طرفی در اثر انتقال نیرو به CG ورق یک کوپل ایجاد شده است که این کوپل هم باید خنثی شود لذا داریم:

$$F_2 = \frac{2400}{64 \times 10^{-3}} = 37.5 \text{ KN}$$

بنابراین اگر نیروی F_2 را با مقدار ۳۷.۵KN در ۶۴ ضرب کنیم می توانیم تُرک ۲۴۰۰ را خنثی کنیم.

$$F = \sqrt{F_1^2 + F_2^2} = \sqrt{4^2 + 37.5^2} = 37.71 \text{ KN}$$

$$\tau_b = \frac{F}{A} = \frac{37.71 \times 10^3}{\frac{\pi}{4}(12^2)} = 333.4 \text{ MPa}$$

$$\sigma_b = \frac{F}{A} = \frac{F}{t.d} = \frac{37.71 \times 10^3}{8 \times 12} = 392.98 \text{ MPa}$$

توجه داریم که σ_b هم روی یاتاقان است و هم روی پیچ.

درست است که در سطح مقطع صفحه ما تُرک داریم اما در ضخامت صفحه همین تُرک تبدیل به ممان می شود ؟

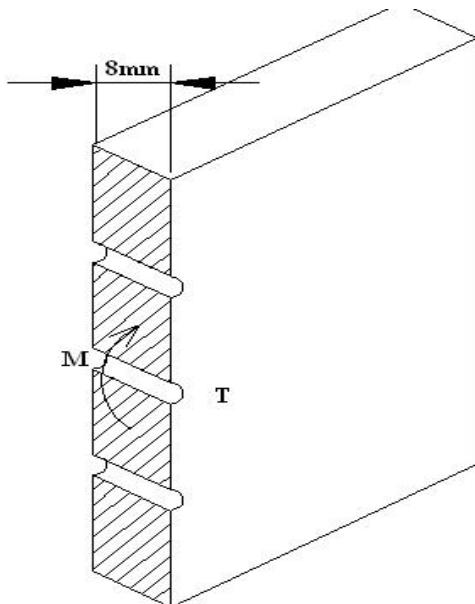
لذا داریم:

$$I = I_{sheet} - 3I_{holes} + (2d^2 A)$$

$$I = \left(\frac{bh^3}{12} \right) - \left(3 \times \frac{b'h^3}{12} \right) - (2Ad^2)$$

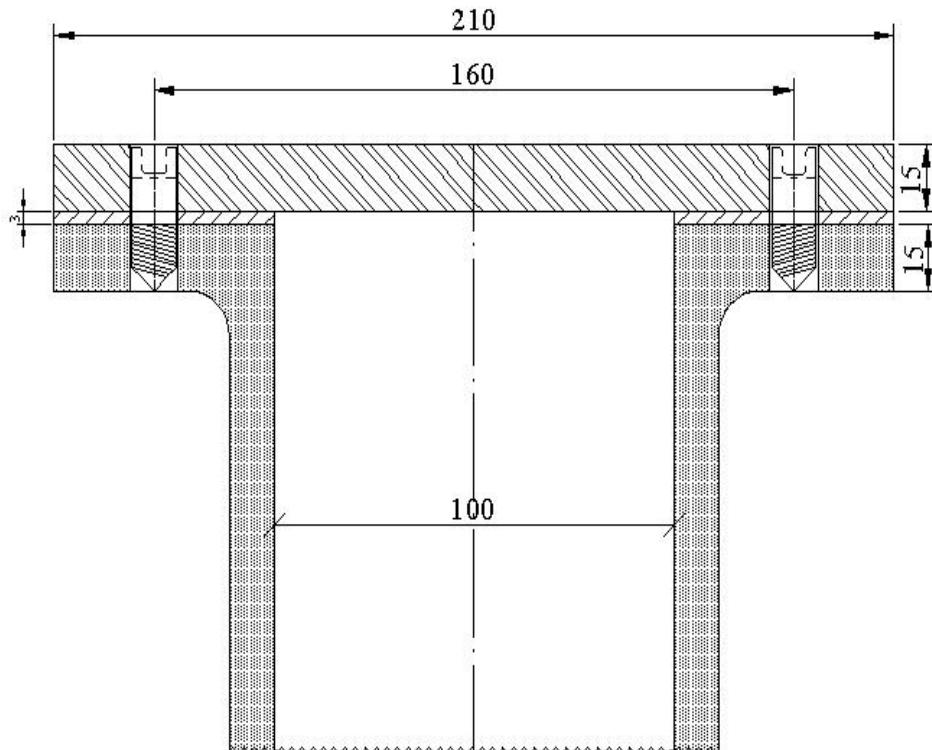
$$I = \left(\frac{(8)(136^3)}{12} \right) - \left(3 \times \left(\frac{8 \times 12^3}{12} \right) \right)$$

$$\sigma = \frac{MC}{I} = \frac{(2400 \times 10^3) \left(\frac{136}{2} \right)}{1.477 \times 10^6} = 110.5 MPa$$

مثال)

مخزن فشاری که در شکل می بینید با استفاده از واشر آزبست با ابعاد داده شده آب بندی می شود سر مخزن با استفاده از پیچ های سر آلن روی بدنه مخزن بسته می شود ؟ قطر اسمی پیچ ها ۱۲mm و فشار داخلی سیلندر بین ۰ تا ۲۰۰۰ کیلو پاسکال نوسان می کند با استفاده از ضریب ایمنی ۱,۵ چه تعداد پیچ متريک با گرید ۹,۸ و با قابلیت اعتماد ۹۰٪ پيش بيني می کنيد تا از گسيختگي ناشی از خستگي جلوگيري شود. خاطر نشان می گردد حداقل فشار آب بندی واشر ۱۱MPa می باشد.

حل) :

نکته ۱) پیچ سر آلن مهره ندارد. در نتیجه وقتی مهره نداریم مخروط های ناقص را از وسط رزوه شروع به رسم می کنیم. به عبارت دیگر طول گیر ما به صورت $l = 15 + 3 + 7.5 = 25.5\text{mm}$ می شود.

نکته ۲) جنس واشر از آزبست است پس باید یک K_m حساب کنیم.

$$K_b = \frac{\pi d^2 4E}{4l} = \frac{\pi (12^2)(207)}{4 \times 25.5} = 918 \text{ MN/m}$$

واشر طبق شکل فوق فقط یک محوط دارد.

$$K_m = \begin{cases} d = 12 \\ D = 1.5 \times 12 + 2 \times 7.5 = 33 \rightarrow K_m = K_g = 143.44 MN/m \\ t = 3 \end{cases}$$

$$C = \frac{K_b}{K_m + K_b}$$

$$\begin{cases} F_{\max} = P_{\max} \times A = 2000 \times 10^{-3} \times \frac{\pi}{4} (100^2) = 15.7 KN \\ F_{\min} = 0 \end{cases}$$

$$M_{12} \rightarrow grde(9.8) \begin{cases} S_{ut} = 900 MPa \\ S_y = 700 MPa \\ S_p = 650 MPa \\ A_t = 84.3 mm^2 \end{cases}$$

$$S'_e = [0.566 - 9.68 \times 10^{-5} S_{ut}] S_{ut} = 431 MPa$$

$$R_e = 90\% \rightarrow K_c = 0.897$$

پیچ ها نورد شده اند $\rightarrow K_f = 3 \rightarrow K_e = \frac{1}{K_f} = \frac{1}{3}$

$$S_e = 1 \times 1 \times 0.897 \times 1 \times \frac{1}{3} \times 1 \times 431 = 128.9 MPa$$

$$F_i = 0.75 A_t S_p = (0.75)(84.3)(650) = 41.1 KN$$

$$F_i = A_t S_{ut} - \frac{C_n F_{\max}}{2N} \left(\frac{S_{ut}}{S_e} + 1 \right) = 41.1 KN$$

$$N = 2.33 \rightarrow N = 2$$

این تعداد پیچ بدین دلیل محاسبه می شود که بار خستگی ما را تحمل نماید اما معلوم نیست که با این تعداد پیچ بتوانیم آب بندی را نیز انجام دهیم لذا به سه فرمول ارائه شده در متن مراجعه می کنیم و برای هر یک ضریب اینمی را محاسبه می کنیم؛ لذا داریم:

$$1) 3 \leq \frac{\pi D}{Nd} \leq 6 \rightarrow 3 \leq \frac{\pi \times 160}{N \times 12} \leq 6 \rightarrow \begin{cases} \frac{\pi D}{Nd} = 3 \rightarrow N = 14 \\ \frac{\pi D}{Nd} = 6 \rightarrow N = 6.89 \end{cases}$$

شرایط حاکم بر مسئله خستگی نیست بلکه آب بندی است.

برای اینکه تعداد پیچ زوج باشد و سوراخکاری آن به سادگی صورت گیرد $N = 8$ در نظر می گیریم.

ضریب ایمنی پیچ در برابر بار خستگی ارضاء شد حال بایستی دو فرمول دیگر را ارضاء کنیم.

$$A_g = \frac{\pi}{4} [(210^2) - (100^2) - (8 \times (12^2))] = 25.9 \times 10^3$$

$$2) NF_i > A_g P \rightarrow 8 \times 41.1 > \frac{25.9 \times 10^3 \times 11}{1000} \rightarrow 328 > 284.9$$

$$3) F_m > mA_g P_1$$

: فشاری است که می خواهد دو قطعه را از هم جدا کند که برابر P_1 2000 KPa می باشد.

$$F_m = (1 - C)nF_{\max} - NF_i = (1 - 0.865) \times 115.7 - 8 \times 41.1 = -325.6 KN$$

$$mp_1 A_g = 2 \times 2000 \times 25.9 \times 10^3 = 103.6 KN$$

بنابراین شرط سوم هم برقرار است.

بنابراین 8 پیچ متریک با گرید 9.8 می توان پیش بینی کرد.

فصل نهم

جوش

جوش :

اتصال جوشی یکی از انواع اتصال های دائمی است که با استفاده از ذوب کردن فلز در محل اتصال توسط گاز یا قوس الکتریکی ایجاد می گردد.

یکی از کاملترین اجزایی که در طراحی تبدیل به گذشده است بحث جوش می باشد ، امروزه از روابطی که در این فصل استخراج می نمایم به ندرت استفاده می کنیم.

معمولًا محل های جوشکاری شده نقاط بحرانی سیستم نیز می باشند زیرا عموماً در نقاط جوشکاری شده بحث تم رکز تنش نیز وجود دارد و قطعات جوشکاری شده در بسیاری از موارد پس از جوشکاری تنش زدایی می شوند.

بهترین کتابی که در زمینه جوشکاری پیشنهاد می شود دانشجویان برای شناخت تکنولوژی جوشکاری به آن مراجعه کنند ، کتاب تکنولوژی جوشکاری نوشته دکتر امیر حسین کوکبی دانشگاه صنعتی شریف است. AWS : مخفف American welders society یعنی جامعه جوشکاران آمریکا.

• انواع جوشکاری :

۱) توسط برق (قوس الکتریکی) (Arc electric).

۲) توسط شعله گاز (Torch)

۳) لحیم کاری

۴) مقاومتی (Resistant welding)

۱. درز جوش

۲. نقطه جوش

۵) چسب کاری.

تمام محاسباتی که برای تنش های جوشکاری استفاده می کنیم برای چسب کاری هم استفاده می کنیم ؛ به عبارت دیگر چسب همان کار جوش را می کند.

محاسن چسب کاری :

۱) جاذب ارتعاش است (Damping)

۲) هزینه فوق العاده کم

۳) آب بندی

۴) در صورتیکه مواد متفاوت را بخواهیم یه یکدیگر متصل کنیم امکان استفاده از چسب وجود دارد

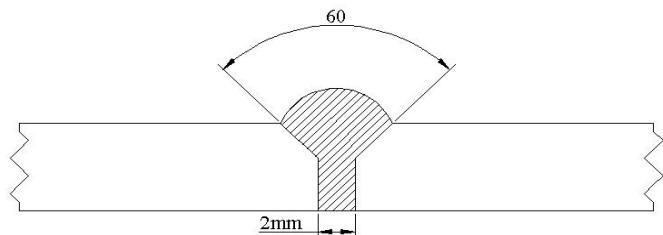
۵) دو ماده ای که توسط چسب به هم متصل می شوند می توانند فوق العاده نازک و سبک باشند.

• انواع جوش :

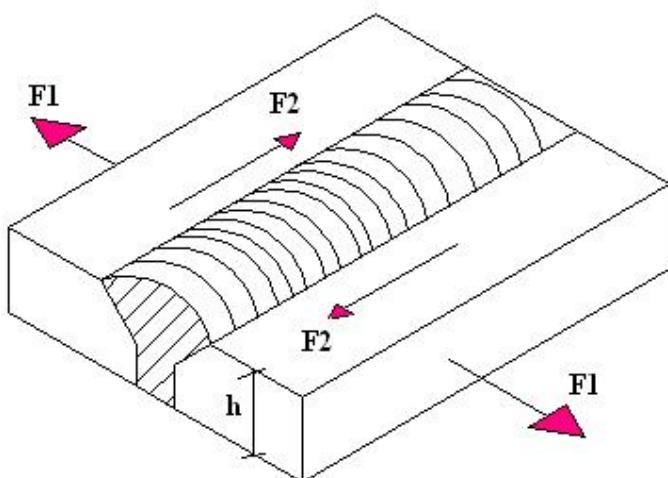
۱) جوش لب به لب

۲) جوش ماهیچه ای

:Butt weld (۱)

بسته به ضخامت ورق زاویه ۶۰ درجه و مقدار ۲ میلیمتر می تواند تغییر کند.

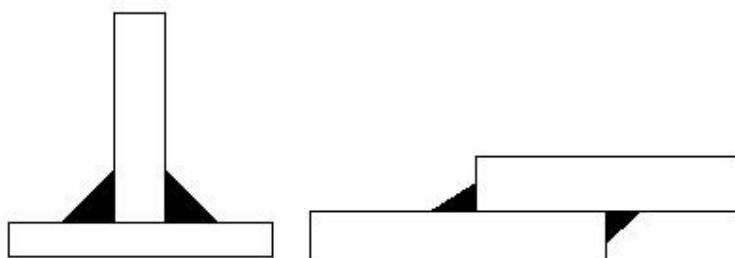

تنش هایی که در جوش لب به لب به موازات جوش هستند تنش برشی $\tau = \frac{F_2}{h.l}$ را و تنش هایی که عمود

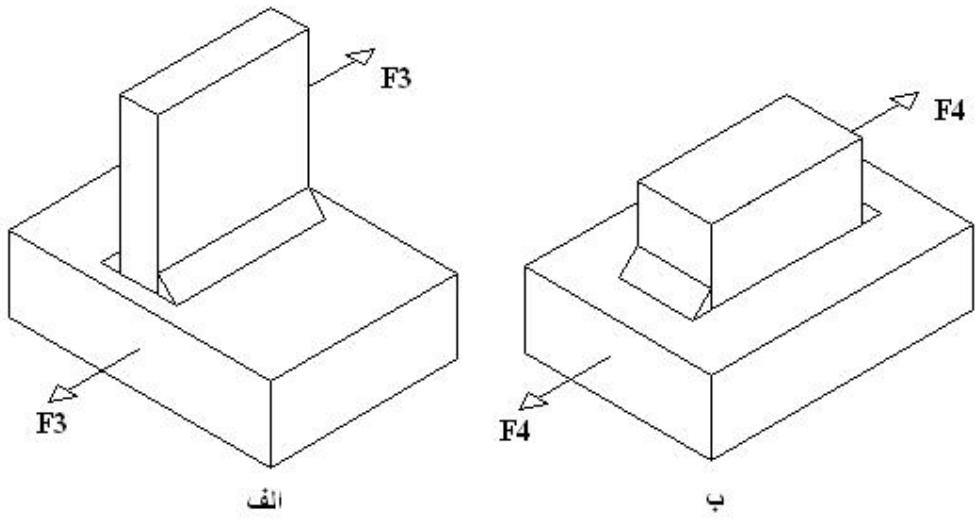
بر جوش هستند تنش نرمال $\sigma = \frac{F_1}{h.l}$ را ایجاد می کنند.

خاطر نشان می گردد توزیع تنش ها تحت هیچ شرایطی به صورت یکنواخت نمی باشد و در محاسبات باستی ضریب اینمی در نظر گرفته شود.

۲) جوش ماهیچه ای :

جوش های ماهیچه ای نیز می توانند تحت تنش برشی و نرمال قرار گیرند از آنجائیکه نظریه کشسانی در این نوع جوش ها جواب خوبی نداده اند؛ لذا از مقدار تنش بر روی گلوی جوش استفاده می کنند.

در حالت الف F_3 به موازات خط جوش است ، بنابراین تنش برشی داریم.

در حالت ب F_4 عمود بر خط جوش است ، بنابراین تنش نرمال ایجاد می کند.

خاطر نشان می گردد در جوش های ماهیچه ای برای اینکه جواب ها در تنش های نرمال جواب دقیق ندارند تنش های نرمال نیز به تنش برشی تبدیل می کنیم :

$$\tau = \frac{F}{A_{\min}} = \frac{F_3 \text{ or } F_4}{\sum_{i=1}^n h_i l_i \cos 45}$$

$$\cos 45 = 0.707$$

نکته تجربی :

به دلایل عملی ارتفاع جوش (h) می بایستی در مقایسه با ضخامت جوشکاری شده از تناسب معقولی برخوردار باشد.

$$h_{\min} = \begin{cases} 3 & t \leq 6mm \\ 15 & t \geq 150mm \end{cases}, h_{\max} = 0.8t$$

که t ضخامت ورق می باشد .

بده نیست برای جایی که زیاد حال و حوصله محاسبات را نداریم از $h_{\max} = 0.8t$ برای طراحی جوش استفاده کنیم.

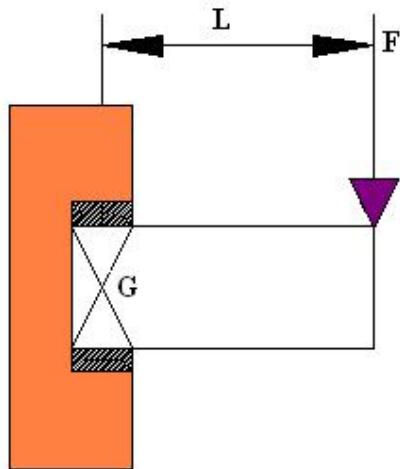
نکته : اگر جوش زیاد بریزید ورق را خشک می کند در نتیجه ترک از اینجا ایجاد و فاتحه قطعه خوانده خواهد شد.

• پیچش در اتصال های جوشکاری شده:

در بسیاری از موارد احساس می کنیم ممان حاصل از انتقال یک نیرو به یک نقطه خاص باعث پیچیدن جوش می شود در این حالت می گوییم جوش تحت پیچش قرار گرفته است.

در شکل زیر یک جوش تحت پیچش را مشاهده می کنید. مشخصه عمدۀ جوش های تحت پیچش این است که نیروی واردۀ در صفحه جوش امّا خارج از مرکز جوش می باشد.

دو نوع تنش برشی ، یکی ناشی از نیروی برشی F و دیگری تُرك پیچشی T در هر نقطه جوش به وجود می آید.

برای حل چنین مسائلی به فرم زیر عمل می کنیم :

- (۱) انتقال نیرو به مرکز ثقل جوش
- (۲) مشخص نمودن تنش برشی ناشی از نیرو.

در شکل زیر دو نوار جوش به طول l داریم بنابراین ، برش اولیه ناشی از نیروی برشی F خواهد شد:

$$\tau' = \frac{V}{A} = \frac{F}{A}$$

(۳) مشخص نمودن تنش برشی ناشی از تُرك در نقاطی که $\max \tau'$ فاصله از مرکز ثقل را دارد.

تنش برشی ثانویه ناشی از گشتاور پیچشی T برابر است با :

$$\begin{cases} \tau'' = \frac{T \cdot r}{j} \\ T = F \cdot d \end{cases}$$

جهت و مقدار τ در همه نقاط یکسان است ، امّا τ در هر نقطه عمود بر خط واصل تا گرانیگاه O می باشد.

طبق رابطه ای که برای τ گفته شده است واضح است که τ دورترین نقطه از گرانیگاه O ماکزیمم است. بنابراین بحرانی ترین نقطه جوش را می توان با توجه به مقدار و جهت τ بدست آورد.

(۴) مقدار تنش برشی کل در هر نقطه مطابق شکل فوق از جمع برداری τ' و τ'' بدست می آید، و به طور کلی برای محاسبه برآیند تنش برشی با استفاده از فرمول زیر داریم :

$$\tau = \sqrt{\tau'^2 + \tau''^2 + 2\tau' \tau'' \cos \alpha}$$

۵) برای مقدار A و j از جدول ۱-۹ صفحه ۳۸۰ استفاده می کنیم.

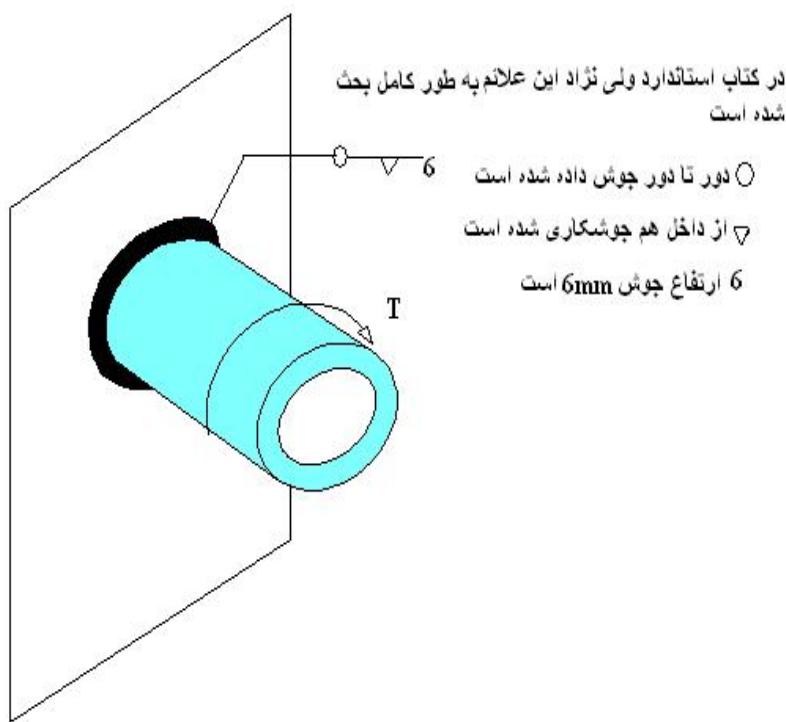
در جدول زای که وجود دارد j (گشتاور دوم قطبی سطح واحد) است بنابراین با ضرب آن در ضخامت جوش برای محاسبه j داریم:

$$j = 0.707 j_u \times h$$

تذکر: اگر همین ورق در دیوار فرو رفته بود به جای پیچش، خمس داشتیم.

۶) استفاده از یک معیار تسلیم مناسب و تعیین ضریب ایمنی.

مثال: اگر تنش برشی مجاز $\max \tau_{\text{تركى}} = 140 MPa$ باشد که بر قطعه جوش داده شده در شکل زیر می توان اعمال کرد محاسبه کنید.

: حل :

از صفحه ۳۷۸ جدول ۱-۹ برای A داریم :

$$A = 1.414 \pi r h$$

$$j_u = 2\pi r^3$$

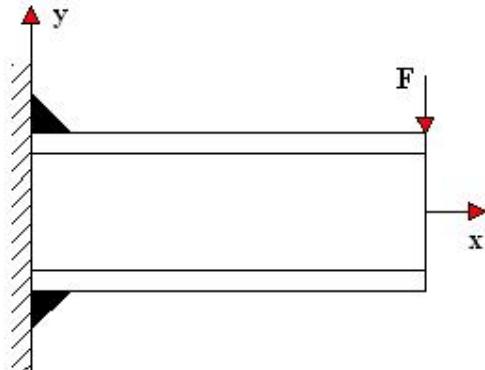
$$j_u = 2\pi(25^3) = 98.175 \times 10^3 mm^4$$

$$j = 0.707 j_u = 416.457 \times 10^3 mm^4$$

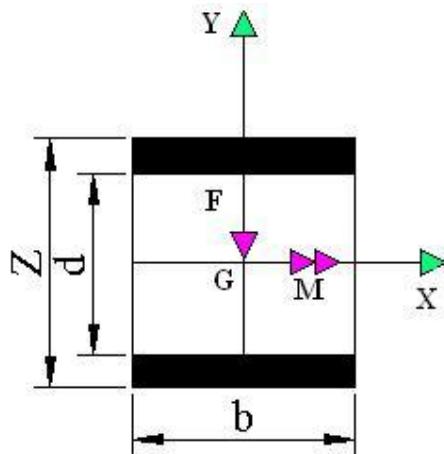
$$\tau = \frac{T \cdot r}{j} \Rightarrow 140 = \frac{T_{\max}(25)}{416.457 \times 10^3} \Rightarrow T_{\max} = 2.33 KN.m$$

• خمسم در اتصالات جوشکاری :

شکل زیر میله‌ای با مقطع مستطیل که لبه‌های بالا و پایین آن جوش داده شده و تحت خمسم قرار دارد را نشان می‌دهد. مشخصه اصلی جوش‌های تحت خمسم این است که نیروی وارده در صفحه جوش نمی‌باشد.

نیروی F اعمال شده، سبب ایجاد یک نیروی برشی V و یک گشتاور خمسمی M جوش می‌شود.

تنش برشی اولیه ناشی از نیروی برشی عبارت است از :

$$\tau' = \frac{V}{A} = \frac{F}{A}$$

که A سطح مقطع جوش می‌باشد.

گشتاور M تنش عمودی σ در جوش‌ها ایجاد می‌کند، که می‌توان آن را برابر با تنش برشی گرفت و مقدار آن برابر است با :

$$\tau = \sigma = \frac{MC}{I}$$

I گشتاور دوم سطح می‌باشد که در صفحه ۳۸۴ کتاب شیگلی می‌توانید برای اشکال مختلف بدست آورید و برای شکل فوق برابر است با :

$$\begin{cases} I = 0.707I_u \\ I_u = \frac{bd^2}{2} \end{cases} \rightarrow I = 0.707 \frac{bd^2}{2} \rightarrow \tau = \sigma = \frac{1.414M}{bdh}$$

I_u گشتاور دوم سطح واحد می باشد که با ضرب آن در کلفتی جوش ، می توان گشتاور دوم سطح را برای مسئله مورد نظر پیدا کرد.

پس از بدست آوردن مؤلفه های تنش با ترکیب آنها به کمک نمودار دایره موهر تنش های اصلی یا ماکزیمم تنش های برشی بدست می آیند؛ در این صورت اگر بخارط بیاوریم :

$$\sigma' = [\sigma^2 + 3\tau^2]^{1/2}$$

$$\text{و ضریب ایمنی با استفاده از معیار میز } n = \frac{S_y}{\sigma'} \text{ می شود.}$$

• بار گذاری خستگی در جوش :

وقتی صحبت از خستگی می شود اولین پارامتری که باید به آن پرداخته شود S_e یا ضرایب مارین می باشد.

$$S_e = K_a K_b K_c K_d K_e K_f S'_e$$

K_a : آهنگری شده $\leftarrow S_{ut}$ را هم داریم $\leftarrow K_a$ را بدست می آوریم.

K_b : با توجه به شکل مقطع جوش در قدم اول d_{eq} را بدست می آوریم و سپس با استفاده از فرمول کوگوئل به محاسبه K_b می پردازیم .

$$K_b = 1.189 d_{eq}^{-0.097}$$

K_e : ضریب تمرکز تنش را از جدول ۴-۹ صفحه ۳۸۷ می خوانیم و با فرمول $K_e = \frac{1}{K_f}$ به محاسبه K_e می پردازیم.

K_f	نوع جوش
۱,۲	جوش لب به لب تقویت شده
۱,۵	لبه جوش های ماهیچه ای عرضی
۲,۷(Over design)	انتهای جوش های ماهیچه ای موازی
۲	اتصال لب به لب T شکل با گوشه های تیز

نکته : K_f را همواره ۲,۷ بگیرید تا مسئله Over design شود.

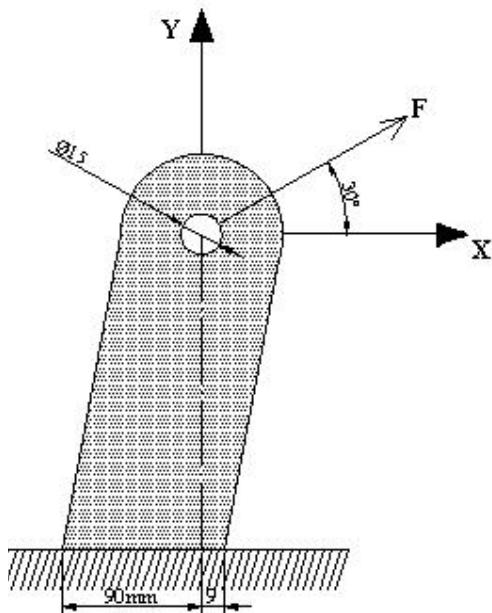
مثال :

لچکی نشان داده شده در شکل به پایه خود در سر تا سر نشینگاه جوش داده شده است.

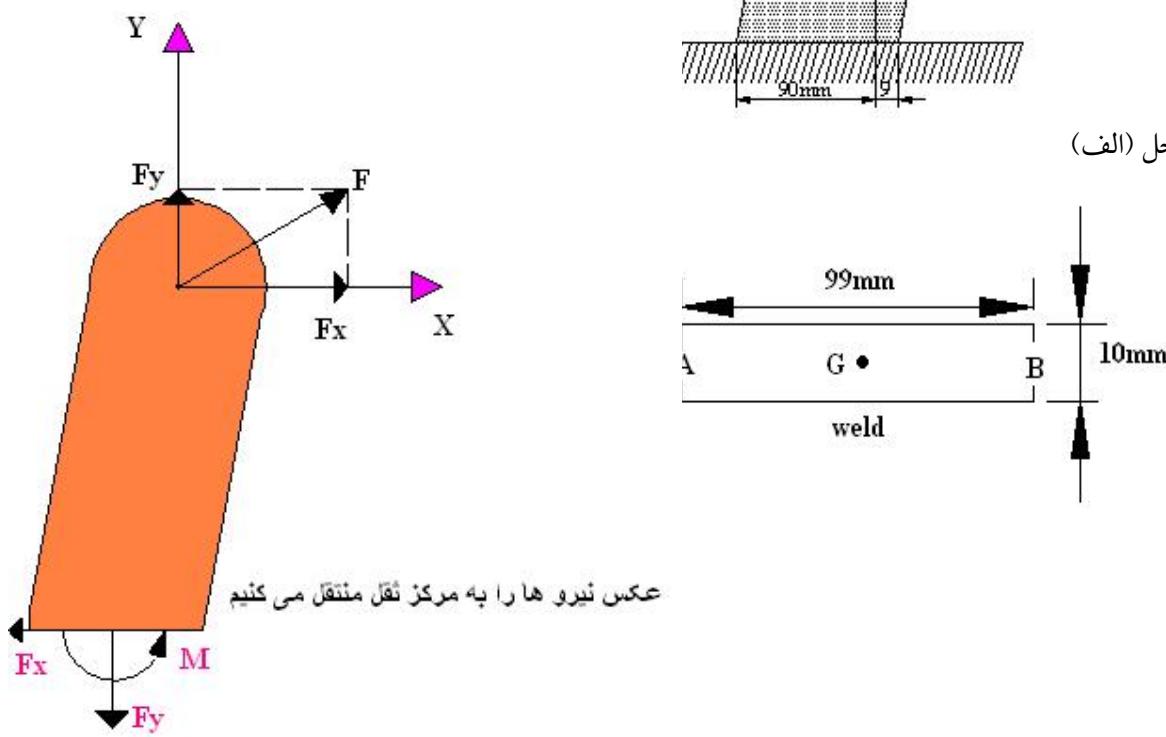
با فرض اینکه جوش دارای ضخامت 7mm و ضخامت لچکی 10mm و جنس جوش و قطعه از ماده ای با

$$\begin{cases} S_u = 400 \text{ MPa} \\ S_y = 220 \text{ MPa} \end{cases} \text{مشخصات باشد. مطلوبست:}$$

- الف) ضریب ایمنی جوش را برای بار استاتیکی 6KN محاسبه نماید.
- ب) در ناحیه جوش شده ضریب ایمنی عضو را محاسبه نماید.
- ج) تنش یاتاقانی در محل سوراخ را محاسبه نماید.
- د) در صورتی که بار بین صفر تا 6KN تغییر نماید ضریب ایمنی جوش را بدست آورید.

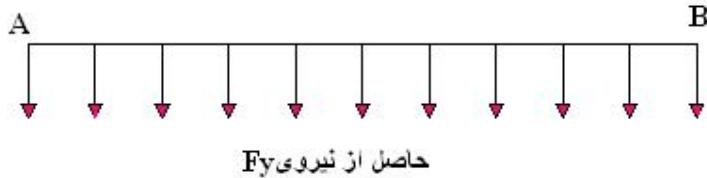

حل (الف)

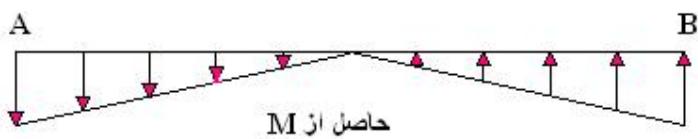

$$\begin{cases} F_x = 6 \cos 30^\circ = 5.196 KN \\ F_y = 6 \sin 30^\circ = 3 KN \end{cases} \rightarrow \begin{cases} r = r_x \hat{i} + r_y \hat{j} \\ F = F_x \hat{i} + F_y \hat{j} \end{cases} \rightarrow \begin{cases} r = 40.5 \hat{i} + 30 \hat{j} \\ F = 5.196 \hat{i} + 3 \hat{j} \end{cases}$$

$$M = \vec{r} \times \vec{F} \rightarrow M = (40.5 \times 3) \hat{K} - (30 \times 5.196) \hat{K} = +34.38 \text{ KN.mm}$$

A قطعه جوش B

از آنجایکه F_y و M در A با هم جمع می شوند و در B از هم کم می شوند بنابراین در نقطه A نسبت به شرایط بحرانی تر داریم.

۲-۹ → جدول

$$\begin{cases} A = 1.414h(b+d) = (1.414)(7)(10+99) = 1079 \text{ mm} \\ I_u = \frac{d^2}{6}(3b+d) = \frac{(99^2)}{6}(3(10)+99) = 210.72 \times 10^3 \text{ mm}^3 \\ I = 0.707hI_u = (0.707)(7)(210.72 \times 10^3) = 1.043 \times 10^6 \text{ mm}^4 \end{cases}$$

$$\sigma = \frac{MC}{I} = \frac{(34.38) \times 10^3 \times \frac{99}{2}}{1.043 \times 10^6} = 1.63 \text{ MPa}$$

$$\tau = \frac{F_x}{A} = \frac{5.196 \times 10^3}{1079} = 4.82 \text{ MPa}$$

$$\sigma = \frac{F_y}{A} = \frac{3000}{1079} = 2.78 \text{ MPa}$$

چون F_x موازی خط جوش است پس تنش برشی می دهد.

چون F_y عمود بر خط جوش است پس تنش نرمال می دهد.

نکته مهم این است که تنش های نرمال در جوش های ماهیچه ای جواب دقیقی نمی دهند، لذا بایستی آنها را به تنش برشی تبدیل کنیم پس داریم:

$$\sigma = \frac{MC}{I} = \tau_1 = 1.63 MPa$$

$$\tau_2 = 4.82 MPa$$

$$\sigma = \frac{F_y}{A} = \tau_3 = 2.78 MPa$$

همانطور که قبلاً هم گفتیم تنش های نرمال در A با هم جمع می شوند یعنی :

$$\sigma = \frac{F}{A} + \frac{MC}{I} \Rightarrow \tau = (\tau_1 + \tau_3) = 4.41$$

$$\tau = \sqrt{(\tau_1 + \tau_3)^2 + \tau_2^2} = \sqrt{(4.41)^2 + (4.82)^2} = 6.53 MPa$$

$$S_{sy} = 0.577 S_y = (0.577)(220) = 126.94 MPa$$

$$n = \frac{S_{sy}}{\tau} = \frac{126.94}{6.53} = 19.4$$

از اینکه ضریب ایمنی استاتیکی بالا شده است نت رسید برای اینکه این ضریب ایمنی معمولاً مقدار بالایی به خود می گیرد.

حل(ب) :

وقتی می گویید در ناحیه جوش شده ضریب ایمنی عضو را بدست آورید یعنی شما دیگر حق ندارید تنش های نرمال را به برشی تبدیل کنید چون اینکار برای طراحی جوش ماهیچه می کردیم نه خود عضو.

لذا برای عضو داریم :

$$A = bd \rightarrow A = 990$$

$$I = \frac{bd^3}{12} \rightarrow I = 808.58 \times 10^3$$

$$C = \frac{d}{2} \rightarrow C = 49.5$$

$$\sigma_y = \frac{MC}{I} + \frac{F_y}{A} \rightarrow \sigma_y = \frac{(34.38 \times 10^3)(49.5)}{(808.58 \times 10^3)} + \frac{3000}{990} = 5.135 MPa$$

$$\tau_{xy} = \frac{F_x}{A} = \frac{5.196 \times 10^3}{990} = 5.25 MPa$$

$$\sigma' = \left[\sigma_y^2 + 3\tau_{xy}^2 \right]^{\frac{1}{2}} = 10.443 \quad \text{برای خمس و پیچش}$$

$$n = \frac{s_y}{\sigma'} = \frac{220}{10.443} = 21.06$$

: حل (ج) :

$$\sigma_b = \sigma_H = \frac{F}{t.d} = \frac{6 \times 10^3}{(10)(15)} = 40 MPa$$

$$n = \frac{S_y}{\sigma_H} = \frac{220}{40} = 5.5$$

: حل (د) :

$$S_e = K_a K_b K_c K_d K_e K_f S'_e$$

$$S_e = (0.54)(0.78)(1)(1)(0.37)(1)(200) = 34.8 MPa$$

$$d_{eq} = 0.05bd = 0.07 d_{eq}^2 \Rightarrow d_{eq} = 0.808 \sqrt{bd}$$

$$K_b = \begin{cases} d_{eq} = 0.808 \sqrt{(10)(99)} = 25.42 \\ K_b = 1.189 d_{eq}^{-0.097} \end{cases} \Rightarrow K_b = 0.78$$

$$K_f = 2.7 \Rightarrow K_e = 0.37$$

$$S'_e = 0.5 S_w = 200$$

$$\begin{cases} F_{max} = 6 \\ F_{min} = 0 \end{cases} \rightarrow \begin{cases} \tau_{max} = 6.53 MPa \\ \tau_{min} = 0 \end{cases}$$

$$\tau_a = \tau_m = \frac{6.53}{2} = 3.27 MPa$$

$$\frac{\tau_a}{S_{se}} + \frac{\tau_m}{S_{sp}} = \frac{1}{n_f} \Rightarrow n_f = 5.63$$

↓ ↓
0.577 S_e 0.577 S_y

فصل دهم

فنر های مکانیکی

• فنر های مکانیکی :

از فنر های مکانیکی برای اعمال نیرو ، ایجاد انعطاف پذیری ، و ذخیره یا جذب انرژی در ماشین ها استفاده می شود.

فنر ها را می توان به سه دسته تقسیم نمود :

۱) فنرهای مارپیچ (Helical spring)

۲) فنرهای تخت (Flat spring)

۳) فنرها با شکل ویژه (Special Spring).

در کتاب شیگلی فنر های پیچشی تحت بار گذاری کششی ، فشاری و یا پیچشی مورد بررسی قرار می گیرد.

این فنر ها با سیمهایی با مقطع گرد یا مربعی ساخته می شوند.

در این کتاب (شیگلی) به فنر هایی که به صورت گرد پیچیده می شوند و مفتول آنها نیز دارای مقطع گرد است اشاره خواهد شد.

فنرها به دو صورت پیچیده می شوند :

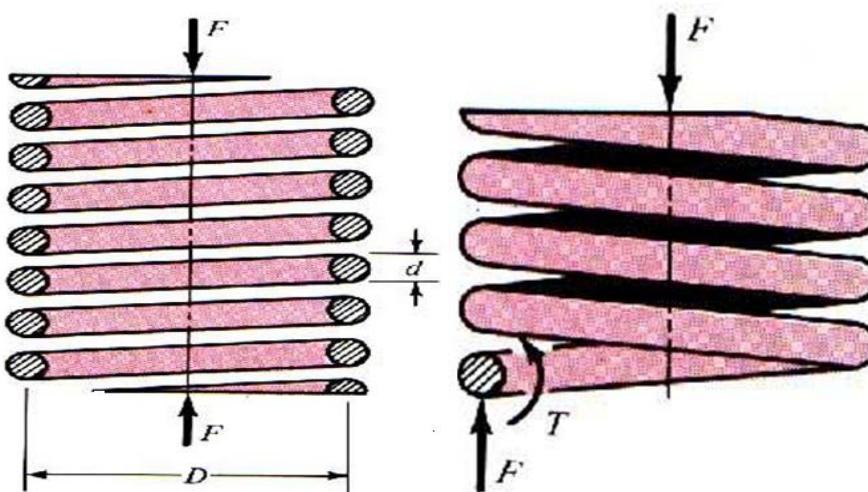
الف) گرم : با گرم کردن سیم مورد نظر را دور لوله می پیچانند.

ب) سرد : با اعمال زور سیم دور لوله پیچانده می شود.

نشش های به وجود آمده در فنر های مارپیچی :

D : قطر میانگین ، d : قطر سیم.

اگر فنر را در نقطه ای ببریم مانند شکل زیر :

$$\tau_{\max} = \pm \frac{Tr}{J} + \frac{F}{A} \quad (\text{الف})$$

که جمله Tr/J ، مقدار پیچش و F/A تنش برشی مستقیم (نه خمی) است. اگر به جای $J = FD/2$ ، $A = \pi d^2/4$ و $r = d/2$ را بگذاریم، می شود :

$$\tau = \frac{8FD}{\pi d^3} + \frac{4F}{\pi d^2} \quad (1)$$

د راین معادله، چون پیشوند نشانه بیشترین تنش برشی لازم نبوده، حذف شده است. از معادله (الف) علامت مثبت را برگزیده ایم و از آنجا، معادله (1) مقدار تنش برشی را در لایه درونی فنر بدست می دهد.
نکته : نقطه بحرانی در شعاع داخلی فنر قرار دارد؛ اگر در شکل فوق جهت نیروی F کششی شود باز هم نقطه بحرانی در داخل فنر خواهد بود (نقطه A).

حال شاخص فنر یا اندیس فنر (Spring index) را بعنوان معیار انحنای مارپیچ تعیین می کنیم :

$$C = \frac{D}{d} \quad (2)$$

C می تواند مقادیری بین ۵ تا ۱۲ به خود اختصاص دهد اماً جهت حرکت به سمت جواب بهتر $6 < C < 12$ انتخاب می شود.

با این رابطه، می توان معادله (1) را چنین نوشت :

$$\begin{cases} \tau = \frac{8FD}{\pi d^3} + \frac{4F}{\pi d^2} = \frac{8FD}{\pi d^2} \left(1 + \frac{0.5}{C}\right) \\ K_s = 1 + \frac{0.5}{C} \end{cases} \rightarrow \tau = \frac{8FD}{\pi d^2} K_s \quad (3)$$

معادله (3) یک معادله عمومی است و برای هر بار استاتیکی یا دینامیکی قابل استفاده است.

K_s ضریب تصحیح تنش برشی یا ضریب ضرب شونده تنش برشی گویند. و با معادله زیر تعریف شد :

$$K_s = 1 + \frac{0.5}{C} = \frac{2C+1}{2C} \quad (4)$$

کاربرد مفتول با مقطع مربع یا مستطیل برای فنرها سفارش نمی شود. مگر تنگی جا اجبار کند. تولید فنرهای با مفتول به شکل های خاص، به اندازه تولید فنرهای با مفتول گرد نیست، و روی بهبود آنها کار نمی شود و از این رو ممکن است به اندازه فنرهای با مفتول گرد قوی نباشد. چنانچه تنگی جا چشمگیر باشد، باید همیشه کاربرد فنرهای مارپیچ با مفتول گرد درون یکدیگر را بررسی نمود. ممکن است چه از نظر اقتصادی و چه از نظر مقاومت برتر از فنرهای با مقطع غیرگرد باشد.

اثر انحنا یا خمیدگی سیم (Effect Curves)

در سطح درونی یک فنر مارپیچ، اثری که خیلی شبیه به تمرکز تنش است پدید می‌آید. وجود انحنای سیم، تنش را در درون فنر، افزایش می‌دهد ولی در سطح بیرون آن کمی کاهش می‌دهد. تنش مربوط به خمیدگی سیم آنچنان موضعی است که فقط برای بارهای خستگی اهمیت دارد. برای بارگذاری ایستا، می‌توان از این تنش چشم‌پوشی کرد، زیرا برای نخستین بار که بار وارد می‌شود، تسلیم موضعی، سبب آزاد شدن این تنش می‌گردد. آزمایش نشان داده است ε_{max} مقداری از مقدار محاسبه شده در معادله (۳) بزرگتر است. (اثر انحنایی). ضریبی که به طور تجربی به دست آمده است و در تمام هند بوک ها و کتابها مورد استفاده قرار می‌گیرد ضریب وال می‌گویند.

این ضریب برابر است با :

$$K_w = \frac{4C-1}{4C-4} + \frac{0.615}{C} \quad (5)$$

و مقداری از K_s بزرگتر است.

علت بزرگتر بودن K_w این است که به علت پیچیدن مفتول به دور خودش (در اثر ایجاد شکل فنر) مقداری تمرکز تنش به وجود می‌آید و به آن اثر انحنایی می‌گویند.

$$K_b = \frac{4C+2}{4C-3} \quad (6)$$

نخستین ضریب را ضریب «وال» Wahl گویند و دومی به ضریب «برگ اشتاسر» Bergstasscr معروف است. چون نتایج این دو معادله کمتر از یک درصد تفاوت دارند، معادله (۶) بهتر است. اکنون می‌توان ضریب تصحیح برای انحنا را با حذف اثر تنش بررشی بدست آورد. اگر بخواهیم تنها اثر انحنا را بدست آوریم بایستی K_b را به K_s تقسیم کنیم پس داریم :

$$K_c = \frac{K_b}{K_s} = \frac{\frac{4C+2}{4C-3}}{\frac{2C+1}{2C}} = \frac{2C(4C+2)}{(4C-3)(2C+1)} \quad (7)$$

نکته مهم :

اگر بارگذاری استاتیکی باشد فنر در لایه درونی تسلیم می‌شود و این تنش را آزاد می‌کند. لذا در مورد بارگذاری استاتیکی می‌توان از تنش انحنایی صرف نظر نمود و از K_s معادله (۳) برای بدست آوردن تنش استفاده کرد. اما اگر بارگذاری دینامیکی باشد یا ماده فنر را ترد بدانیم، از K_c به عنوان ضریب کاهش استحکام خستگی استفاده می‌شود پس باز هم از معادله (۳) می‌توان تنش را محاسبه نمود.

$$K_e = \frac{1}{K_c}$$

• خیز فنر های مارپیچی :

جزئی از فنر به طور d_x را در نظر بگیرید (قطر d) خط ab را بر روی سطح سیم به موازات محور فنر در نظر بگیرید.

این خط به اندازه زاویه γ می چرخد و موقعیت جدید ac را پیدا می کند از قانون هوک در پیچش داریم:

$$\gamma = \frac{\tau}{G} = \frac{8FD}{\pi d^3 G}$$

ضریب اصلاحی وال برابر ۱ فرض شد.

برای زاویه ای که یک مقطع در حول آن نسبت به دیگری می چرخد داریم:

$$d\alpha = \frac{rdx}{d\cancel{2}} = \frac{2rdx}{d}$$

$$bc = \gamma dx$$

اگر تعداد پیچه های فعال با N مشخص شود لذا طول فنر عبارت است از

$$\alpha = \int_0^{\pi DN} \frac{2\gamma dx}{d} = \int_0^{\pi DN} \frac{16FD}{\pi d^4 G} d_x = \frac{16FD^2 N}{d^4 G}$$

بار F گشتاور $D/2$ را دارد. بنابراین خیز برابر است با:

$$y = \alpha \frac{D}{2} = \frac{8FD^3 N}{d^4 G}$$

$$F = Ky \rightarrow K = \frac{d^4 G}{8D^3 N}$$

K سختی فنر یا ضریب فریت می باشد.

در این فرمول K و G معلوم است ولی N ، D و d مجهول است ، لذا بی نهایت جواب داریم ولی بعضی اوقات به

علت وجود محدودیتها (مانند فضا) یک جواب نیز نمی توانیم بدست آوریم.

نکته: قطر فنر D در کشش و فشار ثابت می ماند.

N_t : تعداد کل کوپل های فنر.

(Free length) l_f : طول آزاد فنر.

N_D : کوپل های مرده یا نافعال.

(solid length) l_s : طول جمع شده فنر.

تعداد کوپل های فعال :

$$N_{active} = N_t - N_D$$

کوپل های مرده به دو دلیل وجود دارند:

۱) باعث افزایش طول فنر می شوند.

۲) در فنرهای فشاری که می خواهیم فنر را بر روی سطح زمین قرار دهیم سروته فنر را تخت می کنند لذا کوپل های مرده به وجود می آیند.

البته راه دوم برای بدست آوردن ثابت فنر استفاده از قضیه کاستیگلیانو به صورت زیر است:

رابطه‌ای بین تغییر مکان و نیرو، به آسانی از قضیه «کاستیگلیانو» Castiglano بدست می‌آیند. همه انرژی کرنش فنر مارپیچ از ترکیب دو مؤلفه پیچشی و برشی بدست می‌آید. انرژی کرنش چنین است :

$$U = \frac{T^2 l}{2 G l} + \frac{F^2 l}{2 A G} \quad (\text{الف})$$

اگر $A = \pi d^2 / 4$ ، $J = \pi d^4 / 32$ ، $l = \pi D N$ ، $T = F^d / 2$ را در آن بگذاریم، می‌شود :

$$U = \frac{4 F^2 D^3 N}{d^4 G} + \frac{F^2 D N}{d^2 G} \quad (\text{ب})$$

که $N = N_a$ = تعداد حلقه‌های فعال. پس با بکار بردن قضیه کاستیگلیانو داریم :

$$y = \frac{\partial U}{\partial F} = \frac{8 F D^3 N}{d^4 G} \left(1 + \frac{1}{2 C^2}\right) \approx \frac{8 F D^3 N}{d^4 G} \quad (\text{ج})$$

چون $C = D/d$ ، می‌توان معادله (ج) را چنین نوشت :

$$y = \frac{8 F D^3 N}{d^4 G} \left(1 + \frac{1}{2 C^2}\right) \approx \frac{8 F D^3 N}{d^4 G}$$

چون ضریب فنریت (نرخ فنر) $K = F/y$ است پس :

$$K = \boxed{\frac{d^4 G}{8 D^3 N}}$$

فنرهای کششی (Tensional springs)

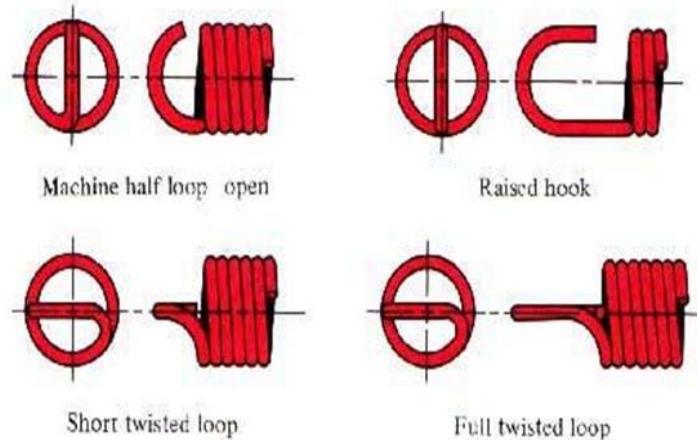
معمولًاً فنرها را به صورت کششی یا فشاری مورد استفاده قرار می‌دهند زیرا اگر هم در فشار و هم در کشش مورد استفاده قرار گیرد σ_a بزرگ می‌شود و بار خستگی قابل توجهی به فنر اعمال می‌گردد.

معمولًاً هنگامیکه فنری جهت بار کششی طراحی می‌شود با پیچه‌های (کوپلهای) در تماس با یکدیگر ساخته می‌شود و به آنها تنگ پیچیده می‌گویند؛ لذا این فنر اصلاً تحت فشار نمی‌تواند کار کند.

البته در فنرهای تنگ پیچیده مقداری کشش اولیه قرار می‌دهند تا طول آزاد فنر با دقت بیشتری مشخص شود. هنگام پیچیدن فنر به دور لوله یک کشش اولیه به علت چرخش سیم به وجود می‌آید. هنگامی که فنر آماده و از میله جدا شد، کشش اولیه در آن باقی می‌ماند زیرا فنر دیگر نمی‌تواند کوتاهتر شود.

برای انتقال بار از تکیه‌گاه فنر کششی به تنه آن، باید سر فنر را به صورت قلابدار در آورد، البته به دلیل تمرکز تنش ناشی از خم تند نمی‌توان قلاب را با همان استحکام بدنه طرح کرد.

در شکل زیر چند نوع سر فنر (قلاب) را می‌بینید:

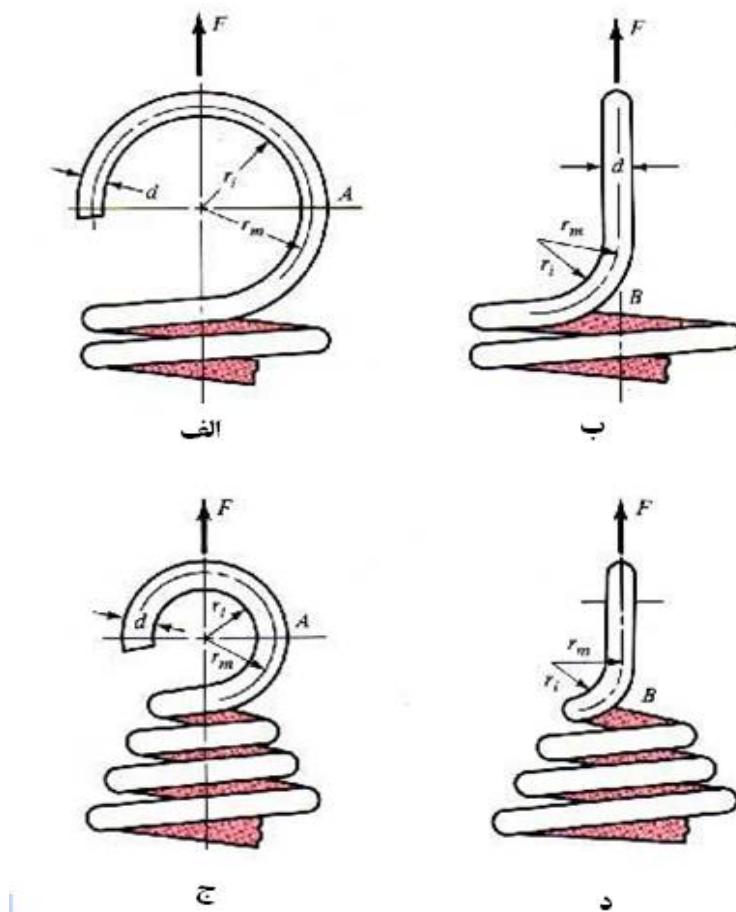

ضریب تمرکز تنش در قلاب ها با استفاده از رابطه زیر قابل محاسبه است:

$$K = \frac{r_m}{r_i}$$

نکته :

در صورتیکه قطر پیچه کاهش یابد (در سری که قلاب داریم) نیاز به اعمال ضریب تمرکز تنش در بار محوری نیست. (شکل ۶-۱۰ ج و د) و فقط کاهش بازوی گشتاور نیرو است. در شکل الف و ب هم یک قلاب دو خم دار را از دو نما می بینید.

• فنرهای فشاری (pressure springs) :

تنش ها در فنر های فشاری نیز مانند فنر های کششی است با این تفاوت که بایستی در فنر های فشاری مشتمله کمانش را نیز در نظر گرفت.

جهت بررسی مسئله کمانش از نمودار صفحه ۳۹۸ استفاده می کنیم. منحنی های A, B بر روی این نمودار نشان دهنده نوع بارگذاری بر روی فنر هستند.

نمودار:

نکته: در صورتیکه فنری در اثر کمانش از خود ضعف نشان دهد این مورد را می توان با قرار دادن فنر بر روی میله ای یا درون لوله ای برطرف نمود. پدیده کمانش در فنرهایی به وجود می آید که طول آزاد آنها از چهار برابر قطر میانگینشان بیشتر باشد.

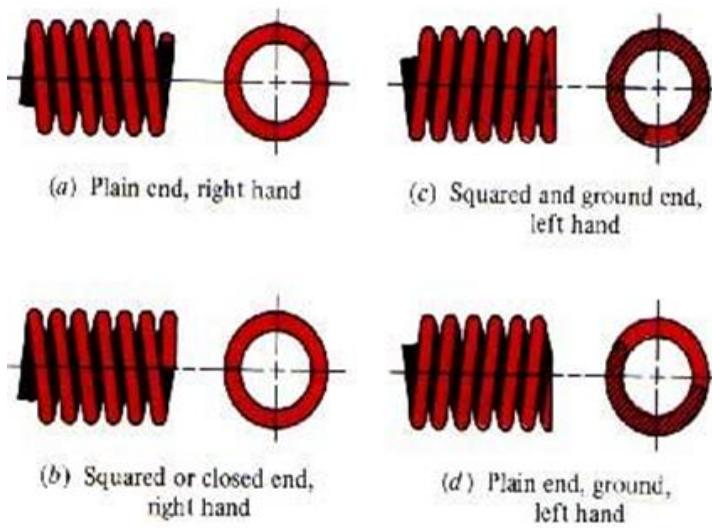
نکته: برای آنکه بتوان فنر ها را بر روی سطح صاف قرار داد بایستی امتداد و انتهای آنها را اصلاح نمود لذا یک سری کوپل مرده به وجود می آید که با توجه به شکل ۱-۸ صفحه ۴۰۱ تعداد کوپل مرده N_D قبل شناسایی است.

نکته: روش معمول در ساخت فنر های فشاری این است که ارتفاع عشان را به ارتفاع مرده نزدیک می کنند، این عمل یک تنش پسمند در جهت مخالف با تنش کاری ایجاد می کند و استحکام فنر را افزایش می دهد.

پیش تاب Presenting یا رفع وضعیت removal فرآیندی است که برای القای تنش های پسمند سودمند، به هنگام ساخت فنرهای فشاری بکار می رود. برای این کار فنر را بلندتر از اندازه لازم می سازند و سپس آنرا تا طول بسته آن می فشارند. این کار فنر را به طول پسمندی در آن القاء می شود که خلاف جهت تنشهایی است که به هنگام کار در آن بوجود می آید.

پیش تاب، مقاومت فنر را افزایش می دهد و بخصوص هنگامی که فنر برای ذخیره کردن انرژی بکار می رود، سودمند خواهد بود. با این حال اگر فنر با خستگی سر و کار دارد، نباید پیش تاب را بکار برد.

چهار گونه سر فنر که معمولاً برای فنرهای فشاری بکار می روند را در شکل زیر می بینیم. در فنر دو سر ساده Plain ends هیچ تغییر در مارپیچ داده نمی شود، دو سر آن درست به همان صورت، که یک فنر دراز را از یک جا ببرند و دو قسمت کنند، می مانند. فنری که دو سر آن ساده و تخت یا بسته باشد، از کج کردن سرهای آن به صورت مارپیچی با زاویه صفر بدست می آید. برای کارهای مهم باید همیشه سر فنرها را تخت و سنگ زد، تا انتقال بار بهتر باشد.

• پایداری (Stability)

هرگاه تغییر شکل یک فنر فشاری بیش از اندازه شود، کمانه می‌کند. معادله تغییر شکل بحرانی چنین است:

$$y_{er} = \left[L \cdot C_1 \left[1 - \left(1 - \frac{C_2}{\lambda_{eff}} \right)^{\frac{1}{2}} \right] \right] \quad (1)$$

که y_{er} مقدار تغییر شکل، در مرز ناپایداری است. سمانوف Samanov می‌گوید که این معادله را «وال Whal عنوان کرده و «هرينگس Herringx» با تجربه آنرا تأیید کرده است. در معادله ۱ کمیت λ_{eff} ضریب رعنایی مؤثر و معادله آن چنین است:

$$\lambda_{eff} = \frac{\alpha L_0}{D} \quad (2)$$

و C_1 و C_2 ثابت‌های کشسانی هستند که معادله مقدار هر یک چنین است :

$$C_1 = \frac{E}{2(E - G)} \quad (3)$$

$$C_2 = \frac{2\pi^2(E - G)}{2G + E} \quad (4)$$

در معادله ۲، α ثابت وضع سر فنر end-condition constant است. این ثابت به چگونگی نصب سر فنر بستگی دارد.

• مواد فنر:

مفتول فنر را از هر فولادی می‌توان ساخت اما به طور کلی اگر $d > 6mm$ باشد از سیم پیش سخت شده نباید استفاده کرد.

با استفاده از جدول ۲-۱۰ صفحه ۴۰۵ می‌توان با انتخاب جنس خواص فولاد را مشخص نمود.

با استفاده از این جدول A و m برای هر جنسی قابل خواندن است:

$$S_{ut} = \frac{A}{d^m} \quad \text{و} \quad S_y = 0.75S_{ut}$$

$$S_{sy} = 0.577S_y \quad \text{و}$$

در صورتیکه اطلاعات دقیقتری در دسترس نباشد و از اطلاعات فوق استفاده کنیم بایستی در فنرها گشتنی ضریب اینمی بزرگتری اعمال نمایم.

مثال) مشخصه های زیر از یک فنر گشتنی متعلق به ماشین لباسشوی از کار افتاده ای به دست آمده: $N = 122$ ، $d = 1.8mm$ ، $D = 10mm$ پیچه فعال با دو سر قلابدار که فاصله بین قلابها $244mm$ است (شکل ۵-۱۰)؛ $r_m = 5mm$ در شکل (الف ۶-۱۰)؛ $r_i = 2.5mm$ در شکل (ب ۶-۱۰) پیش بار $25N$ ؛ ماده رنگ شده و از جنس سیم سخت کشیده شده به نظر می‌آید.

الف) استحکامهای تسلیم گشتنی و پیچشی سیم را تخمین بزنید.

از جدول ۲-۱۰ $A = 1750MPa$ و $m = 0.192$

$$S_{ut} = \frac{A}{d^m} = \frac{1750}{(9.8)^{0.192}} = 1560MPa \quad S_y = 0.75S_{ut} = 1170MPa \quad S_{sy} = 0.577S_y = 675MPa$$

ب) تنش پیچشی اولیه در سیم را محاسبه کنید.

$$C = \frac{D}{d} = \frac{10}{1.8} = 5.56 \quad \text{و} \quad K_s = 1 + \frac{0.5}{C} = 1.0899 \approx 1.09$$

$$\tau = K_s = \frac{8FD}{\pi d^3} = 1.09 \times \frac{8 \times 25 \times 10}{\pi (1.8^3)} = 119MPa$$

ج) آهنگ فنر چقدر است؟

با فرض $G = 79.3GPa$ داریم:

$$K = \frac{d^4 G}{8D^3 N} = \frac{(1.8^4) \times (79.3 \times 10^3)}{8 \times (10^3) \times 122} = 0.853 \frac{N}{mm} = 853 \frac{N}{m}$$

د) چه نیرویی می‌تواند بدن فنر را تحت تنشی به اندازه استحکام تسلیم قرار دهد؟

$$\tau = K_s \left(\frac{8FD}{\pi d^3} \right) \rightarrow 675 = 1.09 \times \frac{8 \times F \times 10}{\pi (1.8^3)} \Rightarrow F = 141.8N$$

ه) چه نیرویی لازم است تا تنش پیچشی در دو سر قلاب به استحکام تسلیم برسد؟

$$r_i = 2.5 - \frac{d}{2} = 1.6mm \quad \text{و} \quad r_m = 2.5mm$$

$$K = \frac{r_m}{r_i} = \frac{2.5}{1.6} = 1.56 \rightarrow 675 = 1.56 \left(\frac{8 \times F \times 10}{\pi (1.8^3)} \right) \Rightarrow F = 99.1N$$

و) چه نیرویی لازم است تا تنش عمودی در دو سر قلاب به استحکام تسلیم گشتنی برسد؟

$$\sigma = \frac{MC}{I} + \frac{F}{A} = K \left(\frac{(32F)(r_m)}{\pi d^3} + \frac{4F}{\pi d^2} \right) = S_y = 1170 \quad (*)$$

K با توجه به (شکل ۱۰-۶الف) مشخص می شود :

$$r_i = r_m - \frac{d}{2} = 5 - \left(\frac{1.8}{2}\right) = 4.1mm$$

$$K = \frac{r_m}{r_i} = \frac{5}{4.1} = 1.22 \xrightarrow{(*)} F = 106N$$

ز) اگر کوچکترین نیروی بدست آمده در (د)، (و) و (ز) اعمال شود، فاصله بین دو سر قلاب چقدر است؟

کوچکترین نیرو بین سه نیرو عبارت است از $F_{\max} = 99.1N$. باید بر پیش بار 25N فنر، قبل طویل شدن آن

چیره شود لذا :

$$F = 99.1 - 25 = 74.1N$$

$$y = \frac{8FD^3N}{d^4G} = \frac{8 \times 74.1 \times (101^3 \times 122)}{(1.8^3) \times 79.3 \times 10^3} = 86.87mm \Rightarrow l_{new} = l_0 + y = 244 + 86.9 = 330.9mm$$

پارامتر های مهم در طراحی فنر :

طراحی یک فنر نیاز به بررسیهای زیر دارد :

۱. فضایی که فنر باید در آن جا داده شود و کار کند.
۲. مقدار F (این فنر چه نیرویی باید اعمال کند).
۳. مقدار تغییر مکان (تغییر مکان مجاز چقدر است؟)
۴. قابلیت اعتماد (R)
۵. تولرانس
۶. شرایط کاری و درجه حرارت.

طرح، با در دست داشتن اطلاعات فوق و مقادیر مناسب (N_D ، I_s ، I_f ، d ، N)، (D) را بدست آورد.

بسامد بحرانی فنرهای مارپیچ (Frequency critical)

هرگاه با یک تحریک کننده در یک طرف استخراج شتابی موجی بوجود آوریم، این موج در طول استخراج جابجا می شود و به انتهای استخراج که رسید برمی گردد؛ این رفت و برگشت آنقدر ادامه می یابد تا آرام شود. همین پدیده در فنرهای مارپیچ رخ می دهد که آنرا تب و تاب فنر Spring surge گویند. اگر سر یک فنر فشاری را به سطح تختی تکیه دهیم و سر دیگر آن را تحریک کنیم، یک موج فشاری بوجود می آید که درست مانند موج آب در استخراج از این سر فنر به سر دیگر آن پیش و پس می رود.

سازندگان فنر از تب و تاب فنر سوپاپ موتور خودرو فیلم آهسته تهیه کرده اند. این تصاویر تب و تاب آشکاری را در آن نشان می دهد، طوری که فنر از سطح تماس خود بیرون می پرد.

هنگامی که فنرهای مارپیچ با نوسان تند بکار می روند، طراح باید مطمئن شود که اندازه های فیزیکی فنر آنچنان است که بسامد نوسانهای وارد به آن، نوسانهایی نزدیک به بسامد لرزش طبیعی فنر بوجود نمی آورد. در غیر اینصورت احتمال دارد تشید رخ دهد که منجر به تنشهای زیانبار می گردد، زیرا میرایی درونی مواد فنر

کاملاً پایین است. بنابراین در هنگام تحلیل یا طراحی فنرها برای مقاومت در برابر خستگی ، همواره باید بسامد بحرانی را بررسی کرد تا مطمئن شد که ضربه زدن فنر مسئله ای ایجاد نخواهد کرد.

معادله حاکم بر فنری که بین دو سطح تخت و موازی قرار دارد ، معادله موجی به شکل زیر است :

$$\frac{\partial^2 u}{\partial y^2} = \frac{W}{kg l^2} \frac{\partial^2 u}{\partial t^2}$$

که k ثابت فنر ، g شتاب تقل ، l طول فنر بین دو سطح و W وزن فنر می باشد.

بسامد های طبیعی بر حسب رادیان بر ثانیه به صورت رابطه زیر می شود :

$$\omega = m\pi \sqrt{\frac{kg}{W}}$$

که بسامد اصلی برای $m=1$ و هارمونیک دوم برای $m=2$ و الی آخر بدست می آید.

با استفاده از رابطه $\omega = 2\pi f$ بسامد اصلی بر حسب دور بر ثانیه خواهد بود:

$$f = \frac{1}{2} \sqrt{\frac{kg}{W}}$$

همچنین «ولفورد» Wolford و «اسمیت» Smith ثابت کرده‌اند که بسامد فنری که یک سر آن به سطح تخت تکیه دارد و سر دیگر آن آزاد است، برابر است با :

$$f = \frac{1}{4} \sqrt{\frac{kg}{W}}$$

وزن قسمت فعال یک فنر مارپیچ برابر است با :

$$W = AL\rho = \frac{\pi d^2}{4} (\pi D N_a)(\rho) = \frac{\pi^2 d^2 D N_a \rho}{4}$$

که ρ وزن حجم واحد (نه جرم) است.

بسامد بحرانی اصلی باید ۱۵ تا ۲۰ برابر بسامد نیرو یا حرکت فنر باشد تا از تشدید با هارمونیک‌ها جلوگیری شود. اگر بسامد به اندازه کافی زیاد نباشد، باید فنر را برای افزایش K یا کاهش W طراحی کرد. بنابراین

بارگذاری خستگی (Fatigue loading)

فنرها را برای کار در زیر بارهای خستگی می‌سازند و تقریباً همیشه به همین منظور بکار می‌روند. در بسیاری از موارد مانند فنر قفلها یا فنر مفصل زانویی کلیدهای برق، تعداد دفعات تکرار بار کم، مثلاً چند هزار است. اما فنر سوپاپ یک موتور خودرو باید میلیونها دفعه تکرار بار بدون شکست را تحمل کند، یعنی باید برای عمر دائمی طراحی شود.

در مورد میل محورها و بسیاری قطعات دیگر ماشین، بارگذاری خستگی با تنشهای کاملاً دوطرفه امری عادی است. از سوی دیگر، فنرهای مارپیچ هرگز به عنوان فنرهای فشاری و کششی به طور همزمان بکار نمی‌روند. در حقیقت معمولاً آنها را با پیش بار سوار می‌کنند که بار عملی به آن اضافه می‌شود. از این رو نمودار

تنش - زمان بیانگر شرایط معمول برای یک فنر مارپیچ است. بنابراین بدترین شرایط هنگامی روی می دهد که پیش بار وجود نداشته یعنی $\tau_{\min} = 0$ باشد.

نمودار:

$$\left. \begin{array}{l} F_a = \frac{F_{\max} - F_{\min}}{2} \\ F_m = \frac{F_{\max} + F_{\min}}{2} \end{array} \right\} \Rightarrow \left. \begin{array}{l} \tau_a = k_s \frac{8FD}{\pi d^3} \\ \tau_m = k_s \frac{8F_m D}{\pi d^3} \end{array} \right\}$$

اما برای محاسبه ضریب ایمنی از

$$\text{روابط زیر استفاده می کنیم: } \left\{ \begin{array}{l} \tau_a = S_{Se} \\ \tau_a + \tau_m = \tau_{\max} = S_{Sy} \end{array} \right.$$

اکنون بایستی S_{Se} را مشخص نمود.

$$S_{Se} = k_a k_b k_c k_d k_e k_f S'_{Se}$$

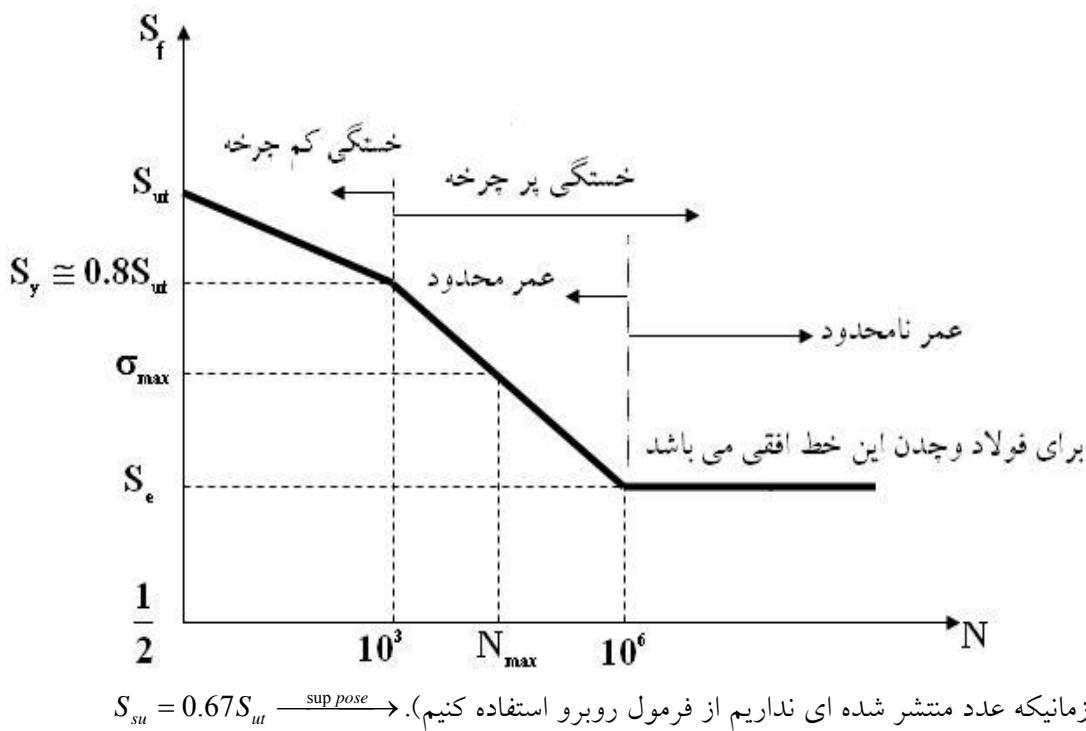
جهت انتخاب S' از نتایج آزمایش های زیمرلی استفاده می کنیم؛ زیمرلی به این واقعیت دست یافت که اندازه ماده و استحکام کششی هیچ اثری بر روی حد دوامهای (فقط عمر نامتناهی) فولاد های فنری که اندازه های آنها کمتر از 10mm است ندارد.

نتایج زیمرلی	$\left\{ \begin{array}{l} S'_{Se} = 310 MPa \rightarrow \\ \text{برای فنر های سرد کاری نشده} \\ S'_{Se} = 465 MPa \rightarrow \\ \text{برای فنر های سرد کاری شده} \end{array} \right.$
--------------	--

این نتایج برای تمام فولاد های فنری ذکر شده در جدول ۲-۱۰ صادق اند.

این فولاد ها از لحاظ پرداخت سطح و اندازه اصلاح شده اند ($K_a, K_b = 1$) ولی از لحاظ قابلیت اعتماد، دما یا تمرکز تنش اصلاح نشده اند؛ لذا K_c و K_d مانند قبل و $K_e = \frac{1}{K_c} \leftarrow K_f = K_c$ که در این فرمول همان ضریب اثر انحنا است.

همانطور که قبلاً هم اشاره شد فنر سوپاپ یک موتور خودرو باید میلیونها دفعه تکرار بار بدون شکست را تحمل کند، یعنی باید برای عمر دائمی طراحی شود. اما فنر هایی مانند فنر ضامن (کلید ضامن) بایستی دارای عمر محدود باشند لذا از دیاگرام S-N استفاده می کنیم:

(تا زمانیکه عدد منتشر شده ای نداریم از فرمول روبرو استفاده کنیم).

نکته : همانطور که قبلاً هم گفته شد ، در هنگام تحلیل یا طراحی فنرها برای مقاومت در برابر خستگی ، همواره باید بسامد بحرانی را بررسی کرد تا مطمئن شد که ضربه زدن فنر مسئله ای ایجاد نخواهد کرد.

فنرهای مارپیچ پیچشی (Torch helix springs)

این فنرها تُرك را انتقال می دهند و در مقابل تُرك پیچشی مقاومت دارند. این فنرها بایستی به گونهای بارگذاری شوند که تعداد کوپل ها افزایش یابد و نه کاهش.

فنرهای پیچشی که برای لوله های درب و راهانداز (starter) خودروها و یا در واقع برای هر جا که گشتاور پیچشی نیاز داریم بکار می رود. آنها را مانند فنرهای فشاری یا کششی می پیچند ولی دو سر آنها را برای انتقال گشتاور پیچشی شکل می دهند.

چون سیم یک فنر پیچشی در عمل زیر اثر گشتاور خمی $M=Fr$ است، در آن تنش عمودی پدید می آید. می بینید که با فنرهای مارپیچ فشاری یا کششی تفاوت دارد؛ زیرا در سیم آنها تنش پیچشی بوجود می آید. البته تنش پسماندی که با پیچاندن آنها پدید می آید؛ در جهت عمودی ولی در خلاف جهت تنشهای کاری آنها است که حین کار پدید آمده اند. چون این تنشهای پسماند مخالف تنشهای کار آنهاست، سبب قویتر شدن فنر می گردد، زیرا که همیشه بار در جهت باز شدن فنر به آن وارد می شود. به همین دلیل که تنش پسماند مخالف تنش کار فنر است، می توان فنرهای پیچشی را برای سطوح تنشی حتی تا بیش از مقاومت تسلیم سیم آن، طراحی کرد.

نکته : اگر راهنمای شاخه ای در داخل فنر بود باید بعد از بارگذاری که قطر کم می شود، قطر از قطر قطعه راهنمایکتر نشود ؟ زیرا فنر مانند تیر یک سرگیردار عمل می کند و سریعاً شکسته می شود.

تنش خمی را می‌توان با بکار بردن نظریه تیر خمیده بدست آورد. بهتر است که رابطه را به شکل زیر

بنویسیم :

$$\sigma = K \frac{Mc}{I} \quad (\text{الف})$$

طوری که K در اینجا به عنوان ضریب تمرکز تنش می‌باشد و نقش ضریب کاهش مقاومت را ندارد. مقدار K به شکل سیم و اینکه تنش خواسته شده برای لایه درونی حلقه است یا لایه بیرونی حلقه، بستگی دارد. وال بطور تحلیلی، مقادیر K را برای سیم گرد به قرار زیر تعیین کرده است :

$$K_i = \frac{4C^2 - C - 1}{4C(C - 1)} \quad K_o = \frac{4C^2 + C - 1}{4C(C + 1)}$$

که C شاخص فنر و اندیس‌ها i و o به ترتیب مربوط به لایه‌های درونی و بیرونی حلقه فنر است. چون همیشه کمتر از واحد است، پس برای تعیین تنشها، فقط K_i را بکار خواهیم برداشت. هنگامی که گشتاور خمی $M=Fr$ و مدول مقطع $I/c = \pi d^3 / 32$ را در معادله :

$$\sigma = K_i \frac{32Fr}{\pi d^3} \rightarrow \text{که تنش خمی را برای یک فنر پیچشی با سیم گرد می‌دهد}$$

تغییر شکل

انرژی کرنش در خمی از معادله زیر چنین است :

$$U = \int \frac{M^2 dx}{2EI}$$

برای فنر پیچشی، گشتاور $M=Fr$ است و انتگرال گیری باید در طول سیم انجام شود. نیروی F سبب تغییر شکل در فاصل $r\theta$ می‌گردد که θ کل تغییر شکل زاویه‌ای فنر است. با بکار بردن قضیه کاستیگلیانو داریم :

$$r\theta = \frac{\partial U}{\partial F} = \int_0^{\pi DN} \frac{\partial}{\partial F} \left(\frac{F^2 r^2 dx}{2EI} \right) = \int_0^{\pi DN} \frac{Fr^2 dx}{EI}$$

برای سیم گرد $I = \pi d^4 / 64$ می‌گذاریم و از معادله (ج)، θ را بدست می‌آوریم :

$$\theta = \frac{64FrDN}{d^4 E} \quad (1)$$

که θ تغییر شکل زاویه‌ای فنر به رادیان است. پس نرخ فنر (ضریب فنریت) برابر است با :

$$k = \frac{Fr}{\theta} = \frac{d^4 E}{64DN} \quad (*)$$

نرخ فنر را می‌توان بصورت گشتاور پیچشی لازم برای یک دور پیچیدن فنر نیز بیان کرد.

این مقدار با ضرب معادله (*) در 2π بدست می‌آید. یعنی :

$$k' = \frac{d^4 E}{10.2DN}$$

این معادلات تغییر شکل، بدون احتساب خمیدگی سیم، بدست آمده است. آزمایش‌های عملی نشان می‌دهد

که اگر به جای ضریب 10.2 از ضریب 10.8 استفاده کنیم جواب بهتری می‌گیریم پس داریم :

$$k' = \frac{d^4 E}{10.8 D N}$$

فنرهای پیچشی را اغلب به دور یک میله گرد (پین) سوار می‌کنند. زمانی که به یک فنر پیچشی بار وارد می‌شود، سبب پیچیدن آن و کاهش قطر درونی آن می‌گردد. بنابراین بهتر است مطمئن شویم که قطر درونی فنر هرگز به اندازه قطر میله یا پین نخواهد شد؛ و گرنه، شکست فنر رخ خواهد داد. قطر درونی یک فنر پیچشی زیر بار را می‌توان چنین بدست آورد.

$$D'_i = \frac{N}{N'} D_i$$

که :

$$N = \text{تعداد حلقه‌های بدون بار}$$

$$D_i = \text{قطر درونی بدون بار}$$

$$N' = \text{تعداد حلقه‌ها پس از بارگذاری}$$

$$D'_i = \text{قطر درونی فنر پس از بارگذاری}$$

در این فنرها به جای استفاده از تئوری گودمن از تئوری گیر استفاده می‌کنیم :

$$\frac{\sigma_a}{S_e} + \left(\frac{\sigma_m}{S_{ut}} \right)^2 = \frac{1}{n}$$

با هر دور پیچش قطر داخلی و خارجی نیز کاهش می‌یابد.

بقیه مراحل طراحی این فنرها همانند فنرهای کششی و فشاری است.

• فنرهای سری و موازی :

برای فنرهای موازی $\leftarrow k_e = k_1 + k_2 + k_3 + \dots$

برای فنرهای سری $\leftarrow \frac{1}{k_e} = \frac{1}{k_1} + \frac{1}{k_2} + \frac{1}{k_3} + \dots$

مثال (۱) :

یک فنر کششی از سیم موسیقی $0.6mm$ ساخته شده و قطر بیرونی آن $4.8mm$ است. فنر با پیش کشش $1.1N$ پیچیده شده است و بار بین این مقدار و $6.8N$ نوسان می‌کنند. چون فنر ممکن است به طور استاتیکی یا بر اثر خستگی گسیخته شود، ضریب ایمنی را برای هر دو گسیختگی پیدا کنید.

حل:

$$D_0 = 4.8mm \quad d = 0.6mm \quad F_{\min} = 1.1N \quad F_{\max} = 6.8N$$

$$D = D_0 - d = 4.8 - 0.6 = 4.2mm$$

$$2-10 \rightarrow A = 2170 MPa \quad \text{و} \quad m = 0.146 \rightarrow S_{ut} = \frac{A}{d^m} = \frac{2170}{(0.6)^{0.146}} \Rightarrow S_{ut} = 2338 MPa$$

$$\begin{cases} S_{ut} = 2338 MPa \\ S_y = 0.75 S_{ut} = 1753.5 MPa \\ S_{sy} = 0.577 S_y = 0.577 \times 1753.5 = 1011.78 MPa \end{cases}$$

$$\begin{aligned} \left\{ \begin{array}{l} F_m = \frac{6.8+1.1}{2} = 3.95N \\ F_a = \frac{6.8-1.1}{2} = 2.85N \end{array} \right. & \quad , \quad C = \frac{D}{d} = \frac{4.2}{0.6} = 7 \\ K_s = 1 + \frac{0.5}{C} = 1 + \frac{0.5}{7} = 1.07 & \quad \text{و} \quad K_w = \frac{4C-1}{4C-4} + \frac{0.615}{C} = 1.21 \\ K_c = \frac{K_w}{K_s} = 1.13 \rightarrow K_e = \frac{1}{1.13} = 0.885 & \\ \tau_a = K_s \frac{8F_a D}{\pi d^3} = 1.07 \times \frac{8 \times 2.85 \times 4.2}{\pi (0.6)^3} = 151 MPa & \\ \tau_m = K_s \frac{8F_m D}{\pi d^3} = 1.07 \times \frac{8 \times 3.95 \times 4.2}{\pi (0.6)^3} = 209.27 MPa & \\ S'_{es} = 310 MPa \rightarrow S_{es} = 1 \times 1 \times 1 \times 1 \times 0.885 \times 1 \times 310 = 274.35 MPa & \\ \tau_{max} = \tau_a + \tau_m = \frac{S_{sy}}{n_s} \Rightarrow 360.27 = \frac{1011.78}{n_s} \Rightarrow n_s = 2.8 & \\ \tau_a = \frac{S_{se}}{n_f} \Rightarrow n_f = \frac{274.35}{151} = 1.82 & \end{aligned}$$

مثال(۲) – مدرج کردن در کار ماشین، زمانی بکار می‌رود که بخواهیم قطعه گردی را که می‌سازیم به چند پاره معین تقسیم کنیم. هنگامی که تکمه را بیرون می‌کشیم قطعه ۶ که قطعه کار را نگه داشته است به سوی وضعیت بعدی می‌چرخد و با آزاد کردن پین مدرج، در جای خود قفل می‌شود. در این مثال می‌خواهیم فتری را برای وارد کردن نیرویی حدود ۱۴ نیوتون طراحی کنیم تا در جایی که در طرح برای آن منظور شده است جا بیفتد.

حل – چون این گیره تولید بالایی ندارد. یکی از فنرهای موجود در انبار را بکار می‌بریم که از نوع سیم موسیقی است. در یک کاتالوگ ۷۶ فنر موجود است که قطر بیرونی آن ۱۲ میلیمتر و برای کار درون یک سوراخ به قطر ۱۲/۵ میلیمتر طراحی شده است. آنها را از ۷ اندازه گوناگون سیم ساخته‌اند که بین ۰/۹۵ تا ۱/۶ میلیمتر است و طول آزاد آنها بین ۱۲/۵ تا ۶۲/۵ است که به اندازه سیم بستگی دارد.

چون تکمه کششی باید تا ۱۸/۸ میلیمتر برای تقسیم بالا بباید و هنگام پایین بودن پین فضای موجود برای فنر ۳۴/۴ میلیمتر است، طول بسته نمی‌تواند بیشتر از ۱۵/۶ باشد.

اکنون از فتری اغاز می‌کنیم که قطر بیرونی آن ۱۲ میلیمتر، اندازه سیم ۱/۲۶ میلیمتر، طول آزاد ۴۳/۸ میلیمتر، تعداد کل حلقه‌ها ۱۱/۵ و دو سر آن ساده است. پس برای سیم موسیقی $A=2060 \text{ MPa}$ و $m=0/163$ است.
بنابراین

$$S_{ut} = \frac{A}{d^m} = \frac{206}{(1.26)^{0.163}} = 1984 MPa$$

و

$$S_{sy} = 0.45S_{ut} = 0.45(1984) = 892.7 \text{ MPa}$$

و برای فنر با دو سر ساده $N_a = N_t = 11.5$. همچنین :

$$D = D_0 - d = 12 - 1.26 = 10.74$$

پس از آن نرخ فنر چنین است :

$$k = \frac{d^4 G}{8D^3 N_a} = \frac{(1.26)^4 (79.23)(10)^6}{8(10.74)^3 (11.5)} = 1752 \text{ N/m}$$

همچنین طول بسته فنر برابر است با :

$$L_s = d(N_t + 1) = 1.26(11.5 + 1) = 15.75 \text{ mm}$$

آنگاه که پین پائین است، نیروی فنر چنین می‌شود :

$$F_{\min} = ky = 1752(43.8 - 34.4)(10^{-3}) = 16.47 \text{ N}$$

هنگامی که پین را بالا می‌کشیم، نیروی فنر برابر است با :

$$F_{\max} = 1752(43.8 - 15.75)(10^{-3}) = 49.14 \text{ N}$$

اگر $K_s = (2C + 1)/2C = 1.059$ و $C = D/d = \frac{10.74}{1.26}$ بکار بریم تنش برای طول بسته بکار بریم است با :

$$\tau = K_s \frac{8FD}{\pi d^3} = 1.059 \frac{8(49.14)(10.74)}{\pi(1.26)^3} = 711 \text{ MPa}$$

ولی این فنر خیلی قوی است و طول بسته آن بسیار بلند است. بنابراین باید یک سیم نازکتر بکار بریم :

پس از چند سعی و خطا، فنری که پیدا می‌شود $F_{\min} = 10.4 \text{ N}$ و $F_{\max} = 32.9 \text{ N}$ است. کمانش رخ نخواهد داد. ویژگیها و دیگر نتایجی که برای این فنر پیدا می‌شود چنین است :

جنس سیم موسیقی

دو سر ساده

قطر سیم $d = 1/14 \text{ mm}$

قطر بیرونی $D_0 = 12/2 \text{ mm}$

قطر متوسط $D = 11/0.6 \text{ mm}$

کل تعداد حلقه‌ها $N_t = 11/5$

طول آزاد $L_0 = 44 \text{ mm}$

طول بسته $L_s = 14/25 \text{ mm}$

شاخص فنر $C = 9/7$

نرخ فنر $k = 110.6 \text{ N/M}$

مقاومت تسلیم پیچشی $S_{sy} = 960 \text{ MPa}$